

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จของธุรกิจอุตสาหกรรมฟอกย้อม พิมพ์และตกแต่งสิ่งทอ
กรณีศึกษาอำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาคามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2553

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จของธุรกิจอุตสาหกรรมฟอกย้อม พิมพ์และตกแต่งสิ่งทอ
กรณีศึกษาอำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2553

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

**SUCCESS FACTORS OF TEXTILE BLEACHING DYEING PRINTING AND FINISHING
ENTERPRISE : A CASE STUDY OF AMPHOE KRATUM BAEN
SAMUT SAKORN PROVINCE**

ผลงานวิทยานิพนธ์ศึกษา ระดับปริญญาตรี

An Independent Study Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree

MASTER OF ARTS

Program of Public and Private Management

Graduate School

SILPAKORN UNIVERSITY

2010

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร อนุมัติให้การค้นคว้าอิสระเรื่อง “ปัจจัยที่มี
ความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จของธุรกิจอุตสาหกรรมฟอกย้อม พิมพ์และตกแต่งสิ่งทอ กรณีศึกษา
อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร” เสนอโดย นายไตรภพ แจ่มจบ เป็นส่วนหนึ่งของ
การศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตร มหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและ
ภาคเอกชน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปานใจ ธารทัศน์วงศ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่ 30 เดือน พ.ย. พ.ศ. 53

อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ

อาจารย์ ดร.ธนิษฐ์ รัตนพงศ์ภิญโญ

คณะกรรมการตรวจสอบการค้นคว้าอิสระ

พิทักษ์ ๕๓๐๖

ประธานกรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิทักษ์ ศิริวงศ์)

30 / 11 / 53

นางสาววิไลลักษณ์ นกศึกษา ระดับปริญญาตรี

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นภานนท์ หอมสด)

30 / 11 / 53

กรรมการ

(อาจารย์ ดร.ธนิษฐ์ รัตนพงศ์ภิญโญ)

30 / 11 / 53

51601714 : สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน

คำสำคัญ : ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จ/ธุรกิจอุตสาหกรรมฟอกย้อม พิมพ์และตกแต่งสิ่งทอ

ไตรภพ แจงจบ : ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จของธุรกิจอุตสาหกรรมฟอกย้อม พิมพ์และตกแต่งสิ่งทอ กรณีศึกษาอำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร. อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ : อ.ดร.ชนินทร์รัฐ รัตนพงษ์ศิษย์. 105 หน้า.

การศึกษาครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จของธุรกิจอุตสาหกรรมฟอกย้อม พิมพ์และตกแต่งสิ่งทอ กรณีศึกษาอำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาครเป็นการวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยนี้ คือ ผู้บริหารหรือผู้ที่มีอำนาจในการตัดสินใจของสถานประกอบการ ที่ประกอบธุรกิจอุตสาหกรรมฟอกย้อม พิมพ์และตกแต่งสิ่งทอ ในอำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร จำนวน ๑7 แห่ง เก็บข้อมูลโดยแบบสอบถาม และใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS เพื่อประมวลผลข้อมูล ผลการศึกษาเป็นดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษารเป็นเพศชาย จำนวน 54 คน เพศหญิง จำนวน 13 คน ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 30-40 ปี สถานภาพสมรส การศึกษาระดับปริญญาตรี และมีประสบการณ์การทำงานอยู่ระหว่าง 5-10 ปี

2. ความคิดเห็นของผู้บริหารต่อปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จของธุรกิจอุตสาหกรรมฟอกย้อม พิมพ์และตกแต่งสิ่งทอ อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร โดยภาพรวมพบว่าโดยภาพรวมพบว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับที่เห็นด้วยมาก โดยเรียงลำดับความสำคัญของปัจจัยต่าง ๆ จากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้ ด้านความสามารถและวิสัยทัศน์ของผู้นำมากที่สุด รองลงมาคือด้านประสิทธิภาพการผลิต ด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์และการตลาด ด้านสถานภาพทางการเงินมั่นคง ด้านคุณภาพขององค์กรและบุคลากร ด้านจริยธรรมทางธุรกิจและความรับผิดชอบต่อสังคม และด้านทีมงานและกรณีมีส่วนร่วม ตามลำดับ

3. ความคิดเห็นของผู้บริหาร ต่อความสำคัญของความสำเร็จธุรกิจอุตสาหกรรมฟอกย้อม พิมพ์และตกแต่งสิ่งทอ อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร โดยภาพรวมพบว่ามีความคิดเห็นอยู่ในระดับที่เห็นด้วยมาก โดยโดยเรียงลำดับความสำคัญของปัจจัยต่างๆได้ดังนี้ ด้านการเงินมากที่สุด รองลงมา คือ ด้านลูกค้า ด้านกระบวนการภายใน และด้านการเรียนรู้และพัฒนาตามลำดับ

สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและเอกชน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร ปีการศึกษา 2553

ลายมือชื่อนักศึกษา.....

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ.....

51601714 : MAJOR : PUBLIC AND PRIVATE MANAGEMENT

KEY WORDS : FACTORS RELATED TO SUCCESS / DYEING INDUSTRIES. PRINTING AND FINISHING OF TEXTILES.

TRIPOP CHANGJOB : FACTORS RELATED TO THE SUCCESS OF THE INDUSTRIAL DYEING PRINTING AND FINISHING OF TEXTILES CASE STUDY AMPHOE KRATUM BAEN, SAMUT SAKHON PROVINCE. INDEPENDENT STUDY ADVISOR : TANINRAT RATTANAPONGPINYO, Ph.D. 105 pp.

This study objective was to study the factors that related to the success of industrial dyeing Printing and finishing of textiles. Case Study Amphoe Kratum Baen, Samut Sakhon Province was a quantitative study. The sample used in this study is the management or those who have the power to decide the establishment. The dyeing industry business. Printing and finishing of textiles. Amphoe Kratum Baen, Samut Sakhon Province with 67 of the data collection questionnaire using the SPSS software package for data processing. The results were:

1. The sample of 54 males of 13 females who were aged between 30-40, married, a bachelor's degree. And has experience working Hynrong 5-10 years.
2. The opinion of management factors that are related to the success of industrial dyeing. Printing and finishing of textiles. Kratum Baen, Samut Sakhon. Overall, it was found that overall, found that most of the executive opinion on the level agreed with. By order of the importance of factors from most to least as follows: the ability and the vision of most leaders. Followed by the production efficiency. Product development and marketing. Strong financial position. The quality of its organization. Business ethics and social responsibility. And the teams and participation, respectively.
3. The opinion of the management. The importance of success Dyeing Works industry. Printing and finishing of textiles. Kratum Baen, Samut Sakhon. The overall opinion was that the level agreed with. By the order of the importance of various factors as follows. Finance most Followed by the client side. The internal processes. And learning and development, respectively.

Program of Public and Private Management Graduate School, Silpakorn University Academic Year 2010

Student's signature

Independent Study Advisor's signature

กิตติกรรมประกาศ

การวิจัยครั้งนี้ประสบความสำเร็จได้ด้วยดีด้วยความอนุเคราะห์ ความกรุณา จากอาจารย์ ดร. ธนินทร์ฐ์ รัตนพงศ์ภิญโญ อาจารย์ที่ปรึกษา ที่ได้เสียสละเวลาอันมีค่าในการให้คำปรึกษาแนะนำ ให้ความรู้ ตลอดจนแนวคิด และข้อคิดเห็นต่างๆ ด้วยความเอาใจใส่ จนการวิจัยครั้งนี้สำเร็จไปได้ ด้วยดี

ขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิทักษ์ ศิริวงศ์ ประธานกรรมการ และผู้ช่วย ศาสตราจารย์นภนันทน์ หอมสุต กรรมการในการสอบสารนิพนธ์ครั้งนี้ ที่ได้ช่วยกรุณาตรวจทาน ความถูกต้อง และให้คำชี้แนะอันเป็นประโยชน์ เพื่อให้สารนิพนธ์เกิดความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ ที่ให้ทั้งความรัก ความเอาใจใส่ รวมถึงการ สนับสนุนในทุกๆ เรื่องมาโดยตลอด

ขอขอบคุณ คุณพรพิภพร์ แซ่มหา ที่ให้ทั้งความรักความเอาใจใส่ ดูแลทุกข์สุข และเป็น ทุกสิ่งทุกอย่างสำหรับทุกเรื่องตลอดมา

สุดท้ายขอขอบคุณเพื่อนๆ พี่ๆ น้องๆ สาขาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน มหาวิทยาลัย ศิลปากร (ตลิ่งชัน) รุ่นที่ 2 ทุกท่านที่ร่วมแบ่งปันทุกข์และสุขมาด้วยกันมาตลอดระยะเวลาการศึกษา

ผลงานวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาตรี

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ฅ
สารบัญภาพ.....	ฉ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการศึกษา.....	3
สมมติฐานการศึกษา.....	3
ขอบเขตของการศึกษา.....	4
ขั้นตอนของการศึกษา.....	4
คำจำกัดความที่ใช้ในการศึกษา.....	6
กรอบแนวคิดในการศึกษา.....	8
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการศึกษา.....	9
2 ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	10
ข้อมูลจังหวัดสมุทรสาคร.....	10
ลักษณะสำคัญของอุตสาหกรรมฟอกย้อม พิมพ์และตกแต่งสิ่งทอ ในประเทศไทย.....	14
การพัฒนาอุตสาหกรรมฟอกย้อม พิมพ์ และตกแต่งสิ่งทอในประเทศไทย.....	31
แนวคิด ทฤษฎีปัจจัยความสำเร็จ.....	33
แนวคิดทฤษฎีความสำเร็จ.....	48
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	51
3 ระเบียบวิธีวิจัย.....	56
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา.....	57
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	60

บทที่	หน้า
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	60
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	60
4 ผลการศึกษา.....	58
ตอนที่ 1 ข้อมูลลักษณะส่วนบุคคล.....	62
ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จและ ความสำเร็จของธุรกิจอุตสาหกรรมฟอกย้อม พิมพ์ และตกแต่ง สิ่งทอ และปัญหา แนวทางแก้ไข และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ การประกอบธุรกิจอุตสาหกรรมฟอกย้อม พิมพ์ และตกแต่ง สิ่งทอ อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร.....	63
ตอนที่ 3 ทดสอบสมมติฐาน.....	80
5 สรุปผลอภิปรายผล ข้อเสนอแนะ.....	83
สรุปผลการวิจัย.....	84
ผลการทดสอบสมมติฐาน.....	89
การอภิปรายผล.....	89
ข้อเสนอแนะจากงานวิจัย.....	92
ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป.....	94
บรรณานุกรม.....	95
ภาคผนวก.....	97
ประวัติผู้วิจัย.....	105

ผลงานวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาตรี

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	แสดงผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดสมุทรสาคร ณ ราคาประจำปี จำแนกตาม สาขาการผลิต ปี 2552	12
2	แสดงจำนวนโรงงานที่ตั้งอยู่ในจังหวัดสมุทรสาคร แยกตามอำเภอ (รวม 3 พวก) ในปี 2552	13
3	จำนวนและร้อยละของธุรกิจอุตสาหกรรมฟอกย้อม พิมพ์และตกแต่งสิ่งทอ อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร จำแนกตามเพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงาน	62
4	ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จของธุรกิจอุตสาหกรรม ฟอกย้อม พิมพ์และตกแต่งสิ่งทอ อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร	65
5	ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จของธุรกิจอุตสาหกรรม ฟอกย้อม พิมพ์และตกแต่งสิ่งทอ อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร ด้านความสามารถและวิสัยทัศน์ของผู้นำ	66
6	ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จของธุรกิจอุตสาหกรรม ฟอกย้อม พิมพ์และตกแต่งสิ่งทอ อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร ด้านคุณภาพขององค์กรและบุคลากร	67
7	ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จของธุรกิจอุตสาหกรรม ฟอกย้อม พิมพ์และตกแต่งสิ่งทอ อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร ด้านทีมงานและการมีส่วนร่วม	68
8	ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จของธุรกิจอุตสาหกรรม ฟอกย้อม พิมพ์และตกแต่งสิ่งทอ อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร ด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์และการตลาด	69
9	ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จของธุรกิจอุตสาหกรรม ฟอกย้อม พิมพ์และตกแต่งสิ่งทอ อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร ด้านสถานภาพทางการเงินมั่นคง	70
10	ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จของธุรกิจอุตสาหกรรม ฟอกย้อม พิมพ์และตกแต่งสิ่งทอ อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร ด้านประสิทธิภาพการผลิต	71

ตารางที่		หน้า
11	ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จของธุรกิจอุตสาหกรรม ฟอกย้อม พิมพ์และตกแต่งสิ่งทอ อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร ด้านจริยธรรมทางธุรกิจและความรับผิดชอบต่อสังคม	72
12	ความคิดเห็นต่อความสำคัญของความสำเร็จธุรกิจอุตสาหกรรมฟอกย้อม พิมพ์และ ตกแต่งสิ่งทอ อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร.....	73
13	ความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของความสำเร็จของธุรกิจอุตสาหกรรมฟอกย้อม พิมพ์และตกแต่งสิ่งทอ อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร ด้านการเงิน	74
14	ความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของความสำเร็จของธุรกิจอุตสาหกรรมฟอกย้อม พิมพ์และตกแต่งสิ่งทอ อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร ด้านลูกค้า	75
15	ความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของความสำเร็จของธุรกิจอุตสาหกรรมฟอกย้อม พิมพ์และตกแต่งสิ่งทอ อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร ด้านกระบวนการภายใน	76
16	ความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของความสำเร็จของธุรกิจอุตสาหกรรมฟอกย้อม พิมพ์และตกแต่งสิ่งทอ อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร ด้านการเรียนรู้และการพัฒนา	77
17	จำนวนร้อยละของปัญหาเกี่ยวกับกรประกอบธุรกิจอุตสาหกรรมฟอกย้อม พิมพ์และตกแต่งสิ่งทอ อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร.....	78
18	การวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างปัจจัยทางด้านความ สามารถและวิสัยทัศน์ของผู้นำ ด้านคุณภาพขององค์กรและบุคลากร ด้านทีมงานและการมีส่วนร่วม ด้านพัฒนาผลิตภัณฑ์และการตลาด ด้านคุณภาพทางการดำเนินงาน ด้านประโยชน์กับพันธมิตร และด้าน จริยธรรมทางธุรกิจและความรับผิดชอบต่อสังคม ต่อความสำเร็จของ ธุรกิจอุตสาหกรรมฟอกย้อม พิมพ์และตกแต่งสิ่งทอ กรณีศึกษาอำเภอ กระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร.....	81

ผลงานวิจัยนักศึกษาระดับปริญญาตรี

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	แสดงกระบวนการฟอกย้อม พิมพ์ และตกแต่งสำเร็จผลิตภัณฑ์จากฝ้าย.....	16
2	ขั้นตอนการผลิตในอุตสาหกรรมย้อมเส้นด้าย.....	20
3	ขั้นตอนการผลิตในอุตสาหกรรมย้อมผ้าทอ.....	22
4	ขั้นตอนการผลิตในอุตสาหกรรมย้อมผ้าถัก.....	24
5	ขั้นตอนการผลิตในอุตสาหกรรมพิมพ์ผ้า.....	27
6	เส้นทางสู่ความสำเร็จ.....	36

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

อุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มเป็นอุตสาหกรรมที่มีความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจของไทยมาเป็นเวลานาน เมื่อพิจารณาทั้งในด้านการจ้างงาน การส่งออก และมูลค่าเพิ่มของอุตสาหกรรม อาทิเป็นสินค้าส่งออก 40 อันดับแรกของประเทศ ดังนี้ (ด้านศุลกากร สู่โหวงโลก 2550)

1. ปีงบประมาณ 2548 สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มเป็นสินค้าที่ทำรายได้เป็นอันดับ 5 มีมูลค่า 55,174,459.72 บาท
2. ปีงบประมาณ 2549 สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มเป็นสินค้าส่งออกที่ทำรายได้เป็นอันดับ 9 มีมูลค่า 27,418,128.84 บาท
3. ปีงบประมาณ 2550 สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มเป็นสินค้าส่งออกที่ทำรายได้เป็น อันดับ 8 มีมูลค่า 40,918,568.52 บาท

อุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มแบ่ง โครงสร้างการผลิตเป็น 3 กลุ่มใหญ่ คือ

1. อุตสาหกรรมต้นน้ำ ได้แก่ อุตสาหกรรมเส้นใย
2. อุตสาหกรรมกลางน้ำ ได้แก่ อุตสาหกรรมปั่นด้าย อุตสาหกรรมทอผ้า อุตสาหกรรมถักผ้า และอุตสาหกรรมฟอกย้อม พิมพ์และตกแต่งสิ่งทอ
3. อุตสาหกรรมปลายน้ำ ได้แก่ อุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูปและอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์สิ่งทอสำเร็จรูปอื่น ๆ

ในอดีตประเทศไทยส่งออกผ้าผืนประมาณร้อยละ 50 ของปริมาณการส่งออกทั้งหมด ในรูปของผ้าดิบที่ยังไม่ผ่านการฟอกย้อม สีน้าจึงมีราคาต่ำ ขณะเดียวกันประเทศไทยต้องนำเข้าผ้าผืนที่ผ่านกระบวนการฟอกย้อม พิมพ์ และตกแต่งสำเร็จจากต่างประเทศ เพื่อใช้เป็นวัตถุดิบของอุตสาหกรรมเสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่ม ทำให้ต้นทุนการผลิตของอุตสาหกรรมเสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่มไทยสูงกว่าประเทศคู่แข่ง (สถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ 2550)

รัฐบาลพยายามที่จะส่งเสริมและเร่งผลักดันให้กรุงเทพมหานครเป็นเมืองศูนย์กลางแห่งแฟชั่นในเอเชีย เพื่อสร้างโอกาสและขีดความสามารถให้แก่อุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มในประเทศไทยที่ต้องเผชิญกับการแข่งขันด้านราคา (Cost Driven) จากสาธารณรัฐประชาชนจีน สาธารณรัฐอินเดียและสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม รวมทั้งต้องเผชิญกับการแข่งขันด้านตราสินค้า (Brand name) หรือความน่าเชื่อถือของสินค้าจากประเทศอิตาลี ฝรั่งเศส และฮ่องกง ฯลฯ ในเวทีการค้าโลก

แม้ว่าปัจจุบันนี้ภาวะการผลิตสิ่งทอของประเทศไทยไม่มีการเติบโตมากนัก และสถานการณ์การเมืองที่ไม่แน่นอนจะส่งผลกระทบต่อภาคการลงทุนและการส่งออกของประเทศไทย และยังได้รับผลกระทบจากค่าสำเร็จรูปที่นำเข้ามาจากประเทศจีน ส่งผลให้โรงงานอุตสาหกรรมฟอกย้อม พิมพ์ และตกแต่งสิ่งทอต้องเลิกกิจการไปหลายราย

อุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มในประเทศไทยจึงต้องเร่งปรับตัวเพื่อสร้างความสำเร็จได้เปรียบทางการแข่งขันด้วยวิธีการต่าง ๆ นอกเหนือจากการพัฒนาด้านการออกแบบ (Design) สินค้าแล้ว ยังต้องพัฒนาระบบการผลิตให้มีต้นทุนการผลิตที่ต่ำกว่า ประเทศคู่แข่ง โดยการนำผ้าดิบที่เคยผลิตเป็นสินค้าส่งออก มาผ่านกระบวนการฟอกย้อม พิมพ์ และตกแต่งสำเร็จ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่ผ้าดิบ รวมถึงเป็นการเพิ่มการจ้างแรงงานในประเทศ และเพื่อช่วยลดต้นทุนการผลิตของอุตสาหกรรมเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่มซึ่งเป็นอุตสาหกรรมปลายน้ำ และลดการพึ่งพาวัตถุดิบจากต่างประเทศ อันเป็นการส่งเสริมให้ผลิตภัณฑ์สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มของประเทศไทยมีต้นทุนการผลิตที่ต่ำลงและมีเอกลักษณ์เป็นของตัวเอง (สถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ 2550)

ดังนั้น อุตสาหกรรมฟอกย้อม พิมพ์ และตกแต่งสิ่งทอ จึงเป็นอุตสาหกรรมที่มีบทบาทและมีความสำคัญอย่างมาก เพราะเป็นอุตสาหกรรมกลางน้ำที่สามารถสร้างมูลค่าเพิ่ม (Value Added) ให้กับผ้าดิบซึ่งเป็นผลิตภัณฑ์ที่ได้จากอุตสาหกรรมต้นน้ำ ผ่านกระบวนการฟอกย้อม พิมพ์ และตกแต่งสำเร็จที่มีการพัฒนาเทคนิคและวิธีการต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ได้ผ้าผืนที่มีคุณภาพที่หลากหลายและสามารถตอบสนองความต้องการของลูกค้ากลุ่มเป้าหมายต่าง ๆ ได้มากขึ้น

เนื่องจากอุตสาหกรรมฟอกย้อม พิมพ์ และตกแต่งสิ่งทอ เป็นอุตสาหกรรมที่มีบทบาทและมีความสำคัญอย่างมากต่อระบบเศรษฐกิจของไทย จากการศึกษาของ คมสันต์ บุญโต (2549) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มในจังหวัดสมุทรปราการ พบว่า ความสำเร็จของผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม เกิดจากการสินค้ามีคุณภาพได้

พลังนวัตกรรมที่ก้าวไกลจากอุตสาหกรรมต้นน้ำสู่กระบวนการฟอกย้อมพิมพ์

มาตรฐาน มีการวางแผนกลยุทธ์ทางการตลาดที่ดี มีการวิเคราะห์จุดคุ้มทุน มีการควบคุมคุณภาพ มีการจัดการด้านกำลังแรงงาน มีการวางแผนการผลิต มีทักษะการบริหารกระบวนการผลิตที่ดี และต้องมีความรู้ในการวิเคราะห์ยอดขายและค่าใช้จ่าย รวมทั้งการประมาณงบกำไร-ขาดทุนด้วย ซึ่งผู้ศึกษาเห็นว่าจังหวัดสมุทรสาครมีลักษณะภูมิประเทศและสภาพเศรษฐกิจใกล้เคียงกับจังหวัดสมุทรปราการ ผู้ศึกษาซึ่งสำเร็จการศึกษาและทำงานทางด้านอุตสาหกรรมนี้ จึงสนใจจะศึกษาให้ทราบว่า มีปัจจัยใดบ้างที่มีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จของธุรกิจอุตสาหกรรมฟอก ข้อม พิมพ์ และคกแต่งสิ่งทอ เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับผู้สนใจและเป็นประโยชน์ต่อผู้ประกอบการ ที่จะสามารถนำไปใช้ในการวางแผนการจัดการแก้ปัญหาของธุรกิจให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายขององค์กร ในการพัฒนาธุรกิจอุตสาหกรรมฟอก ข้อม พิมพ์ และคกแต่งสิ่งทอ ให้ประสบความสำเร็จต่อไปในอนาคต

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

ในการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จของธุรกิจอุตสาหกรรม ฟอก ข้อม พิมพ์ และคกแต่งสิ่งทอ กรณีศึกษาอำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร มีวัตถุประสงค์การศึกษา ดังนี้

1. ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จของธุรกิจอุตสาหกรรมฟอก ข้อม พิมพ์ และคกแต่งสิ่งทอ กรณีศึกษาอำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร
2. ศึกษาปัญหาและแนวทางแก้ไขของธุรกิจอุตสาหกรรมฟอก ข้อม พิมพ์ และคกแต่งสิ่งทอ กรณีศึกษาอำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร

สมมติฐานการศึกษา

ปัจจัยที่วิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

ปัจจัยทางด้านความสามารถและวิสัยทัศน์ของผู้เ้า ด้านคุณภาพขององค์กรและบุคลากรด้านทีมงานและการมีส่วนร่วม ด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์และการตลาด ด้านสถานภาพทางการเงินมั่นคง ด้านประสิทธิภาพการผลิต ด้านจริยธรรมทางธุรกิจ และความรับผิดชอบต่อสังคม มีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จของธุรกิจอุตสาหกรรมฟอก ข้อม พิมพ์และคกแต่งสิ่งทอ กรณีศึกษาอำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร

ขอบเขตของการศึกษา

การศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ มุ่งศึกษาถึงปัจจัยต่าง ๆ ที่มีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จของธุรกิจอุตสาหกรรมฟอก ย้อม พิมพ์ และตกแต่งสิ่งทอ กรณีศึกษาอำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร และเพื่อที่จะจำกัดขอบเขตในการศึกษาในครั้งนี้ให้ชัดเจนยิ่งขึ้น ผู้ศึกษาจึงได้กำหนดขอบเขตในการศึกษาไว้ ดังนี้

1. ขอบเขตเนื้อหา ผู้ศึกษามุ่งศึกษาถึงข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม และปัจจัยด้านความสำเร็จของธุรกิจอุตสาหกรรมฟอกย้อมพิมพ์ และตกแต่งสิ่งทอ

2. ขอบเขตตัวแปร ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้แบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ

2.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) แบ่งเป็นดังนี้

2.1.1 ปัจจัยทางประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงาน

2.1.2 ปัจจัยความสำเร็จ ได้แก่ ด้านความสามารถและวิสัยทัศน์ของผู้นำ ด้านคุณภาพขององค์กรและบุคลากร ด้านทีมงานและการมีส่วนร่วม ด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์และการตลาด ด้านสภาพทางการเงินมั่นคง ด้านประสิทธิภาพการผลิตและด้านจริยธรรมทางธุรกิจและความรับผิดชอบต่อสังคม

2.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ได้แก่ ความสำเร็จของธุรกิจ 4 ด้าน คือ ด้านการเงิน ด้านลูกค้า ด้านกระบวนการภายใน และด้านการเรียนรู้และการพัฒนา

3. ขอบเขตประชากร ประชากรในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ ผู้ประกอบการที่ประกอบธุรกิจอุตสาหกรรมฟอกย้อมและตกแต่งสิ่งทอ โดยผู้วิจัยจะเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้บริหารหรือผู้ที่มีอำนาจในการตัดสินใจของสถานประกอบการ ตามรายชื่อสถานประกอบการที่สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสมุทรสาคร รวบรวมไว้ล่าสุดในปี พ.ศ. 2552

4. ขอบเขตระยะเวลา ผู้ศึกษาจะใช้เวลาในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้รวมทั้งสิ้น 1 ปี ตั้งแต่เดือนกันยายน 2552 ถึงเดือนกันยายน 2553

ขั้นตอนของการศึกษา

การศึกษาค้นคว้าถึงปัจจัยต่าง ๆ ที่มีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จของธุรกิจอุตสาหกรรมฟอก ย้อม พิมพ์ และตกแต่งสิ่งทอ กรณีศึกษาอำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร มีขั้นตอนในการศึกษาวิจัย 5 ขั้นตอน ดังนี้

1. การศึกษาข้อมูลจากเอกสาร สิ่งพิมพ์ วารสาร ผลงานการศึกษาวิจัยต่าง ๆ บทความทางวิชาการ สถิติ ข้อมูลของหน่วยงานทั้งจากภาครัฐและภาคเอกชน วรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา ซึ่งเป็นไปตามวัตถุประสงค์ในการศึกษาค้างนี้

2. การศึกษาและการเก็บข้อมูลภาคสนาม โดยผู้ศึกษาได้แบ่งการศึกษา ดังนี้

2.1 การสำรวจข้อมูลในพื้นที่เบื้องต้น (Reconnaissance survey) ผู้ศึกษาได้ทำการหาข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยต่าง ๆ ที่มีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จของธุรกิจอุตสาหกรรมฟอกย้อมพิมพ์ และตกแต่งสิ่งทอ กรณีศึกษาอำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร เพื่อนำข้อมูลที่ได้มากำหนดประเด็นคำถามในการสร้างแบบสอบถามต่อไป

2.2 การแจกแบบสอบถาม โดยการให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถาม ซึ่งจะมีการตั้งคำถามในประเด็นที่เกี่ยวกับสถานภาพ โดยทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จและความคิดเห็นถึงปัญหา แนวทางแก้ไขปัญหา พร้อมข้อเสนอแนะ

3. การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้ศึกษาได้แบ่งประเด็นการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้ คือ

3.1 การวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น ซึ่งได้มาจากการตอบแบบสอบถามแล้วทำ การศึกษาวิเคราะห์ไปพร้อม ๆ กับการเก็บข้อมูล โดยมีการจัดแบ่งแยกเป็นหมวดหมู่ในประเด็นต่าง ๆ แล้วพิจารณาข้อมูลที่ได้มาว่าตรงตามวัตถุประสงค์หรือไม่ เพื่อให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ที่ได้กำหนดไว้

3.2 การวิเคราะห์ข้อมูลรวม เมื่อได้ข้อมูลเบื้องต้นแล้ว ผู้ศึกษาจะทำการวิเคราะห์และตรวจสอบข้อมูลที่นำมาทั้งหมด จนสามารถได้ข้อสรุปที่ชัดเจนเป็นภาพรวมตามประเด็นที่ต้องการเพื่อนำไปสรุปผลการศึกษาต่อไป

4. การสรุปผลการศึกษา ผู้ศึกษาจะนำผลที่วิเคราะห์ข้อมูลแล้วสรุปผลการศึกษาค้างนี้ ด้วยการบรรยายในประเด็นที่เกี่ยวกับสถานภาพ โดยทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จ และความสำเร็จของธุรกิจอุตสาหกรรมฟอกย้อมพิมพ์ และตกแต่งสิ่งทอ กรณีศึกษาอำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร

5. การเสนอแนะ การเสนอความคิดเห็นถึงประเด็นที่ยังไม่ได้ศึกษาวิจัย หรือในการศึกษาเรื่องต่อไปควรมีการศึกษาเรื่องอะไรบ้าง และผลการศึกษาเรื่องปัจจัยต่าง ๆ ที่มีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จของธุรกิจอุตสาหกรรมฟอก ย้อม พิมพ์ และตกแต่งสิ่งทอ สามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในด้านต่าง ๆ ได้อย่างไร

คำจำกัดความที่ใช้ในการศึกษา

ธุรกิจอุตสาหกรรมฟอก ย้อม พิมพ์ และตกแต่งสิ่งทอ หมายถึง สถานประกอบการที่ ประกอบธุรกิจอุตสาหกรรมฟอก ย้อม พิมพ์ และตกแต่งสิ่งทอ ตามรายชื่อที่สำนักงานอุตสาหกรรม จังหวัดสมุทรสาคร รวบรวมไว้ ที่มีการใช้สารเคมีฟอกย้อม ในกระบวนการผลิต ได้แก่ การฟอกผ้า การย้อมสีผ้าผืน หรือเส้นด้าย การพิมพ์และการตกแต่งผืนผ้าให้มีคุณสมบัติตามที่ต้องการ ก่อนที่จะนำไปตัดเย็บเป็นเสื้อผ้าเพื่อการจำหน่ายหรือสวมใส่

ปัจจัยทางประชากรศาสตร์ หมายถึง ลักษณะเฉพาะต่าง ๆ ที่แสดงถึงความเป็นเอกลักษณ์ของแต่ละบุคคลในที่นี้ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงาน

ปัจจัยความสำเร็จ หมายถึง ในการดำเนินธุรกิจอุตสาหกรรมฟอกย้อม พิมพ์และตกแต่งสิ่งทอให้ประสบผลสำเร็จนั้นจะต้องอาศัยปัจจัยต่าง ๆ ที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จ ซึ่งได้แก่ ด้านความสามารถและวิสัยทัศน์ของผู้นำ ด้านคุณภาพขององค์กรและบุคลากร ด้านทีมงานและการมีส่วนร่วม ด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์และการตลาด ด้านสภาพทางการเงินมั่นคง ด้านประสิทธิภาพการผลิต และด้านจริยธรรมทางธุรกิจและความรับผิดชอบต่อสังคม

ด้านความสามารถและวิสัยทัศน์ของผู้นำ หมายถึง การที่ผู้บริหารมีความรู้ความสามารถต่าง ๆ และมีวิสัยทัศน์ด้านรับอนาคตขององค์กรต่อการบรรลุความสำเร็จ เช่น ผู้นำมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความกระตือรือร้นไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค มีทักษะและความชำนาญในอุตสาหกรรมด้านสิ่งทอ มีการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และวิสัยทัศน์ที่กว้างไกล เป็นต้น

ด้านคุณภาพขององค์กรและบุคลากร หมายถึง การที่ธุรกิจให้ความสำคัญกับการบริหารทรัพยากรมนุษย์ มีการสรรหาพนักงานที่มีคุณภาพ มีการคัดเลือกและทดสอบ มีการฝึกอบรมและพัฒนาบุคลากรให้มีคุณภาพ เป็นต้น

ผลในวิจัยนี้ศึกษา ระดับปริญญาตรี

ด้านทีมงานและการมีส่วนร่วม หมายถึง การที่ธุรกิจให้ความสำคัญกับการทำงานร่วมกันเป็นทีมและการมีส่วนร่วมของพนักงานในการทำงาน เช่น สมาชิกในทีมงานมีความเชื่อถือไว้วางใจกัน ในทีมงานและผู้บริหาร พนักงานมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ที่องค์กรจัดขึ้น เป็นต้น

ด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์และการตลาด หมายถึง การที่ธุรกิจมีการสร้างมูลค่าเพิ่มของผลิตภัณฑ์ตลอดจนการนำผลิตภัณฑ์ออกสู่ตลาด เช่น การพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์ การออกแบบผลิตภัณฑ์ให้มีลักษณะเด่นแตกต่างจากคู่แข่ง เป็นต้น

ด้านสถานภาพทางการเงินมั่นคง หมายถึง การที่ธุรกิจมีการหมุนเวียนของเงินและการบริหารทางการเงินอย่างมีประสิทธิภาพ เช่น ผู้บริหารมีการวางแผนหรือคาดการณ์ถึงความต้องการของเงินทุน มีความสามารถในการจัดหาเงินทุน เป็นต้น

ด้านประสิทธิภาพการผลิต หมายถึง การที่ธุรกิจผลิตสินค้าโดยมีการคำนึงถึงปัจจัยด้านปริมาณ คุณภาพ เวลา และราคา เช่น มีการนำเอาระบบการจัดการสมัยใหม่มาใช้ มีการประกันคุณภาพเพื่อให้สินค้ามีคุณภาพ เป็นต้น

ด้านจริยธรรมทางธุรกิจและความรับผิดชอบต่อสังคม หมายถึง การดำเนินธุรกิจที่ถูกต้องตามกฎหมาย จริยธรรม ตลอดจนคำนึงถึงผลประโยชน์ของผู้อื่นและสังคม เช่น มีความซื่อสัตย์ประพฤติอย่างตรงไปตรงมา มีความรับผิดชอบ มีความโปร่งใส ไม่เห็นแก่ตัว เป็นต้น

ความสำเร็จของธุรกิจ หมายถึง ในการประกอบธุรกิจอุตสาหกรรมฟอกย้อม พิมพ์และตกแต่งสิ่งทอ ผู้ประกอบการจะต้องตั้งเป้าหมายให้ธุรกิจนั้น ๆ บรรลุถึงความสำเร็จ ซึ่งได้แก่ ด้านการเงิน (Financial) ด้านลูกค้า (Customer) ด้านกระบวนการภายใน (Internal Business Process) และด้านการเรียนรู้และการพัฒนา (Learning and Growth)

ด้านการเงิน (Financial) หมายถึง ความสำเร็จที่เกี่ยวกับการเพิ่มขึ้นของรายได้ และการลดต้นทุน เช่น การเพิ่มขึ้นของรายได้ประจำปี การลดลงของต้นทุนในการดำเนินงาน

ด้านลูกค้า (Customer) หมายถึง ความสำเร็จที่เกี่ยวกับส่วนแบ่งทางการตลาด การรักษาลูกค้าเก่า การเพิ่มขึ้นของลูกค้าใหม่ ความพึงพอใจของลูกค้า และกำไรต่อลูกค้า

ด้านกระบวนการภายใน (Internal Business Process) หมายถึง ความสำเร็จที่เกี่ยวกับกิจกรรมหลัก และกิจกรรมสนับสนุนภายในองค์กร เช่น กิจกรรมในการผลิต กิจกรรมเกี่ยวกับการขนส่ง การจัดเก็บรวบรวมและจำหน่ายสินค้า กิจกรรมในการจัดหาหรือจัดซื้อ กิจกรรมด้านการวิจัย

และพัฒนา และกิจกรรมที่เกี่ยวเนื่องกับการบริหารงานทั่วไปในองค์กร การวางแผน การบัญชีและการเงิน เป็นต้น

ด้านการเรียนรู้และการพัฒนา (Learning and Growth) หมายถึง ความสำเร็จที่เกี่ยวกับด้านทรัพยากรมนุษย์ในองค์กร ด้านระบบข้อมูลสารสนเทศ และด้านวัฒนธรรมองค์การ การจูงใจ และโครงสร้างองค์การ

กรอบแนวคิดในการศึกษา

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

ปัจจัยทางประชากรศาสตร์

- เพศ
- อายุ
- ระดับการศึกษา
- สถานภาพสมรส
- ประสบการณ์ในการทำงาน

ปัจจัยความสำเร็จ

- ด้านความสามารถและวิสัยทัศน์ของผู้มีอำนาจ
- ด้านคุณภาพขององค์กรและบุคลากร
- ด้านทีมงานและการมีส่วนร่วม
- ด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์และการตลาด

- ด้านสถานภาพทางการเงินมั่นคง
- ด้านประสิทธิภาพการผลิต

- ด้านจริยธรรมทางธุรกิจและความรับผิดชอบต่อสังคม

ความสำเร็จของธุรกิจอุตสาหกรรม
พอก บัอม พิมพ์ และตกแต่งสิ่งทอ
กรณีศึกษาอำเภอกระทุ่มแบน
จังหวัดสมุทรสาคร

- ด้านการเงิน
- ด้านลูกค้า
- ด้านกระบวนการภายใน
- ด้านการเรียนรู้และการพัฒนา

ผลงานวิจัยนักศึกษาระดับปริญญาตรี

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการศึกษา

ประโยชน์ทางวิชาการ

1. ทำให้ทราบถึงปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จของธุรกิจอุตสาหกรรมฟอกย้อมพิมพ์และตกแต่งสิ่งทอ กรณีศึกษาอำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร
2. ทำให้ทราบถึงปัญหาและแนวทางแก้ไขของธุรกิจอุตสาหกรรมฟอกย้อม พิมพ์และตกแต่งสิ่งทอ กรณีศึกษาอำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร

ประโยชน์ทางปฏิบัติ

1. ผลการศึกษาจะเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่จะนำไปเป็นแนวทางในการพัฒนาธุรกิจอุตสาหกรรมฟอกย้อม พิมพ์และตกแต่งสิ่งทอ หรืออุตสาหกรรมอื่นต่อไป
2. ผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมฟอกย้อม พิมพ์และตกแต่งสิ่งทอ สามารถนำผลการวิจัยมาใช้เป็นแนวทางในการดำเนินธุรกิจให้ประสบความสำเร็จ

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

บทที่ 2

ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การค้นคว้าอิสระเรื่อง “ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จของธุรกิจอุตสาหกรรมฟอก ย้อม พิมพ์ และตกแต่งสิ่งทอ กรณีศึกษาอำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร” นี้ ผู้ศึกษาได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสารต่าง ๆ และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางในการศึกษา ดังนี้

1. ข้อมูลจังหวัดสมุทรสาคร
 - 1.1 ที่ตั้ง ขนาด และอาณาเขต
 - 1.2 ลักษณะภูมิประเทศ
 - 1.3 สภาพเศรษฐกิจทั่วไป
 - 1.4 ลักษณะอุตสาหกรรม
2. ลักษณะสำคัญของอุตสาหกรรมฟอกย้อม พิมพ์และตกแต่งสิ่งทอในประเทศไทย
 - 2.1 สถานะทางการตลาดของอุตสาหกรรมฟอกย้อม พิมพ์และตกแต่งสิ่งทอในประเทศไทย
 - 2.2 กระบวนการผลิตของอุตสาหกรรมฟอกย้อม พิมพ์และตกแต่งสิ่งทอ
 - 2.3 การพัฒนาอุตสาหกรรมฟอกย้อม พิมพ์และตกแต่งสิ่งทอในประเทศไทย
3. แนวคิดทฤษฎีปัจจัยความสำเร็จ
4. แนวคิดทฤษฎีความสำเร็จ
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผลงานวิจัยนั้ศึกษา ระดับปริญญาตรี

ข้อมูลจังหวัดสมุทรสาคร

ที่ตั้ง ขนาด และอาณาเขต

จังหวัดสมุทรสาครตั้งอยู่ริมฝั่งแม่น้ำท่าจีนในเขตพื้นที่ภาคกลางตอนล่างของประเทศไทย ประมาณเส้นรุ้งที่ 130 องศาเหนือ และเส้นแวงที่ 100 องศาตะวันออก เป็นจังหวัดปริมณฑล ห่างจากกรุงเทพมหานครตามระยะทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 35 (ถนนพระราม 2) ประมาณ 30 กิโลเมตร หรือประมาณ 545,216 ไร่ มีอาณาเขตติดต่อ ดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับจังหวัดนครปฐม
ทิศใต้	ติดทะเลอ่าวไทย
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับกรุงเทพมหานคร
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับจังหวัดสมุทรสงคราม และจังหวัดราชบุรี

ลักษณะภูมิประเทศ

สมุทรสาครมีลักษณะภูมิประเทศเป็นที่ราบลุ่มชายฝั่งทะเล สูงจากระดับน้ำทะเลประมาณ 1-2 เมตร มีแม่น้ำท่าจีนไหลผ่านตอนกลางจังหวัด ไหลคดเคี้ยวตามแนวเหนือใต้ลงสู่อ่าวไทยที่อำเภอเมืองสมุทรสาคร ระยะทางยาวประมาณ 70 กิโลเมตร พื้นที่ตอนบนในเขตอำเภอบ้านแพ้วและอำเภอกระทุ่มแบนมีความอุดมสมบูรณ์ของดินและมีโครงข่ายแม่น้ำลำคลองเชื่อมโยงถึงกันกระจายอยู่ทั่วพื้นที่กว่า 170 สาย จึงเหมาะที่จะทำการเพาะปลูกพืชนานาชนิด และบางส่วนเป็นย่านธุรกิจอุตสาหกรรมและที่อยู่อาศัย พื้นที่ตอนล่างของจังหวัดในเขตอำเภอเมืองสมุทรสาครอยู่ติดชายฝั่งทะเลยาว 41.8 กิโลเมตร จึงเหมาะที่จะประกอบอาชีพประมงทะเลเพราะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งและทำนาเกลือ

สภาพเศรษฐกิจทั่วไป

จากข้อมูลการรายงานผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคและจังหวัด โดยสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) พบว่า สภาพเศรษฐกิจของจังหวัดสมุทรสาครขยายตัวอย่างต่อเนื่อง โดยในปี 2550 จังหวัดสมุทรสาครมีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP) เท่ากับ 315,473 ล้านบาท เป็นอันดับที่ 6 ของประเทศ (ปี 2549 เท่ากับ 278,845 ล้านบาท) และประชากรมีรายได้เฉลี่ยต่อคนต่อปี (GPP Per Capita) เท่ากับ 564,488 บาท เป็นอันดับที่ 2 ของประเทศ รองจากจังหวัดระยอง (ปี 2549 เท่ากับ 506,251 บาท) โดยโครงสร้างทางเศรษฐกิจของจังหวัดสมุทรสาครขึ้นอยู่กับภาคอุตสาหกรรม 267,514 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 84.80 และภาคเกษตรกรรม 8,747 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 2.77 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP)

สำหรับผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP) ตามราคาประจำปีมูลค่าเท่ากับ 315,473 ล้านบาทแยกเป็นภาคเกษตร 8,747 ล้านบาท ประกอบด้วยสาขาประมง 7,464 ล้านบาท สาขาพืชผล 1,283 ล้านบาท และภาคนอกการเกษตร 306,726 ล้านบาท ประกอบด้วยสาขาสำคัญ ๆ คือ สาขาอุตสาหกรรมซึ่งมีมูลค่ามากที่สุดถึง 267,514 ล้านบาท รองลงมา คือ สาขาการค้าส่ง การค้าปลีก 9,956 ล้านบาท และสาขาการไฟฟ้า ก๊าซ และการประปา 7,422 ล้านบาท

ตารางที่ 1 แสดงผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดสมุทรสาคร ณ ราคาประจำปี จำแนกตามสาขาการผลิต ปี 2552

สาขาการผลิต	มูลค่า (ล้านบาท)	ร้อยละ
ภาคเกษตร	8,747	2.77
สาขาพืชผล ปศุสัตว์ และการป่าไม้	1,283	0.41
สาขาประมง	7,464	2.37
ภาคนอกเกษตร	306,726	97.23
สาขาเหมืองแร่และข่อยหิน	180	0.06
สาขาอุตสาหกรรม	267,514	84.80
สาขาไฟฟ้า ประปา และ โรงเข่งก๊าซ	7,422	2.35
สาขาก่อสร้าง	4,280	1.36
สาขาการขนส่ง การขายปลีก	9,956	3.16
สาขาโรงแรมและภัตตาคาร	1,064	0.34
สาขาการขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า	6,078	1.93
สาขาตัวกลางทางการเงิน	2,410	0.76
สาขาบริการด้านอสังหาริมทรัพย์	2,083	0.66
สาขาการบริหารราชการและราชการอื่น ๆ	1,463	0.46
สาขาการศึกษา	1,766	0.56
สาขาการบริการด้านสุขภาพและสังคม	1,679	0.53
สาขาการให้บริการด้านชุมชนฯ	804	0.25
สาขาธุรกิจอื่น ๆ		0.01
ผลิตภัณฑ์จังหวัด (Gross Provincial Product)	315,473	100
ผลิตภัณฑ์จังหวัดเฉลี่ยต่อคน (Per Capita GPP Baht)	564,488	
ประชากร (1,000 คน)	559	

ที่มา : ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดสมุทรสาคร [ออนไลน์], เข้าถึงเมื่อ 20 มกราคม 2553, เข้าถึงได้จาก <http://www.samutsakhon.go.th>

ลักษณะอุตสาหกรรม

จังหวัดสมุทรสาครเป็นจังหวัดที่มีศักยภาพเอื้อต่อการประกอบธุรกิจอุตสาหกรรม เนื่องจากอยู่ในเขตปริมณฑลกรุงเทพมหานคร มีการคมนาคมขนส่งที่สะดวกและรวดเร็ว ประกอบกับมีโครงสร้างพื้นฐานและปัจจัยการผลิตที่เหมาะสมต่อการลงทุน จึงมีผู้ประกอบการด้านธุรกิจอุตสาหกรรมให้ความสนใจมาลงทุนตั้งโรงงานอุตสาหกรรมในเขตจังหวัดสมุทรสาครเป็นจำนวนมากตั้งแต่ปี พ.ศ. 2512-2552 จังหวัดสมุทรสาครมีโรงงานอุตสาหกรรมตั้งอยู่ในพื้นที่จังหวัดจำนวน 4,592 แห่ง เงินลงทุน 401,507 ล้านบาท ลูกจ้างในโรงงานอุตสาหกรรมจำนวน 381,209 คน โรงงานอุตสาหกรรมที่ขออนุญาตประกอบการ ได้แก่

1. อุตสาหกรรมสิ่งทอ
2. อุตสาหกรรมอาหารและแปรรูปอาหาร
3. อุตสาหกรรมพลาสติก
4. อุตสาหกรรมโลหะและผลิตภัณฑ์โลหะ

อนึ่ง ข้อมูลจากสภาอุตสาหกรรมจังหวัดสมุทรสาคร ระบุว่าในปี 2550 จังหวัดสมุทรสาคร มีมูลค่าการส่งออกมากถึง 712,000 ล้านบาท ทั้งนี้เนื่องจากจังหวัดสมุทรสาครเป็นแหล่งที่ตั้งโรงงานผลิตปลากระป๋องเพื่อการส่งออกที่ใหญ่ที่สุดในประเทศ รวมทั้งโรงงานแปรรูปสินค้าอาหารทะเลแช่แข็งเพื่อการส่งออก โรงงานผลิตชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ขนาดใหญ่ และ โรงงานผลิตสิ่งทอจำนวนมาก

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนโรงงานที่ตั้งอยู่ในจังหวัดสมุทรสาคร แยกตามอำเภอ (รวม 3 อำเภอ) ในปี 2552

อำเภอ	จำนวนโรงงาน (แห่ง)	เงินลงทุน (บาท)	ลูกจ้าง (คน)	เครื่องจักร (แรงม้า)
เมือง	2,565	304,718,492,223	232,301	2,916,494.87
กระทุ่มแบน	1,923	95,134,278,455	146,301	2,958,230.97
บ้านแพ้ว	104	1,654,980,588	2,607	81,587.71
รวม	4,592	401,507,751,266	381,209	5,956,313.55

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. ประมวลผลข้อมูลเกี่ยวกับโรงงานอุตสาหกรรม ฉบับ 2552 [ออนไลน์], เข้าถึงเมื่อ 20 มกราคม 2553, เข้าถึงได้จาก

<http://www.samutsakhon.go.th>

จากการศึกษาข้อมูลของจังหวัดสมุทรสาคร อาจกล่าวได้ว่า จังหวัดสมุทรสาครเป็นจังหวัดที่มีปัจจัยต่าง ๆ เอื้ออำนวยต่อการสนับสนุนการลงทุนในภาคอุตสาหกรรม และเป็นกำลังสำคัญด้านเศรษฐกิจของภาคอุตสาหกรรมการผลิตในประเทศ ทำให้มีการจ้างแรงงาน และการกระจายรายได้ไปสู่ประชากรที่อยู่ในจังหวัดสมุทรสาคร นอกจากนี้ปัจจัยด้านอุตสาหกรรมแล้วยังมีปัจจัยด้านภูมิศาสตร์ที่เอื้ออำนวย คือ เป็นจังหวัดที่อยู่ติดกับทะเล ซึ่งสะดวกต่อการขนส่งทางเรือ และมีเส้นทางเดินรถที่สะดวกที่สามารถเชื่อมโยงกับถนนเส้นสำคัญไปยังจังหวัดต่าง ๆ ในประเทศ ด้วยเหตุนี้ผู้ศึกษาจึงมีความสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยต่าง ๆ ที่มีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จของธุรกิจอุตสาหกรรมฟอกย้อม พิมพ์และตกแต่งสิ่งทอในอำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร

ลักษณะสำคัญของอุตสาหกรรมฟอก ย้อม พิมพ์ และตกแต่งสิ่งทอ ในประเทศไทย

อุตสาหกรรมฟอก ย้อม พิมพ์ และตกแต่งสิ่งทอ (Textile Bleaching Dyeing Printing and Finishing Industries) ในประเทศไทย เป็นอุตสาหกรรมย่อยหนึ่งในอุตสาหกรรมสิ่งทอและอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มที่มีความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศไทยมาเป็นเวลานาน (สถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ 2550) และเป็นอุตสาหกรรมที่สามารถสร้างมูลค่าเพิ่ม (Value Added) ให้แก่ผลิตภัณฑ์สิ่งทอ ได้มากที่สุด ในอุตสาหกรรมสิ่งทอและอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม แต่ก็เป็นอุตสาหกรรมที่มีการแข่งขันสูงที่สุดในอุตสาหกรรมสิ่งทอและอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม โดยมีโรงงานทอผ้าและโรงงานเครื่องนุ่งห่มทั้งในประเทศและต่างประเทศเป็นตลาดสำคัญ ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

สถานะทางการตลาดของอุตสาหกรรมฟอก ย้อม พิมพ์ และตกแต่งสิ่งทอ ในประเทศไทย

ผลงานวิจัยนักศึกษาระดับปริญญาตรี

อุตสาหกรรมฟอก ย้อม พิมพ์ และตกแต่งสิ่งทอ จัดเป็นอุตสาหกรรมกลางน้ำ ซึ่งนำเส้นใยหรือเส้นด้ายมาผ่านกระบวนการเพื่อให้ได้ผลผลิตส่งไปยังอุตสาหกรรมปลายน้ำ หรืออุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูปที่มีหลายหลายสีสันทันและมีลวดลายต่าง ๆ โดยความพึงพอใจของผู้ซื้อเสื้อผ้าสำเร็จรูปที่ผ่านการฟอก ย้อม พิมพ์ และตกแต่งสิ่งทอ จะขึ้นอยู่กับความทันสมัย คุณภาพของสี ลวดลาย บนเนื้อผ้าที่นำมาตัดเย็บ ดังนั้น ความสำเร็จของอุตสาหกรรมฟอก ย้อม พิมพ์ และตกแต่งสิ่งทอ จึงสะท้อนออกมาเป็นความนิยมในตัวผลิตภัณฑ์ที่ผ่านกระบวนการฟอก ย้อม พิมพ์ และตกแต่งสิ่งทอ เพื่อแปรรูปเป็นเสื้อผ้าสำเร็จรูปต่อไป

ตลาดส่งออกสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มของประเทศไทยที่สำคัญ ได้แก่ สหรัฐอเมริกา โดยในปี พ.ศ. 2549 มีมูลค่าการส่งออก 2,089 ล้านดอลลาร์สหรัฐ แต่พบว่ามีอัตราการขยายตัวลดลงร้อยละ 1.0 เมื่อเทียบกับปี พ.ศ. 2548 การส่งออกไปสาธารณรัฐประชาชนจีนมีมูลค่า 252 ล้านดอลลาร์สหรัฐ มีอัตราการขยายตัวลดลงร้อยละ 10.9 และตลาดญี่ปุ่นมีมูลค่าการส่งออก 396 ล้านดอลลาร์สหรัฐ มีอัตราการขยายตัวลดลงร้อยละ 4.1

อัตราการส่งออกที่ลดลงเป็นผลมาจากจุดอ่อนต่าง ๆ เช่น การส่งออกเครื่องนุ่งห่มของไทยในปัจจุบันกว่าร้อยละ 90 เป็นการรับจ้างผลิต (Original Equipment Manufacturing : OEM) ให้แก่เจ้าของตราสินค้า (Brand name) ต่าง ๆ ที่เป็นที่ยอมรับของลูกค้าทั่วโลก การใช้วัตถุดิบในประเทศเป็นหลัก ขาดการวิจัยและพัฒนาสินค้า และบรรจุภัณฑ์ให้มีคุณภาพตรงตามความต้องการของลูกค้าต่างประเทศที่มีกำลังซื้อสูง ทำให้มูลค่าเพิ่มในการส่งออกอยู่ในระดับต่ำประมาณร้อยละ 10-35 ของมูลค่าสินค้า เมื่อเทียบกับการส่งออกภายใต้เครื่องหมายการค้าของตนเอง (Own Brand Manufacturing : OBM) ซึ่งก่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มในการส่งออกร้อยละ 50-75 ของมูลค่าสินค้า

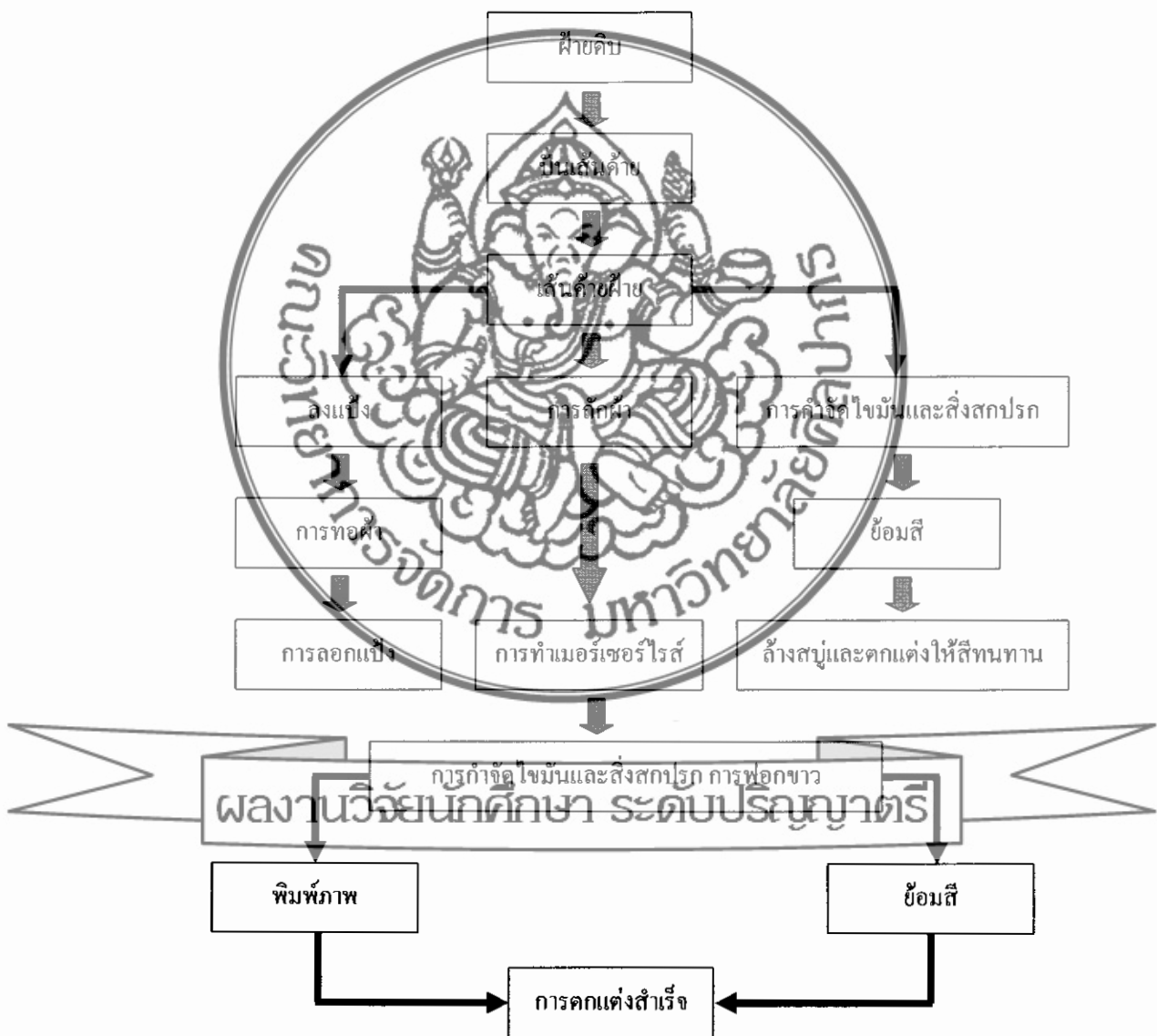
อุตสาหกรรมฟอกย้อม พิมพ์ และตกแต่งสิ่งทอ มีความเชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมต้นน้ำและปลายน้ำ ด้วยห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain) ดังนั้น จึงได้รับผลกระทบจากสภาวะการแข่งขันในระดับโลกจากอุตสาหกรรมกลุ่มอื่นอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ อุตสาหกรรมสิ่งทอของไทยมีคู่แข่งจากตลาดระดับบน ซึ่งได้เปรียบในด้านชื่อเสียงของผลิตภัณฑ์ การออกแบบและคุณภาพ โดยเฉพาะจากประเทศอิตาลีและฝรั่งเศส ขณะที่ตลาดระดับล่างของประเทศไทยเผชิญกับการแข่งขันจากสาธารณรัฐประชาชนจีนและสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม ซึ่งนับวันจะมีความได้เปรียบที่เหนือกว่าประเทศไทย โดยเฉพาะสาธารณรัฐประชาชนจีนที่นอกจากจะมีต้นทุนค่าจ้างแรงงานต่ำแล้วยังเป็นแหล่งวัตถุดิบที่สำคัญทั้งฝ้ายและเส้นใยประดิษฐ์ที่มีอยู่อย่างเหลือเฟือ

ผลงานวิจัยเบื้องต้น ระดับปริญญาตรี

การเปลี่ยนแปลงของสภาพการแข่งขันดังกล่าว ทำให้อุตสาหกรรมฟอกย้อม พิมพ์ และตกแต่งสิ่งทอในประเทศจำเป็นต้องปรับตัวเพื่อรองรับผลกระทบที่จะเกิดขึ้น โดยเฉพาะการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าและเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขันให้กับอุตสาหกรรม อาทิ การวิจัยและพัฒนา การใช้นาโนเทคโนโลยีสมัยใหม่ เพื่อพัฒนาคุณภาพของการฟอกย้อมให้ได้ผ้าที่มีสีหลากหลาย มีเนื้อผ้าทนต่อการใช้สอย มีสีสันทึบสวยงามเหมาะแก่การตัดเย็บตามแฟชั่นและนำไปสู่การขยายตัวการส่งออกวัตถุดิบในการตัดเย็บมากขึ้น การสร้างความได้เปรียบในการจัดการองค์กร เพื่อช่วยให้อุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มไทยลดข้อเสียเปรียบในการเผชิญกับคู่แข่งซึ่งมีความได้เปรียบในด้านชื่อเสียงของผลิตภัณฑ์ในแถบยุโรปหรือแม้แต่คู่แข่งในเอเชีย

กระบวนการผลิตของอุตสาหกรรมฟอกย้อม พิมพ์และตกแต่งสิ่งทอ

กระบวนการผลิตของอุตสาหกรรมฟอกย้อม พิมพ์ และตกแต่งสิ่งทอ มี 4 ขั้นตอน ได้แก่ กระบวนการเตรียม (Pretreatment Process) กระบวนการย้อม (Dyeing Process) กระบวนการพิมพ์ (Printing Process) และกระบวนการตกแต่งสำเร็จ (Finishing Process) (วีระศักดิ์ อุดมกิจเดชา 2544) ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 แสดงกระบวนการฟอก ย้อม พิมพ์ และตกแต่งสำเร็จผลิตภัณฑ์จากผ้า

ที่มา : วีระศักดิ์ อุดมกิจเดชา, อุตสาหกรรมสิ่งทอไทย (กรุงเทพฯ : สถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ, 2544).

ขั้นตอนเหล่านี้ขึ้นอยู่กับผลิตภัณฑ์ที่ต้องการผลิต อาจเป็นการย้อมเส้นด้าย ย้อมผ้าทอ หรือย้อมผ้าถัก หรืออาจต้องแยกชนิดของเส้นใยด้วย โดยวัตถุดิบที่ตั้งต้นจากเส้นใยต่างชนิดกันต้องผ่านกระบวนการที่แตกต่างกัน ตั้งแต่การเตรียมผ้าไปจนถึงขั้นตอนสุดท้ายของการตกแต่งสำเร็จ ซึ่งโดยหลักการทั่วไปมีวัตถุประสงค์คล้ายกัน คือ ไม่ว่าจะเริ่มจากผ้าผืนหรือเส้นด้าย ต้องผ่านการทำให้สะอาด ขาว ปราศจากสิ่งสกปรก แล้วนำไปย้อมสีให้สวยงาม หรืออาจตามด้วยการพิมพ์ลาย จากนั้นจึงตกแต่งสำเร็จเพื่อให้ได้คุณสมบัติเฉพาะตามที่ต้องการ

กระบวนการฟอกย้อม พิมพ์และตกแต่งสำเร็จ เริ่มต้นจากวัตถุดิบ คือ เส้นใยผ้า ยเส้นด้าย ซึ่งอาจถูกนำไปทอหรือถัก หรือเส้นด้ายอาจถูกทอหรือถักก่อนแล้วจึงนำผ้าดิบเข้าสู่กระบวนการฟอก ย้อม ตามกระบวนการดังต่อไปนี้

1. กระบวนการเตรียม ก่อนนำวัตถุดิบสิ่งทอไปย้อม พิมพ์หรือตกแต่งสำเร็จ ผลิตภัณฑ์นั้นต้องผ่านการเตรียมเพื่อให้ได้คุณสมบัติที่เหมาะสมก่อนนำไปสู่ขั้นตอนต่อไป วัตถุประสงค์หลักของขั้นตอนนี้คือการกำจัดสิ่งสกปรกที่เจือปนมา รวมทั้งไขมัน คลอโรเจนฟอกขาว โดยมีขั้นตอนดังนี้ ประกอบด้วย

1.1 การเผาขน (Singeing) เป็นกระบวนการที่ต้องการกำจัดปลายเส้นใยที่โผล่ออกมาหน้าผ้า เพื่อให้ผ้ามีผิวเรียบเป็นเงามัน เมื่อนำไปย้อมสีจะติดสม่ำเสมอพิมพ์ติดลายได้สวยงามชัด การเผาขนทำได้หลายวิธีแต่วิธีที่นิยมกันมากที่สุดคือ การเผาขนด้วยเปลวไฟจากแก๊ส ผ้าดิบซึ่งส่วนใหญ่ เป็นผ้าฝ้ายจะถูกส่งผ่านเข้าไปยังเปลวไฟด้วยความเร็วและการตั้งระยะห่างระหว่างเปลวไฟกับหน้าผ้าที่เหมาะสม เปลวไฟที่ใช้ต้องไม่แรงเกินไปเพราะจะทำให้ผ้าขาดเป็นรูได้ แต่ถ้าเปลวไฟอ่อนเกินไปการเผาขนจะไม่สมบูรณ์ รวมทั้งต้องควบคุมอุณหภูมิของเปลวไฟที่สม่ำเสมอ ไมเช่นนั้นแล้วผ้าที่ผ่านการเผาขนจะมีผิวหน้าที่ไม่สม่ำเสมอ ส่งผลให้การย้อมและพิมพ์ในขั้นตอนต่อไปทำได้ไม่สวย การเผาขนไม่นิยมทำกับผ้าประเภทเส้นใยประดิษฐ์ เพราะทำให้เส้นใยหลอมเหลวและผ้าขาดเป็นรูได้ง่าย

1.2 การกำจัดแป้ง (Desizing) เป็นกระบวนการกำจัดแป้งที่ลงไว้ในเส้นด้ายเพื่อให้เส้นด้ายสะอาด ช่วยให้ติดสีดีและสม่ำเสมอ แป้งที่ต้องกำจัดอาจเป็นแป้งธรรมชาติ แป้งคัดแปร หรือแม้กระทั่งแป้งสังเคราะห์ ดังนั้น จึงต้องใช้กระบวนการกำจัดที่เหมาะสมเช่น ใช้น้ำยาเคมีหรือเอนไซม์ แล้วจึงอบ ใช้น้ำหรือหมักทิ้งไว้ตามระยะเวลาที่กำหนด จากนั้นจึงนำไปซักล้างให้สะอาด โดยทั่วไปการกำจัดแป้งสามารถทำได้ 4 วิธี คือ

1.2.1 การหมัก (Rot steeping) เป็นการย่อยสลายแป้งด้วยวิธีธรรมชาติ โมเลกุลของแป้งจะถูกย่อยสลายให้เล็กลงจนสามารถละลายน้ำ วิธีนี้ต้องใช้เวลามาก่อนข้างนาน

1.2.2 การใช้กรด (Acid steeping) เป็นการนำกรดทำปฏิกิริยากับแป้งเพื่อย่อยสลาย แต่ต้องระมัดระวังและควบคุมความเข้มข้นของกรด อุณหภูมิและเวลาให้พอดีกับผ้า เนื่องจากกรดอาจจะทำลายเส้นใยบางชนิดได้

1.2.3 การใช้สารออกซิไดซ์ (Oxidation desizing) เป็นสารประกอบประเภทเปอร์ซัลเฟตหรือเปอร์ออกไซด์ ซึ่งในโรงงานทั่วไปนิยมใช้วิธีนี้เพราะสารดังกล่าวทำหน้าที่ฟอกขาวไปในตัวด้วย แต่ต้องระมัดระวังไม่ให้เกิดผลเสียต่อเส้นใยด้วย

1.3 การกำจัดไขมันและสิ่งสกปรก (Scouring) เป็นการกำจัดไขมันและสิ่งปนเปื้อนต่าง ๆ ที่ปนมาด้วยเนื้อผ้า ซึ่งมีทั้งเกลือต่าง ๆ และไอออนของโลหะส่วนใหญ่นิยมใช้สารละลายโซดาไฟและน้ำสบู่เป็นตัวหลัก และมีสารอื่น ๆ เป็นตัวช่วยในการจับไอออนของโลหะ หลังจากผ่านกรกำจัดในอ่างน้ำยาที่ผสมตามสูตรที่ต้องการแล้วจึงนำไปหมักข้อมในคู่อบไอน้ำซักล้างและทำให้แห้ง

1.4 การฟอกขาว (Bleaching) เป็นขั้นตอนที่เน้นการทำให้ผ้าขาวสะอาดพร้อมที่จะนำไปย้อมสีหรือพิมพ์ลาย การฟอกขาวสามารถทำได้ทั้งกับผ้าหรือเส้นด้าย ชนิดของสารเคมีที่ใช้ในการฟอกขึ้นอยู่กับชนิดของผ้า ซึ่งสารที่ใช้อาจเป็นประเภทออกซิไดซ์หรือรีดิวซ์

1.5 การทำเมอร์เซอไรซ์ (Mercerization) เป็นกระบวนการการเตรียมผ้าที่สำคัญมาก โดยเฉพาะกับผ้าฝ้ายและผ้าลินิน ผ้าที่ทำส่วนใหญ่มักต้องผ่านการผาขนก่อน และอาจทำก่อนหรือหลังการฟอกขาวก็ได้ การทำเมอร์เซอไรซ์จะทำให้สภาพทางกายภาพของเส้นใยฝ้ายเปลี่ยนจากแบนและบิดตัวคล้ายริบบิ้นกลายเป็นหลอดกลมหลอดตามความยาวและผิวมันขึ้นความแข็งแรงเพิ่มขึ้นและมีความสามารถดูดซึมน้ำและสารเคมีดีขึ้น กระบวนการการประกอบด้วยการผ่านผ้าลงในสารละลายโซดาไฟความเข้มข้นประมาณร้อยละ 15-20 ในระหว่างนั้นต้องทำการจึงผ้าให้ตึงแล้วฉีดล้างด้วยน้ำร้อน ตามด้วยการทำให้เป็นกลางด้วยกรด ซักล้างให้สะอาดอีกครั้งแล้วทำให้แห้ง ผ้าที่ได้จะมีคุณสมบัติของความเป็นเงาที่คงที่และไวต่อสี

สงวนลิขสิทธิ์แก่สถาบันพระปกเกล้า

2. กระบวนการย้อม (Dyeing Process) อุตสาหกรรมการย้อมครอบคลุมตั้งแต่การย้อมเส้นด้ายการย้อมผ้าถักและการย้อมผ้าทอ ในประเทศไทยขนาดของโรงงานมีความแตกต่างกันมาก โดยโรงงานขนาดเล็กและขนาดกลางเป็นการรับจ้างย้อมผลิตภัณฑ์ที่มีราคาไม่สูง ส่วนใหญ่เป็นผลิตภัณฑ์ที่ไม่ค่อยเข้มงวดด้านคุณภาพ เป็นการผลิตสินค้าใช้เองภายในประเทศและประเทศเพื่อนบ้านใกล้เคียง ในขณะที่โรงงานขนาดใหญ่มุ่งเน้นการผลิตสินค้าที่มีคุณภาพสูงเพื่อขายในประเทศและส่งออกต่างประเทศ กระบวนการย้อมนับเป็นกระบวนการที่ต้องใช้ทั้งวิชาศิลปะและวิทยาศาสตร์ผสมผสานกัน เนื่องจากการย้อมที่ดีต้องพยายามย้อมผ้าครั้งเดียวให้ได้คุณภาพดีสม่ำเสมอตามความต้องการของลูกค้า ซึ่งเป็นกระบวนการที่ยากต่อการควบคุมเพราะกว่าจะทราบ

ว่าผลิตภัณฑ์ออกมาดีหรือไม่ก็ต่อเมื่อถึงกระบวนการขั้นตอนสุดท้ายหลังการย้อมออกมาแล้วเท่านั้น ดังนั้น หากมีปัญหาเกิดขึ้นในขั้นตอนใด ๆ ของกระบวนการย้อมจะก่อให้เกิดความสูญเสียต่อการย้อมครั้งนั้นทั้งหมด ความเชี่ยวชาญหรือประสบการณ์ของผู้ควบคุมจึงเป็นปัจจัยสำคัญ

ผู้ควบคุมจึงต้องมีพื้นฐานความเข้าใจในการย้อมที่ถูกต้องและต้องพิจารณาปัจจัยต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. ความรู้ความเข้าใจในวัตถุดิบที่จะทำการย้อมว่าเป็นเส้นผ้าหรือผลิตภัณฑ์สิ่งทอสำเร็จรูป เป็นผ้าทอ ผ้าถักหรือเป็นเส้นด้ายที่ทำจากเส้นใยอะไร โครงสร้างเป็นเช่นใด ต้องมีกระบวนการเตรียมผ้าก่อนการย้อมอย่างไรบ้าง

2. ความรู้ความเข้าใจในการเลือกใช้สีย้อมที่เหมาะสมกับชนิดของสี ความเข้ากันได้ของสีย้อมกับวัตถุดิบ เนื่องจากความสามารถของสีย้อมที่ติดบนเส้นใยแต่ละชนิดไม่เท่ากัน ความคงทนภายหลังจากการย้อมจึงต่างกัน

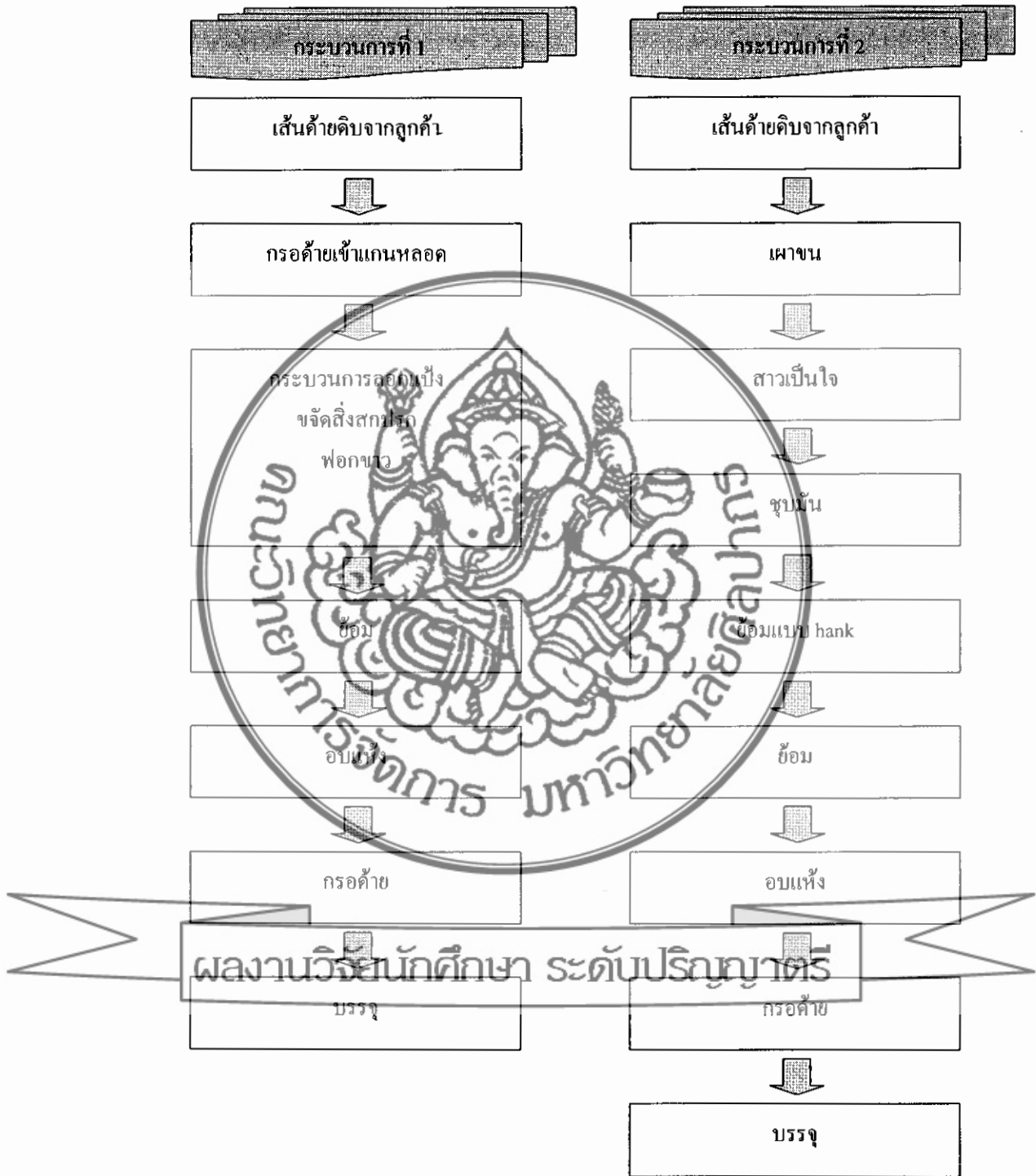
3. ความเข้าใจในการควบคุมคุณภาพและการได้น้ำ ทั้งการใช้น้ำดีที่เข้าสู่กระบวนการและการจัดการน้ำเสียที่ออกจากกระบวนการ

4. ความเข้าใจในสมบัติของสารเคมีที่ใช้ในการช่วยย้อม

5. หลักการของกระบวนการย้อมทั้งในด้านเทคนิคของการย้อมและการเลือกใช้เครื่องย้อมที่เหมาะสมกับงาน

3. กระบวนการย้อม แบ่งออกได้เป็น 2 ลักษณะใหญ่ ๆ คือ การย้อมแบบต่อเนื่อง (Continuous Dyeing Process) เป็นกระบวนการที่เหมาะสมกับการย้อมทีละมาก ๆ และการย้อมแบบทีละหม้อ เป็นกระบวนการที่เหมาะสมกับการผลิตจำนวนครั้งละไม่มาก โดยมีเครื่องย้อมหลายประเภท เช่น เครื่องจิกเกอร์ (Jigger) เครื่องวินช์ (Winch) เครื่องเจต (Jet) เครื่องย้อมด้ายเป็นลูก (Package) เครื่องย้อมด้ายเป็นใจ (Hank) เป็นต้น ซึ่งการย้อมทั้ง 2 ลักษณะดังกล่าว มีขั้นตอนในการย้อมที่เหมือนกัน ดังต่อไปนี้

ความรู้วิจัยนักรศึกษา ระดับปริญญาตรี

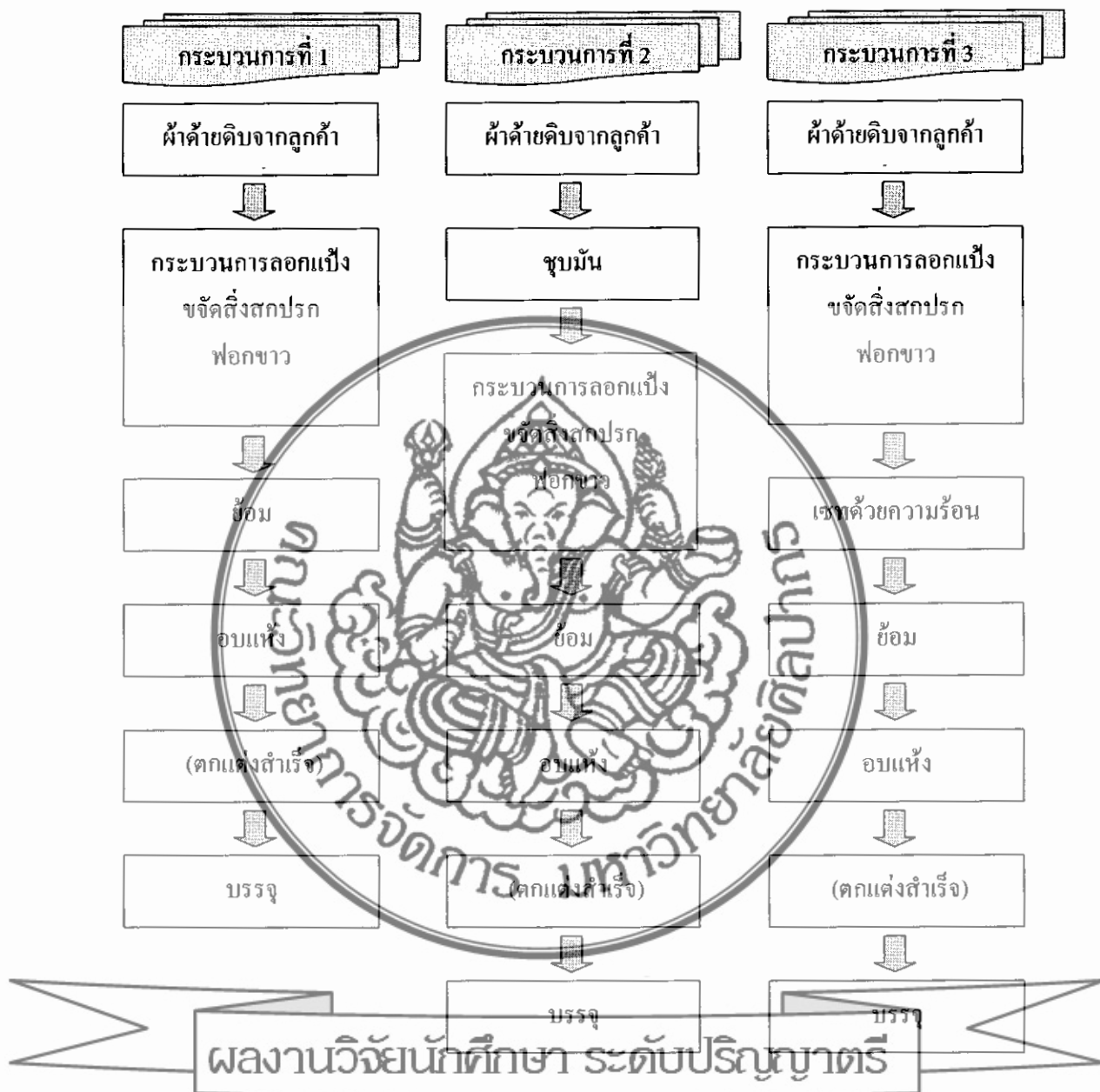
ภาพที่ 2 ขั้นตอนการผลิตในอุตสาหกรรมย้อมเส้นด้าย
ที่มา : วีระศักดิ์ อุดมกิจเดชา, อุตสาหกรรมสิ่งทอไทย (กรุงเทพฯ : สถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ, 2544).

3.1 กระบวนการซ่อมเส้นด้าย อุตสาหกรรมกลุ่มนี้ส่วนใหญ่เป็นโรงงานขนาดกลางและขนาดใหญ่ บางโรงงานตั้งขึ้น 25 ปีมาแล้ว เพื่อขยายกระบวนการผลิตที่มีอยู่เดิม คือปั่นด้ายให้ครบวงจรหรือเป็นโรงงานที่มีกระบวนการฟอก ซ่อมเส้นด้าย เพื่อนำไปผ่านกระบวนการทอผ้าของโรงงาน ส่วนโรงงานอุตสาหกรรมซ่อมเส้นด้ายที่ดั่งขึ้นมาใหม่ในเวลาไม่เกิน 15 ปี เป็นการตั้งขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการของโรงงานในเครือซึ่งอาจเป็น โรงงานทอผ้าหรือโรงงานผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูป หรือเพื่อรับจ้างซ่อมเส้นด้าย เนื่องจากความต้องการเส้นด้ายยังมีอยู่มาก

เครื่องจักรหลักที่ใช้ในอุตสาหกรรมซ่อมเส้นด้าย คือ เครื่องซ่อมลูกด้าย เครื่องซ่อมเป็น ใจและเป็นเครื่องซ่อมหลอดด้าย และมีเครื่องอบแห้งที่ใช้ไฟฟ้าและใช้คลื่นวิทยุ นอกจากนี้เครื่องซ่อมและเครื่องอบแห้งเส้นด้ายจะเป็นเครื่องจักรหลักใน โรงงานอุตสาหกรรมซ่อมเส้นด้ายแล้ว บางโรงงานมีเครื่องชุบมันเส้นด้ายและเครื่องเส้นด้าย ทำให้สามารถซ่อม เส้นด้ายฝ้ายร้อยละ 100 ที่มีคุณภาพ ปัจจุบัน โรงงานอุตสาหกรรมซ่อมเส้นด้ายเริ่มพัฒนาเครื่องจักรให้อยู่ในระบบอัตโนมัติหรือกึ่งอัตโนมัติเพิ่มขึ้น เพื่อลดความผิดพลาดที่อาจเกิดขึ้นในกระบวนการผลิต

กระบวนการฟอกและซ่อมเส้นด้ายที่ใช้แบบย้อมที่ละหม้อโดยเส้นด้ายที่ใช้ในกระบวนการย้อม ส่วนใหญ่เป็นเส้นด้ายฝ้ายร้อยละ 100 พอลิเอสเตอร์ ร้อยละ 100 พอลิเอสเตอร์ / ฝ้ายและอะคริลิก เป็นต้น

3.2 กระบวนการย้อมผ้าทอ มีทั้งโรงงานขนาดเล็ก กลางและใหญ่ ซึ่งตั้งขึ้นในช่วง พ.ศ. 2503 เพื่อทำธุรกิจย้อมทดแทนการนำเข้า ต่อมาเมื่ออุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูปเติบโตอย่างรวดเร็วใน พ.ศ. 2528 การส่งออกขยายตัวเพิ่มมากขึ้น โรงงานฟอกย้อมจึง เกิดขึ้นเป็นจำนวนมาก เพื่อผลิตผ้าผืนป้อนอุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูป รวมทั้ง โรงงานทอผ้าและ โรงงานเสื้อผ้าสำเร็จรูปขยายกิจการ โรงงานฟอกย้อมขึ้นมาเป็นโรงงานในเครือหรือเพิ่มกระบวนการฟอกย้อมเข้าไปในกระบวนการผลิตเดิมของโรงงาน โดยโรงงานขนาดเล็ก หรือขนาดกลางจะใช้เครื่องย้อมระบบการย้อมที่ละหม้อ คือ เครื่องโม่ เครื่องปั่น เครื่องรีดสี เครื่องรีดสีเร็วสูง เครื่องจิกเกอร์ และเครื่องซักล้าง เครื่องอบแห้งระบบลูกกลิ้ง ส่วน โรงงานขนาดใหญ่ใช้ทั้งเครื่องย้อมระบบต่อเนื่องและระบบการย้อมที่ละหม้อในการย้อม

ภาพที่ 3 ขั้นตอนการผลิตในอุตสาหกรรมย้อมผ้าทอ

ที่มา : วีระศักดิ์ อุดมกิจเดชา, อุตสาหกรรมสิ่งทอไทย (กรุงเทพฯ : สถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ, 2544).

- หมายเหตุ
1. ทุกกระบวนการอาจเพิ่มการเผาขนก่อนทำการลอกแป้งขจัดสิ่งสกปรกและฟอกขาว
 2. กระบวนการที่ 1 และ 2 จะใช้กับผ้าฝ้ายร้อยละ 100
 3. กระบวนการที่ 3 ใช้กับผ้าพอลิเอสเตอร์ร้อยละ 100 ผ้าใยผสมพอลิเอสเตอร์และฝ้าย

(T/C)

4. การตกแต่งสำเร็จ ขึ้นกับความต้องการของลูกค้า เช่น กั้นยับ กั้นไฟ กั้นหด เป็นต้น สำหรับเครื่องจักรที่ใช้ในกระบวนการเตรียมสิ่งทอ เช่น การเผาขน การลอกแป้ง การขจัดสิ่งสกปรกและการฟอกขาวจะใช้ระบบที่ละหม้อ เช่น เครื่องเผาขน เครื่องย้อมเจท เครื่องย้อมวินซ์ โดยโรงงานขนาดใหญ่มีแนวโน้มนำเข้าเครื่องระบบการฟอกขาวแบบต่อเนื่อง (Continuous Bleaching Range) และเครื่องเมอร์เซอไรส์มาใช้ในกระบวนการผลิตสิ่งทอคุณภาพเพื่อการส่งออกเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ

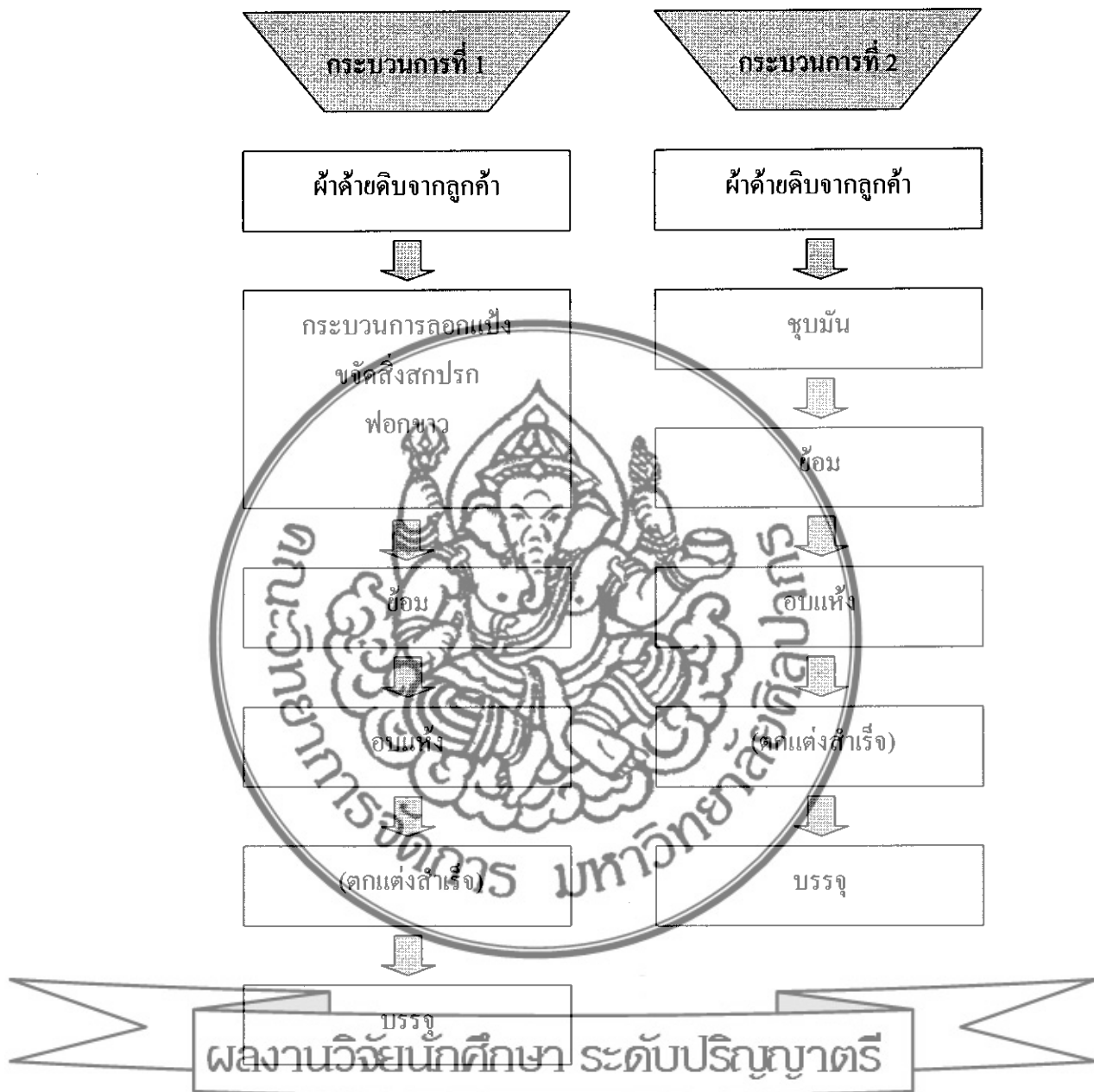
ส่วนเครื่องจักรที่ใช้ในกระบวนการตกแต่งสำเร็จ คือ เครื่องอบเซ็ทหน้าผ้า (Stenter) เครื่องแซนฟอไรซ์ (Sanforized) เครื่องอบผ้าด้วยไอร้อน (Heat Set) เครื่องลูกกลิ้งอัดรีด (Tenter Calender) เครื่องคัมพิท (Comfit) เครื่องตกแต่งผิวหน้า (Peach Skin) เป็นต้น โดยโรงงานขนาดกลางมักมีเฉพาะเครื่องอบเซ็ทหน้าผ้า (Stenter) และเครื่องลูกกลิ้งอัดรีด (Tenter Calender) เท่านั้น แหล่งผลิตของเครื่องจักรที่ใช้ในการเตรียมทางสิ่งทอหรือตกแต่งสำเร็จมีหลายแหล่ง เช่น ญี่ปุ่น อิตาลี เยอรมัน ไต้หวัน เป็นต้น อายุของเครื่องจักรมีทั้งเก่าและใหม่ โดยในระยะ 5 ปีที่ผ่านมา มีการนำเข้าเครื่องจักรใหม่ที่มีประสิทธิภาพและทันสมัยเข้ามาทดแทนหรือเพิ่มเติมในกระบวนการย้อมผ้าทอ

4.1 กระบวนการย้อมผ้าอัด เครื่องจักรหลักก็คือ เครื่องย้อมระบบที่ละหม้อ ได้แก่ เครื่องเจ็ท เครื่องวินซ์ เป็นต้น เครื่องอบแห้งแบบเป่า โดยแหล่งของเครื่องจักรมีทั้งที่ผลิตในประเทศได้หวั่น เยอรมัน อิตาลี ฮองกง ในระยะ 5-6 ปีที่ผ่านมา มีการนำเข้าเครื่องจักรที่ทันสมัยควบคุมด้วยระบบอัตโนมัติหรือกึ่งอัตโนมัติมาทดแทน หรือเพิ่มเติมในกระบวนการผลิตเช่น เครื่องย้อมที่ใช้ปริมาณวัสดุค่อน้ำย้อมต่ำ

เครื่องจักรหลักที่ใช้ในการเตรียมสิ่งทอสำหรับโรงงานขนาดเล็กและขนาดกลางใช้เครื่องวินซ์ในการเตรียมสิ่งทอ ส่วนโรงงานขนาดใหญ่จะมีโรงงานในเครือเป็นโรงงานถักหรือเสื่อผ้าสำเร็จรูป ซึ่งมีเครื่องระบบการฟอกย้อมต่อเนื่องและมีเครื่องเมอร์เซอไรส์ผ้าอัด

ผลงานวิจัยนวัตกรรม ระดับปริญญาตรี

โรงงานฟอกย้อมผ้าฝ้ายที่ผลิตเพื่อการส่งออกมีกระบวนการตกแต่งสำเร็จอยู่ด้วย จึงติดตั้งเครื่องจักรที่ใช้ในการตกแต่งสำเร็จ คือ เครื่องอบเซ็ทหน้าผ้า (Stenter) เครื่องทูบิวลาเซ็ท (Tubular Set) เครื่องขัดเงา เครื่องบรัชซิง (Brushing) เครื่องแซนคิง (Sanding) เครื่องคอมแพค (Compact) เพื่อตกแต่งสำเร็จผิวสัมผัสของผ้า เป็นต้น

ภาพที่ 4 ขั้นตอนการผลิตในอุตสาหกรรมย้อมผ้าฝ้าย
ที่มา : วีระศักดิ์ อุดมกิจเดชา, อุตสาหกรรมสิ่งทอไทย (กรุงเทพฯ : สถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ, 2544).

หมายเหตุ กระบวนการที่ 2 จะใช้กับผ้าฝ้ายร้อยละ 100 ส่วนกระบวนการดกแต่งสำเร็จขึ้นอยู่กับความต้องการของลูกค้า เช่น ความนุ่ม การปรับแต่งผิวสัมผัส เป็นต้น

โรงงานฟอกย้อมผ้าลักษณะกลางและใหญ่ต่างตระหนักและเห็นความสำคัญ ของห้องปฏิบัติการ เครื่องมือและอุปกรณ์เพื่อใช้ในการพัฒนากระบวนการผลิตควบคุมคุณภาพ วัตถุดิบ กระบวนการผลิตและผลิตภัณฑ์สำเร็จรูป รวมทั้งการหาสูตรในการย้อมด้วยเครื่องเทียบสี คอมพิวเตอร์ ทำให้โรงงานย้อมผ้าสักในปัจจุบันมีห้องปฏิบัติการเพื่อใช้ในการดำเนินการดังกล่าว อย่างไรก็ตามโรงงานขนาดเล็กและขนาดกลางซึ่งมีเงินลงทุนน้อยจะมีอุปกรณ์และเครื่องมือในการ วิเคราะห์หรือตรวจสอบ ไม่สมบูรณ์ ทำให้ห้องปฏิบัติการมีหน้าที่เพียงหาสูตรสีย้อมให้โรงงาน และ ตรวจสอบคุณภาพของผลิตภัณฑ์ด้วยอุปกรณ์และวิธีการตรวจสอบเท่าที่สามารถทำได้ ซึ่งอาจเป็น วิธีที่ยังไม่ได้มาตรฐาน ต่างจากโรงงานขนาดใหญ่ที่นอกจากมีเครื่องมือและอุปกรณ์แล้ว ยังมี บุคลากรที่รองรับงานดังกล่าว

4.2 กระบวนการพิมพ์ผ้า หลักการในการพิมพ์ผ้าใหญ่ ๆ ก็คล้ายกับการย้อม เพียงแต่การย้อมเฉพาะจุดที่ต้องการเท่านั้นเอง ทำให้เกิดลวดลายบนพื้นผ้า การเลือกใช้สีที่มี คุณสมบัติเหมาะสมกับการพิมพ์เป็นเรื่องที่มีความสำคัญมาก สีที่ใช้ต้องสามารถแทรกซึมเข้าสู่เส้น ใยได้ดี เพื่อให้กระบวนการหมักสี ไม่ต้องเสียเวลาและการคิดสีจะคงทน สีที่ใช้อาจเป็นสีย้อมหรือสี ที่อยู่ในรูปของสารมีดี (Pigment) ในกรณีที่ใช้สารเคมีสีต้องมีตัวเชื่อมหรือสารยึดเหนี่ยวผสมอยู่ ด้วย เพื่อให้สีเกาะติดเส้นใย

เทคนิคการพิมพ์อาจแบ่งออกได้เป็น 3 วิธีหลักคือ

1. พิมพ์โดยตรง (Direct Printing) เป็นการพิมพ์ให้สีติดบนวัสดุโดยตรง
2. พิมพ์กีดสี (Discharge Printing) เป็นการย้อมสีผ้าก่อนด้วยสีที่สามารถถูกกัด ออกได้ (Discharge Dye) จากนั้นพิมพ์ลวดลายบนผ้าด้วยแป้งพิมพ์ที่ผสมสารเคมีที่จะกัดสีบนผ้า ออก เกิดเป็นลวดลาย ซึ่งลวดลายที่เกิดขึ้นจะเป็นสีขาวหรือสีอื่น ๆ ก็ได้

3. พิมพ์กันสี (Resist Printing) เป็นเทคนิคการพิมพ์ที่คล้ายกับพิมพ์อัดสี แต่เป็น การพิมพ์สารเคมีที่กันการติดสี โคลอม แล้วจึงนำมาย้อม ลวดลายถูกขจัดด้วยสารกันสีไว้จะปรากฏ เป็นลวดลายหลังการย้อม

เครื่องพิมพ์ที่ใช้ในอุตสาหกรรมพิมพ์ผ้า โดยทั่วไปแบ่งเป็นเครื่องพิมพ์ด้วยมือ ซึ่งอาศัยแรงงานคนเป็นหลัก จำนวนแม่พิมพ์ขึ้นอยู่กับจำนวนสี เป็นเทคนิคที่ง่ายแต่ค่อนข้างล่าช้า และต้องใช้แรงงานมาก ในขณะที่โรงงานพิมพ์ผ้าที่ต้องการความเร็วและปริมาณพิมพ์มากใช้ เครื่องจักร ซึ่งอาจแบ่งเป็นเครื่องพิมพ์ลูกกลิ้งโรตารีสกรีน (Roller Printing Rotary Screen Printing) และเครื่องพิมพ์แบบราบอัด โนมัติ (Auto Flat Screen Printing) โดยเครื่องจักรเหล่านี้ต้องนำเข้าจาก ต่างประเทศ

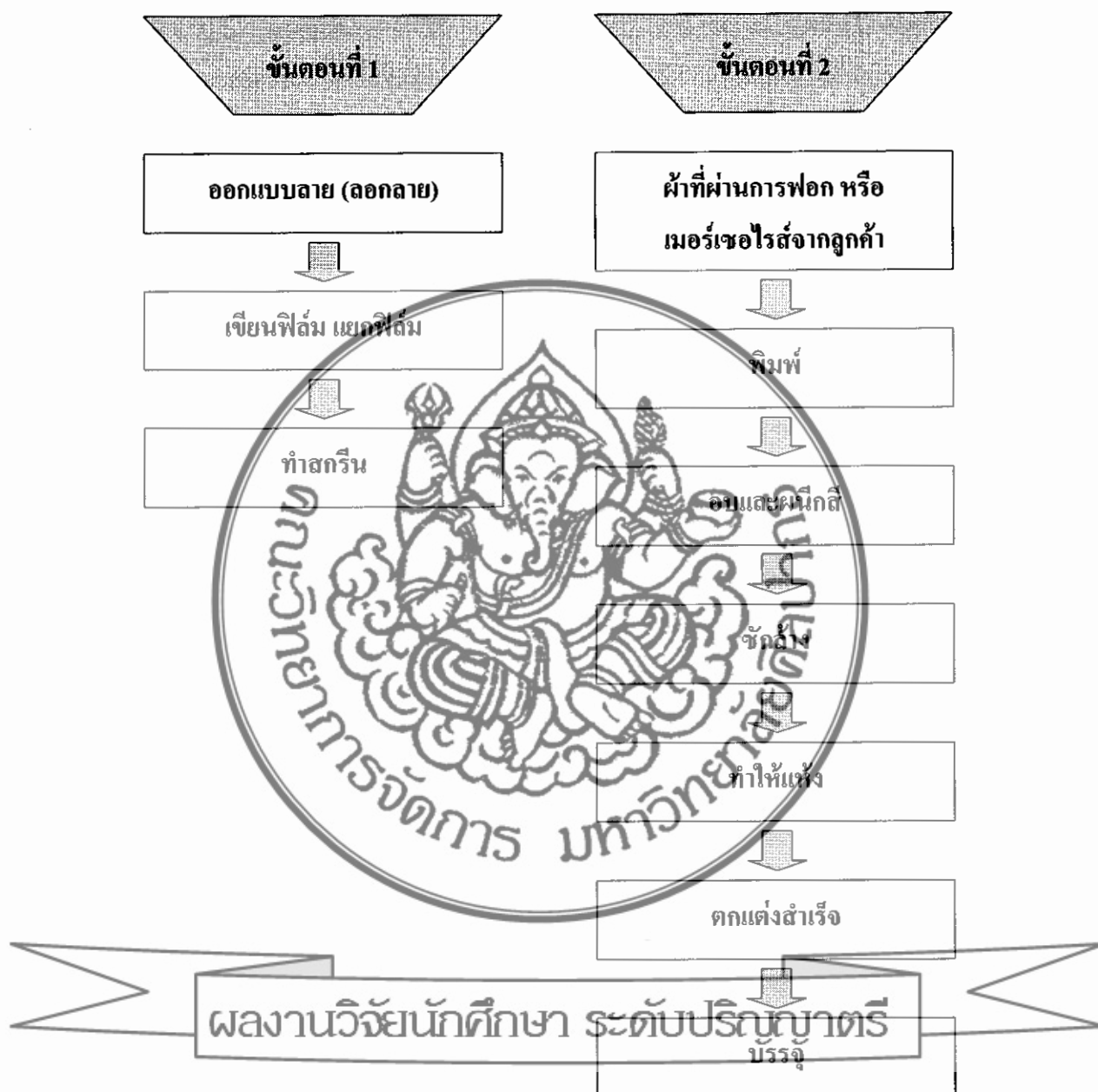
โรงงานพิมพ์ผ้าดำเนินกิจการในลักษณะรับจ้างพิมพ์ทั้งผ้าทอและผ้าถัก อุตสาหกรรมพิมพ์ผ้าไทยดำเนินการมากกว่า 20 – 30 ปี มีขนาดเล็กจนถึงขนาดกลางเท่านั้น ต่อมาเมื่ออุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูปขยายตัวขึ้นอย่างรวดเร็ว ทำให้โรงงานพิมพ์ผ้าตั้งขึ้นใหม่จำนวนมาก โดยเฉพาะอุตสาหกรรมพิมพ์ผ้าถัก เพื่อผลิตผ้าผืนป้อนอุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูป และโรงงานพิมพ์ผ้าถักที่ตั้งขึ้นใหม่มักเป็นโรงงานที่มีโรงงานในเครือดำเนินกิจการเสื้อผ้าสำเร็จรูป หรือเพื่อให้ครบวงจรของกระบวนการผลิตสิ่งทอ

เทคนิคการพิมพ์ผ้าไม่ว่าจะเป็นผ้าทอหรือผ้าถัก จะพิมพ์แบบตรงเป็นส่วนใหญ่ นอกจากนี้มีบ้างที่พิมพ์แบบกักสี พิมพ์แบบกันสี หรือพิมพ์แบบเผาออก (Burn – Out)

สีที่ใช้ในการพิมพ์ผ้ามี 2 ประเภทใหญ่ คือ สียูริเอทและสีรีแอคทีฟ แต่ถ้าผ้าพอลิเอสเตอร์จะพิมพ์ด้วยสียูริเอทสแควร์ส ในอนาคตการใช้สีรีแอคทีฟในการพิมพ์ผ้าจะมีเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากได้ผ้าพิมพ์ที่มีคุณภาพดี

ผลิตภัณฑ์ผ้าพิมพ์ประเภทผ้าทอหรือผ้าถักจะพิมพ์หน้ากว้างตั้งแต่ 60 นิ้ว ถึง 90 นิ้ว ในอนาคตมีแนวโน้มที่หน้ากว้างของผ้าพิมพ์จะมากขึ้น แต่ถ้าพิมพ์ผ้าโสร่งจะพิมพ์หน้ากว้าง 42 นิ้ว ส่วนจำนวนสีที่พิมพ์ต่อ 1 ลวดหลายเฉลี่ยประมาณ 5-7 สี หรืออาจถึง 10 สี

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

ภาพที่ 5 ขั้นตอนการผลิตในอุตสาหกรรมพิมพ์ผ้า

ที่มา : วีระศักดิ์ อุดมกิจเดชา, อุตสาหกรรมสิ่งทอไทย (กรุงเทพฯ : สถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ, 2544).

1. ขั้นตอนที่ 1 โรงงานขนาดเล็กหรือโรงงานที่ไม่มีช่างฝีมือ มักจ้างบริษัทภายนอกเขียนและแยกฟิล์ม จากนั้นโรงงานจึงมาอัดถ่ายเพื่อทำสกรีนเอง แต่ปัจจุบันบางโรงงานได้ให้ความสนใจนำเครื่องคอมพิวเตอร์ช่วยในการออกแบบลายแยกฟิล์ม (CAD) มาใช้ในกระบวนการผลิต

2. โรงงานอุตสาหกรรมพิมพ์ผ้าที่ไม่มีกระบวนการฟอก ย้อมอยู่ด้วย มักดำเนินการรับจ้างพิมพ์ผ้าลูกค้ายึงนำผ้าที่ผ่านการฟอกหรือเมอร์เซอไรส์มาให้พิมพ์ แต่ก็ยังมีบางโรงงานที่มีกระบวนการฟอกผ้าอยู่ด้วยสามารถควบคุมคุณภาพของผ้าที่ผ่านการฟอกได้สม่ำเสมอ ไม่มีความหลากหลายของคุณภาพ

3. ถ้าเป็นการพิมพ์ด้วยสีพิกเมนต์ ไม่จำเป็นต้องผ่านกระบวนการซักล้างเหมือนการพิมพ์ด้วยสีรีแอคทีฟหรือสีดิสเพอร์ส

กระบวนการผลิตของอุตสาหกรรมพิมพ์ผ้าจะแตกต่างจากอุตสาหกรรมฟอกย้อม กล่าวคือ ก่อนที่จะพิมพ์ผ้าต้องทำการออกแบบลวดลายและเขียนฟิล์มก่อนจากนั้นนำฟิล์มไปอัดถ่ายหรือทำสกรีนแล้ว จึงนำมาเป็นแม่พิมพ์ ซึ่งใช้เวลาประมาณ 10 วัน บางโรงงานนำเครื่องคอมพิวเตอร์มาช่วยออกแบบลวดลายและแยกฟิล์มเพื่อให้สามารถผลิตตัวอย่างให้ลูกค้าได้รวดเร็วขึ้น แต่จากการศึกษาพบว่าโรงงานอุตสาหกรรมพิมพ์ผ้าขนาดเล็กมีพนักงานไม่เกิน 30 คน จะไม่เขียนลายหรือเขียนฟิล์มเอง แต่จะจ้างภายนอกเขียนฟิล์ม จากนั้นจึงนำฟิล์มมาอัดถ่ายเพื่อทำสกรีนใช้ในกระบวนการพิมพ์ต่อ

เครื่องจักรหลักที่ใช้ในกระบวนการพิมพ์ผ้าของโรงงานพิมพ์ผ้าของไทยคือเครื่องพิมพ์ผ้า ปัจจุบันโรงงานพิมพ์ผ้าทั้งขนาดเล็กและขนาดกลางหรือโรงงานที่มีทั้งกระบวนการย้อมและพิมพ์อยู่ด้วยกันใช้เครื่องพิมพ์ผ้าแบบราบอัตโนมัติ (Auto Flat Screen Printing Machine) ประมาณ 8-10 สี หน้ากว้างระหว่าง 60 นิ้ว ถึง 90 นิ้ว อาจมีสูงถึง 120 นิ้ว ซึ่งเหมาะกับการพิมพ์ผ้า

ปูท่อน สำหรับเครื่องพิมพ์แบบโรตารี (Rotary Screen Printing Machine) พบในโรงงานพิมพ์ผ้าที่มีกำลังการผลิตต่อวันมากกว่า 1 ล้านหลาขึ้นไป หรือโรงงานที่มีทั้งกระบวนการย้อมและพิมพ์ แต่ถ้ากำลังการผลิตน้อย การพิมพ์ด้วยเครื่องพิมพ์แบบโรตารีจะไม่คุ้มค่า ส่วนเครื่องพิมพ์แบบโรลเลอร์ (Roller Printing) แทบไม่พบว่ามีการใช้เครื่องพิมพ์ประเภทนี้ในอุตสาหกรรมพิมพ์ผ้าของไทย อย่างไรก็ตามมีบางโรงงานที่ยังมีเครื่องพิมพ์แบบโรลเลอร์แต่ไม่ใช่เป็นเครื่องพิมพ์หลัก จะใช้พิมพ์สำหรับบางลวดลายที่ต้องการงานพิมพ์คุณภาพที่เหมาะสมกับเครื่องจักรประเภทโรลเลอร์เท่านั้น

นอกจากเครื่องพิมพ์ที่กล่าวมาแล้ว โรงงานพิมพ์ผ้าบางแห่งมีโต๊ะพิมพ์มือ (Hand Printing Table) บ้างแต่ค่อนข้างน้อยมาก เนื่องจากผลิตภัณฑ์บางประเภทนอกจากต้องอาศัยความพิถีพิถันเพื่อให้ได้คุณภาพที่ดีแล้วยังต้องพิมพ์ด้วยโต๊ะพิมพ์มือรวมทั้งมีเครื่องพิมพ์ผ้าขึ้น หรือ

โต๊ะพิมพ์ผ้าขึ้น เพื่อใช้ในกระบวนการพิมพ์ด้วย การที่โรงงานมีทั้งเครื่องพิมพ์ผ้าทอและผ้าขึ้น เพื่อให้ตอบสนองความต้องการของลูกค้าได้หลายรูปแบบ

4.3 กระบวนการตกแต่งสำเร็จ การตกแต่งสำเร็จในความหมายดั้งเดิมเป็นการกระทำใด ๆ กับเส้นใย เส้นด้ายหรือผ้าผืน ซึ่งอาจทำก่อนหรือหลังการได้ผ้าผืนก็ได้ซึ่งเป็นการทำให้ผ้าสวยงามขึ้น (ที่มองได้ด้วยตา) มีความนุ่มนวล (สัมผัสได้ด้วยมือ) หรือความสามารถในการใช้งานได้ดีขึ้น ปัจจุบันมักเป็นที่เข้าใจกันง่าย ๆ ว่าการตกแต่งสำเร็จจะทำกับผ้าผืนหรือผลิตภัณฑ์สิ่งทอเพื่อให้ได้คุณสมบัติตามต้องการของผู้บริโภค และทำให้มูลค่าเพิ่มของผลิตภัณฑ์สิ่งทอสูงขึ้น แม้ว่ากระบวนการนี้จะทำให้มีต้นทุนเพิ่มขึ้นบ้างก็ตาม

4.3.1 การตกแต่งสำเร็จเพื่อความสวยงาม เป็นการตกแต่งสำเร็จเพื่อให้เกิดความสวยงาม และ/ หรือเพื่อให้การสัมผัสหรือความนุ่มนวลดีขึ้น ซึ่งมีหลายกระบวนการดังนี้

4.3.1.1 การขัดมัน (Calendering) เพื่อให้ผ้ามีความสวยงามเงามัน มีผิวเรียบลื่น ผ้าถูกขัดให้แน่นขึ้น การหลุดลื่นของเส้นด้ายลดลง การถ่ายเทของอากาศผ่านผ้าลดลง ซึ่งมีหลายวิธี ระบบการขัดมันแบบขัดถู (Friction Calendering) ระบบการขัดมันแบบไชรเนอร์ (Schreiner Calendering) ระบบการขัดมันแบบตักถาย (Embossing Calendering) ระบบขัดมันแบบมัวร์ (Moire' Calendering)

4.3.1.2 การอั่งเป้งและการเคลือบ (Sizing and Coating) เพื่อให้ผ้ามีน้ำหนักดีและทำให้ผิวสัมผัสดีขึ้น มีความงาม ทนทานต่อการขัดถู

4.3.1.3 การตะกุษน (Raising) เพื่อให้ผ้ามีขนปรากฏบนผิวมากขึ้น มีความสวยงามตามต้องการ ถ้าเป็นการตะกุษนให้เป็นขนสั้น ละเอียด เพื่อเลียนแบบผ้าหนังกลับหรือผิวท้อ (Peach Skin) มักเรียกเป็นการทำสเวตดิ้ง (Sueding) ในขณะที่การตะกุษนให้เกิดเป็นขนยาวเป็นผ้ากำมะหยี่หรือดุกถ่ายผ้าขนสัตว์ ด้วยการ ใช้ระบบตะกุษด้วยลูกกลิ้งเข้ม เรียกว่า แนพพิ้ง (Napping)

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

4.3.2 การตกแต่งสำเร็จเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะด้าน ซึ่งไม่ทำให้ความสวยงามของผ้าเปลี่ยนแปลงไป เนื่องจากวัตถุประสงค์หลักเพื่อเพิ่มความสามารถการใช้งานของผลิตภัณฑ์ ช่วยลดหรือแก้ปัญหาให้กับผู้บริโภค ซึ่งสามารถทำได้หลายวิธี ดังนี้

4.3.2.1 การทำให้คงรูป (Stabilization) ส่วนมากเน้นควบคุมไม่ให้รูปร่างเปลี่ยนแปลงไปเมื่อถูกใช้งาน ทั้งการหดและการยืด

4.3.2.2 การทนทานต่อการยับ (Wrinkle Resistant) ทำกับผ้าฝ้ายและผ้าลินินที่มีปัญหาเรื่องการยับง่าย รวมไปถึงเส้นใยเซลลูโลสอื่น ๆ นิยมใช้สารเคมีที่รู้จักกันใกล้ชณะเรซิน แต่เดิมเป็นสารเคมีที่มีองค์ประกอบของฟอสฟอรัสไฮดรอกไซด์ผสมเป็นหลัก ต่อมาเมื่อพบว่าฟอสฟอรัสไฮดรอกไซด์มีผลเสียต่อสุขภาพ จึงมีการพัฒนาสารเคมีตัวใหม่ ๆ ที่ปราศจากฟอสฟอรัสไฮดรอกไซด์ขึ้นมาใช้ทดแทน

4.3.2.3 การซักและใส่ (Wash and Wear) เป็นการทำให้ผลิตภัณฑ์สามารถรักษารูปทรงได้ดี โดยหลังจากผ่านการซักแล้ว เพียงแขวนผึ่งไว้ระยะหนึ่ง ผลิตภัณฑ์จะมีรูปทรงที่ดีได้โดยไม่ต้องนำไปรีด

4.3.2.4 การอัดถาวร (Durable Press) เพื่อให้เครื่องนุ่งห่มสามารถรักษารูปทรงและจีบต่าง ๆ แม้จะผ่านการซักหลายหนแล้วก็ตาม รูปทรงยังคงเดิม โดยใช้หลักการของการหาสารเคมีหรือเรซินที่เหมาะสมมาชุบเคลือบบนผลิตภัณฑ์ แล้วจึงทำให้ติดถาวรด้วยความร้อน

4.3.2.5 การดกแต่งทำให้ไม่เปียกน้ำ (Water Repellent Finishes) ซึ่งต่างจากการกันน้ำ (Water – protect) โดยการทำให้ไม่เปียกน้ำขึ้นอยู่กับแรงดึงของผ้าเป็นหลัก ทั้งนี้ อาจเคลือบด้วย เรซินหรือทำให้โครงสร้างผ้าแน่นขึ้น ซึ่งถ้าหากถูกน้ำมาก ๆ แล้ว อาจเปียกได้

4.3.2.6 การดกแต่งป้องกันไฟฟ้าสถิต (Anti-Static Finishes)

4.3.2.7 การดกแต่งไม่จับฝุ่น (Soil-Release Finishes)

4.3.2.8 การดกแต่งให้ดูดซับความชื้นดี (Absorbent Finishes)

4.3.2.9 การป้องกันราและแมลง (Mole and Mildew Control)

4.3.2.10 การดกแต่งที่ต้านกลิ่นเสีย (Antiseptic Finishes)

4.3.2.11 การดกแต่งการหน่วงไฟ (Flame Retardant Finishes)

กระบวนการย้อม เป็นกระบวนการที่สำคัญมาก เนื่องจากการย้อมที่ดีต้องพยายามย้อมผ้าครั้งเดียวให้ได้คุณภาพที่ดีมีความสม่ำเสมอ ซึ่งเป็นกระบวนการที่ยากต่อการควบคุม เพราะกว่าจะทราบถึงผลิตภัณฑ์ดีหรือไม่ดีต้องผ่านการย้อมทุกขั้นตอนมาแล้ว ดังนั้นหากมีปัญหาเกิดขึ้นในขั้นตอนใด ๆ ของกระบวนการย้อม จะทำให้เกิดความสูญเสียจากการย้อมครั้งนั้นทั้งหมด เพราะฉะนั้นความเชี่ยวชาญหรือประสบการณ์จึงเป็นสิ่งสำคัญที่ต้องมีพื้นฐานความรู้ความเข้าใจใน การย้อมที่ถูกต้อง

ผลงานวิจัยนักศึกษาระดับปริญญาตรี

แม้ในปัจจุบันอุตสาหกรรมฟอกย้อม ที่มั่งคั่งและคึกคักแต่สิ่งที่จะเป็นอุตสาหกรรมที่มีพัฒนาการที่ไม่โดดเด่นนักเมื่อเทียบกับอุตสาหกรรมสิ่งทออื่น ซึ่งสาเหตุส่วนหนึ่งมาจากอุตสาหกรรมฟอกย้อมเป็นอุตสาหกรรมที่ต้องใช้ความละเอียดอ่อนทั้งในด้านการผลิตและการค้า ต้องมีความรู้ทางเทคนิคสูง ผู้ประกอบการต้องมีความรู้ความสามารถที่กว้างไกลและทันสมัย ในขณะที่โรงงานฟอกย้อมส่วนใหญ่ยังทำหน้าที่เป็นเพียงผู้รับจ้างผลิต (Original Equipment Manufacturer OEM) ไม่ได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาความรู้ความสามารถมากนัก แต่ก็มีแนวโน้มว่าอุตสาหกรรมนี้จะเป็นอุตสาหกรรมที่มีความสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอทั้งระบบในอนาคต

การพัฒนาอุตสาหกรรมฟอกย้อม พิมพ์และตกแต่งสิ่งทอในประเทศไทย

การแข่งขันของอุตสาหกรรมสิ่งทอของประเทศไทยในเวทีการค้าสิ่งทอโลก ส่งผลให้อุตสาหกรรมสิ่งทอของประเทศไทยต้องเผชิญกับสินค้าราคาถูก และสินค้าที่มีตราสินค้า (Brand Name) ที่มีความน่าเชื่อถือ ทำให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมสิ่งทอของประเทศไทยต้องรีบปรับตัวเพื่อสร้างความสามารถในการแข่งขัน เนื่องจากปัจจุบันสถานการณ์ของสิ่งทอประเทศไทยขาดความโดดเด่นทั้งเรื่องราคาและตราสินค้า ทำให้ประเทศไทยต้องเสียเปรียบการค้าสิ่งทอโลกทั้งในระดับโลก และในประเทศไทยเองที่ถูกสิ่งทอราคาถูกจากประเทศคู่แข่งรายอื่นเข้ามาตีตลาด

สหพันธ์อุตสาหกรรมสิ่งทอแห่งประเทศไทย สหภาพอุตสาหกรรมสิ่งทอต้นน้ำกลางน้ำ และปลายน้ำต่าง ๆ และสถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ (สถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ 2548) ได้ร่วมกันศึกษาสถานการณ์การค้าสิ่งทอของประเทศไทย ทำการวิเคราะห์จุดอ่อน จุดแข็ง โอกาสและภัยคุกคาม (SWOT Analysis) ของอุตสาหกรรมฟอกย้อม พิมพ์และตกแต่งสิ่งทอในประเทศไทยแล้ว พบว่า

จุดแข็ง (Strength) คือ ถูกค้าให้ความเชื่อมั่นในผลิตภัณฑ์ มาตรฐานแรงงานเป็นที่ยอมรับ

จุดอ่อน (Weakness) คือ เป็นอุตสาหกรรมที่ขาดการเชื่อมโยงของธุรกิจ (Supply Chain) ขาดแคลนแรงงานที่มีฝีมือและทักษะ ทำการค้าเสรีรับ ผู้ประกอบการที่มีตราสินค้าของตนเอง (Original Brand Manufacturer : OBM) มีจำนวนไม่มากพอและยังไม่ใหญ่เพียงพอกับการผลิตของอุตสาหกรรม การจัดการธุรกิจของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ไม่มีประสิทธิภาพ ความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ (Variety of Textile product) มีน้อย ขาดการวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์ (R & D) และขาดการใช้มาตรการป้องกันการค้า (มาตรการต่อต้านการทุ่มตลาดหรือ Anti

Dumping Duty : AD, มาตรการตอบโต้การอุดหนุน หรือ Countervailing Duty : CVD)

ผลงานวิจัยนักศึกษาระดับปริญญาตรี

โอกาส (Opportunity) มีการเปิดเสรีทางการค้าของอาเซียน (Free flow AFTA) เกิดการขยายตลาดอาเซียน (จาก Regional Cooperation เป็น ASEAN Source) การเปิดเสรีทางการค้าระหว่างประเทศ (New FTA) เกิดการขยายตลาด เกิดห่วงโซ่อุปทาน (Supply Chain) และนโยบายเปิดตลาดต่างประเทศใหม่

ภัยคุกคาม (Threat) การขยายตัวของอุตสาหกรรมสิ่งทอของสาธารณรัฐประชาชนจีน โครงสร้างภาษีนำเข้าต่ำกว่าประเทศคู่ค้า นโยบายปัจจัยพื้นฐานไม่เอื้อต่อการขยายและหรือการเติบโตของอุตสาหกรรม ปัจจัยพื้นฐานยังไม่เอื้อต่อความสามารถทางการแข่งขัน เช่น ระบบบริการขนส่ง (Logistic) ภาพลักษณ์ของอุตสาหกรรมที่เหมือนอุตสาหกรรมขาลง (Sunset) และมาตรการกีดกันทางการค้าที่ใช้กำแพงภาษี (Non-Tariff Barrier : NTB)

กล่าวโดยสรุป ปัญหาที่สำคัญของอุตสาหกรรมฟอกย้อม พิมพ์และตกแต่งสิ่งทอในประเทศไทย มี 5 ประการ คือ (สถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ 2548)

1. ขาดแคลนบุคลากรที่มีความชำนาญด้านเทคนิคและการจัดการ ได้แก่ นักเคมีสิ่งทอช่างเทคนิค และวิศวกรสิ่งทอ

2. นโยบายของรัฐไม่ชัดเจน เช่น การปิดบ่อน้ำบาดาลในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล มักพบปัญหาการกีดกันทางการค้าที่ไม่เป็นธรรม (Local NTB) เช่น การเลือกปฏิบัติ หรือบังคับผู้ประกอบการเป็นราย ๆ ไป

3. ร่างประกาศอุตสาหกรรม ในการกำหนดท้องที่ห้ามตั้งและขยายโรงงานฟอก ย้อมสีหรือตกแต่งสำเร็จด้วยหรือสิ่งทอ และพิมพ์สิ่งทอ

4. ลดภาษีนำเข้าสารเคมี เช่น ซิลิโคน

5. ค่าสาธารณูปโภคสูง เช่น การใช้น้ำของประเทศไทยเสียค่าใช้จ่ายประมาณ 20 บาทต่อคิวบิก ในขณะที่สาธารณรัฐอินเดียเสียเพียง 5 บาทต่อคิวบิก

โดยมีแนวทางในการแก้ไข 5 แนวทาง คือ (สถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ 2548)

1. ควรส่งเสริมให้สถาบันการศึกษาผลิตบุคลากรด้านเทคนิค การจัดการการตลาดเพิ่มมากขึ้น โดยภาคอุตสาหกรรมควรสร้างแรงจูงใจให้ผู้จบการศึกษามองที่จะเข้าทำงานในอุตสาหกรรมนี้

2. เพิ่มประสิทธิภาพโดยนำเครื่องควบคุม โปรแกรมมาใช้ (Programmable Logical Control : PLC)

3. เพิ่มโรงปั่นด้ายที่เปิดหลังปี 2531 ให้เป็นตัวดันอุตสาหกรรม โดยควรมีการลงทุนในอุตสาหกรรมไม่ต่ำกว่าปีละ 5 พันล้านบาท

4. ปรับปรุงกฎหมายให้อื้ออำนาจต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมเช่น กฎหมายห้ามตั้งและห้ามขยายโรงงาน

5. ควรมีการตั้งนิคมอุตสาหกรรมฟอกย้อม

ในปัจจุบันอุตสาหกรรมฟอกย้อม พิมพ์และตกแต่งสิ่งทอในประเทศไทย กำลังอยู่ระหว่างการเปลี่ยนผ่านจากการปรับกลยุทธ์เพื่อสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขันและการต่อสู้ด้วยราคา ไปสู่การพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์และสร้างตราสินค้าของตนเอง แนวทางการสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขันดังกล่าวนี้จึงมีความสอดคล้องกับทฤษฎีความได้เปรียบทางการแข่งขันระหว่างชาติ ของพอร์เตอร์ ที่เสนอแนะให้มุ่งเน้นการแข่งขันด้านคุณภาพและตราสินค้ามากกว่าการแข่งขันด้านราคาหรือปัจจัยการผลิตอื่น ๆ

โดยผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมฟอกย้อม พิมพ์และตกแต่งสิ่งทอในประเทศไทย ควรเน้นการพัฒนาผลิตภาพให้มีความโดดเด่นและขยายการพัฒนาสิ่งทอไปสู่ธุรกิจอื่น ๆ เช่น อุตสาหกรรมก่อสร้าง การแพทย์ การสื่อสาร เป็นต้น ตัวอย่างเช่น

1. โครงการสิ่งทอโยธา : การพัฒนาผ้าทอในประเทศสู่อุตสาหกรรมก่อสร้าง ได้รับทุนวิจัยจากสถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ ประจำปีงบประมาณ 2548

2. การพัฒนาผลิตภัณฑ์สิ่งทอทางการแพทย์โดยใช้นาโนเทคโนโลยี การผลิตชุดป้องกันการติดเชื้อทางการแพทย์ ได้รับทุนวิจัยจากสถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ ประจำปีงบประมาณ 2548

3. การประยุกต์พลาสมาเพื่อเพิ่มมูลค่าสิ่งทอทางการกีฬาของมหาวิทยาลัย เชียงใหม่ เป็นต้น

การพัฒนาอุตสาหกรรมฟอกย้อม พิมพ์และตกแต่งสิ่งทอในประเทศไทย เป็นการพัฒนาแบบไตรภาคี คือ เป็นการร่วมมือกันระหว่างสถาบันการศึกษา หน่วยงานภาครัฐและหน่วยงานภาคเอกชน โดยมีสมาคมอุตสาหกรรมฟอกย้อม พิมพ์และตกแต่งสิ่งทอไทย และสถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ เป็นผู้ประสานเชื่อมโยงเครือข่ายทั้งสาม

จากข้อมูลดังกล่าว สรุปได้ว่า อุตสาหกรรมฟอกย้อมเป็นอุตสาหกรรมที่ต้องใช้ความละเอียดอ่อนทั้งในด้านการผลิตและการค้า ต้องมีความรู้ทางเทคนิคสูง ผู้ประกอบการต้องมีความสามารถที่กว้างไกลและทันสมัย ทำให้ผู้ศึกษาสนใจที่จะศึกษาถึงปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จของธุรกิจอุตสาหกรรมฟอกย้อม พิมพ์และตกแต่งสิ่งทอ เพื่อให้เกิดการพัฒนาทั้งในด้านทรัพยากรบุคคลและองค์กร ให้มีความพร้อม มีศักยภาพ สามารถปรับตัวตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกองค์กรอย่างเหมาะสม ตลอดจนสามารถสร้างโอกาสใหม่ๆ ทางธุรกิจ เผชิญกับการแข่งขัน และเติบโตได้อย่างยั่งยืนในระยะยาว

ผลงานวิทยานิพนธ์ ระดับปริญญาตรี

แนวคิดทฤษฎีปัจจัยความสำเร็จ

มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้คำนิยามและเสนอแนวคิดของ “ปัจจัยความสำเร็จ” อย่างหลากหลาย ดังนี้

ชัยยศ สันติวณิช (2549) กล่าวว่า ปัจจัยความสำเร็จ (Key Success Factor) คือ ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่สามารถควบคุมได้และปัจจัยวิกฤติที่มีอิทธิพลต่อความสามารถขององค์กรที่จะแข่งขันในตลาด การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมทั่วไปและสภาพแวดล้อมอุตสาหกรรมด้วยเครื่องมือต่าง ๆ จะช่วยให้สามารถวิเคราะห์หาปัจจัยสำเร็จที่นำมากำหนดกลยุทธ์องค์กรและกลยุทธ์การแข่งขัน ปัจจัยสำเร็จประกอบด้วย 7 ปัจจัยหลัก ๆ ที่เกี่ยวกับความสำเร็จในการแข่งขัน ดังนี้

1. ด้านเทคโนโลยี เช่น ความเชี่ยวชาญในการทำวิจัยเชิงวิทยาศาสตร์ ความสามารถในการทำนวัตกรรมสินค้า ความเชี่ยวชาญในการใช้เทคโนโลยีที่ได้รับมา ความสามารถในการใช้อินเตอร์เน็ตเพื่อดำเนินกิจกรรมทางธุรกิจต่าง ๆ

2. ด้านการผลิต เช่น ประสิทธิภาพในการผลิตด้วยต้นทุนต่ำ คุณภาพของการผลิตใช้สินทรัพย์ถาวรสูง มีโรงงานสาขาค้นทุนต่ำ ประสิทธิภาพการทำงานของแรงงานสูง ต้นทุนการออกแบบสินค้าต่ำ มีความยืดหยุ่นในการสร้างสินค้าที่หลากหลาย

3. ด้านการกระจายสินค้า เช่น มีเครือข่ายค้าส่งและตัวแทนจำหน่ายที่แข็งแกร่งได้รับพื้นที่วางขายสินค้าในชั้นของร้านค้าปลีกมากมาย มีร้านค้าปลีกเป็นขององค์กรเอง ต้นทุนการกระจายต่ำ มีระบบจัดส่งที่รวดเร็ว

4. ด้านการตลาด เช่น มีการช่วยเหลือทางเทคนิคที่รวดเร็วและถูกต้อง บริการลูกค้าอย่างอบอุ่นทำให้เกียรติ จัดสินค้าตามคำสั่งซื้ออย่างถูกต้อง มีสินค้าให้เลือกมากมาย มีทักษะมีสไตล์ที่น่าดึงดูดใจ ลูกค้าให้การรับรองมีการโฆษณาที่ฉลาด

5. ด้านทักษะ เช่น หน่วยงานมีความสามารถพิเศษที่เหนือกว่า Know-how ด้านการควบคุมคุณภาพ ความเชี่ยวชาญในการออกแบบ ความเชี่ยวชาญในเทคโนโลยีเฉพาะทาง สามารถพัฒนานวัตกรรมสินค้า สามารถนำสินค้าใหม่เข้าตลาดได้อย่างรวดเร็ว

6. ด้านประสิทธิภาพขององค์กร เช่น มีระบบข้อมูลข่าวสารดีกว่าเหนือกว่า มีความสามารถในการตอบสนองที่เร็วกว่าเพื่อยกระดับเงื่อนไขของตลาด มีความสามารถในการใช้อินเตอร์เน็ตเพื่อดำเนินธุรกิจได้ดี มีประสบการณ์ในการจัดการ

นอกจากทั้ง 6 ด้านนี้แล้ว ยังมีด้านอื่น ๆ อีก เช่น ผู้ซื้อพึงพอใจในภาพลักษณ์/ชื่อเสียง ต้นทุนโดยรวมต่ำ สถานที่จำหน่ายสะดวก พนักงานอภิชัยคดีให้เกียรติลูกค้าเข้าถึงแหล่งเงินทุน มีการปกป้องสิทธิบัตร เป็นต้น

ผลงานวิจัยนักศึกษาระดับปริญญาตรี

ผู้คิดค้นเครื่องโครกุก (2547) กล่าวหาปัจจัยแห่งความสำเร็จของธุรกิจ ประกอบด้วย 3 ปัจจัย ดังนี้ ประการที่หนึ่ง ธุรกิจต้องมีแนวคิดใหม่ที่แตกต่างหรือความเชี่ยวชาญพิเศษ และเน้นเฉพาะเจาะจง โดยต้องหาจุดขึ้นที่แตกต่าง ปัจจุบันธุรกิจไม่แตกต่างก็ไม่สามารถแข่งขันได้ดังนั้นโอกาสความสำเร็จของผลิตภัณฑ์ขึ้นอยู่กับความแตกต่าง ประการที่สอง ธุรกิจต้องให้เหตุผลที่น่าเชื่อถือแก่ลูกค้าว่าเราสามารถทำตามจุดขายของเราได้จริง ๆ เพราะในปัจจุบันลูกค้ามักสงสัยและไม่เชื่อในคำกล่าวอ้างของตราสินค้าเท่าใดนักเหตุผลควรเชื่อมีความสำคัญไม่น้อยกว่าคำกล่าวอ้างที่เป็นจุดขาย การให้เหตุผลที่สมควรแก่การเชื่อถือไว้วางใจตราสินค้าได้ จึงมีความสัมพันธ์กับโอกาสความสำเร็จของตราสินค้า ประการที่สาม ธุรกิจต้องเปลี่ยนจุดขายจากข้อมูล ข้อกำหนดสินค้า คุณสมบัติให้เป็นประโยชน์ที่ชัดเจนกับลูกค้า ในการที่จะแปลงภาษาเรื่องคุณสมบัติต่าง ๆ ของ

ผลิตภัณฑ์ให้เป็นภาษาของลูกค้าได้ประโยชน์อะไรจากเรา ใช้บริการและผลิตภัณฑ์เราแล้วชีวิตเขาดีขึ้นอย่างไร

นภาพร ณ เชียงใหม่ (2548) กล่าวว่า ปัจจัยแห่งความสำเร็จ คือ การบริการลูกค้า ความเร็วของตลาด และนวัตกรรม ซึ่งปัจจัยแห่งความสำเร็จนี้จะสอดคล้องกับกลยุทธ์ความแตกต่าง และกลยุทธ์การเป็นผู้นำด้านต้นทุนที่ต่ำกว่า สามารถวัดค่าปัจจัยความสำเร็จได้โดยการแบ่งค่าปัจจัยความสำเร็จออกเป็น ปัจจัยด้านการเงิน ด้านลูกค้า กระบวนการภายในธุรกิจ การเรียนรู้และการสร้างนวัตกรรมใหม่ และปัจจัยอื่น ๆ เพื่อสามารถติดตามวัดผลการดำเนินงานด้านต่าง ๆ ได้

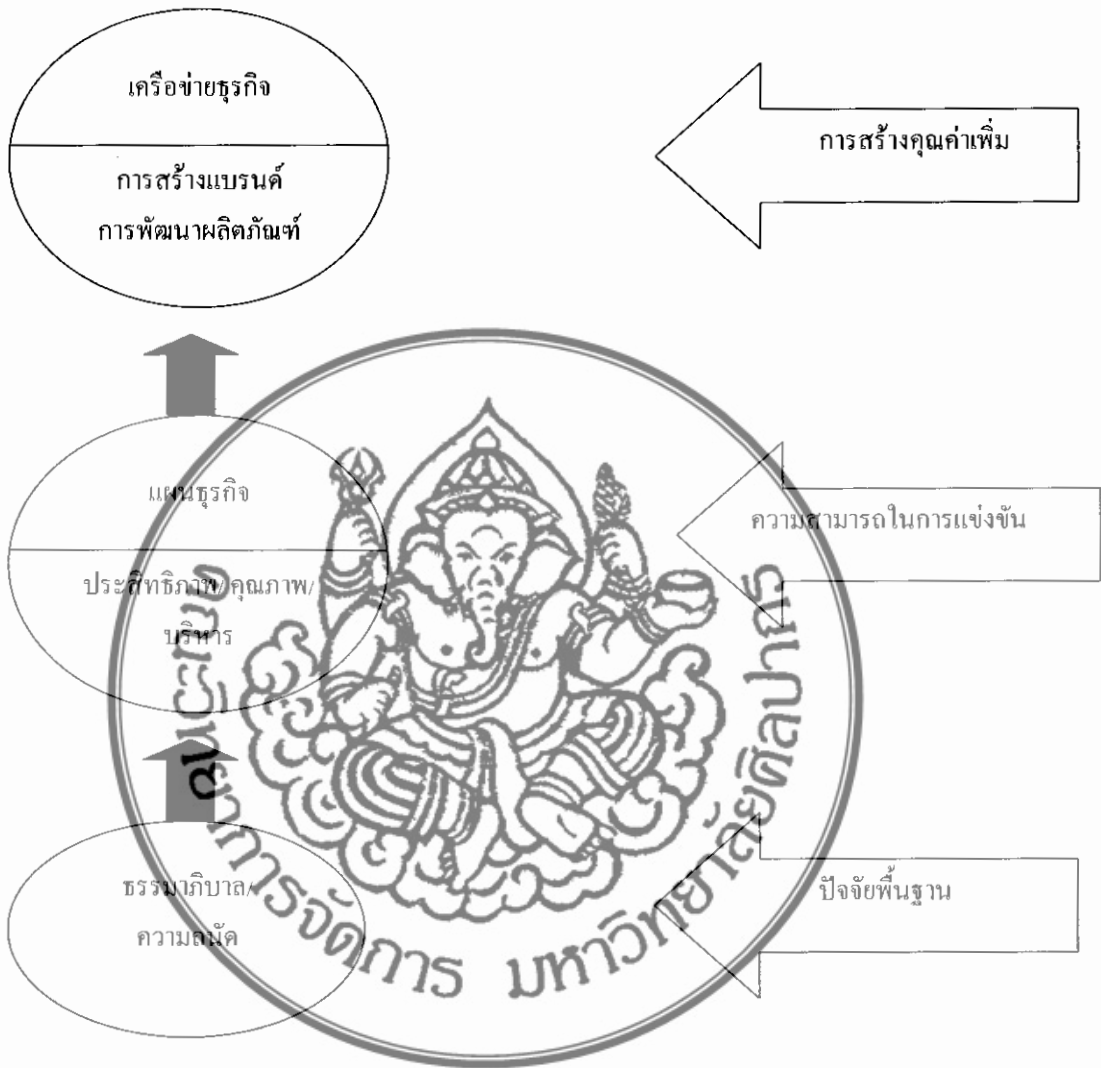
โฆสิต ปั้นเปี่ยมรัษฎ์ (2548 : 15-32) ได้เสนอในหนังสือชื่อ “คู่มือยอด SMEs” โดยกล่าวว่าความสำเร็จในทางธุรกิจไม่ได้เกิดจากสูตรสำเร็จ แต่ความสำเร็จจากธุรกิจจำนวนมากเกิดขึ้นเนื่องจากปัจจัยสำคัญ ๆ ที่คล้ายกันหรือไม่มีความแตกต่างกันมากนัก การเรียบเรียงปัจจัยที่ช่วยให้เกิดความสำเร็จในลักษณะของ “เส้นทาง” เป็นเรื่องที่น่าจะมีประโยชน์ในการทำให้เกิดความเข้าใจถึงกระบวนการหรือขั้นตอนที่นำไปสู่ความสำเร็จของ SMEs ได้ง่ายขึ้น ปัจจัยที่ประกอบกันเข้าเป็น “เส้นทางสู่ความสำเร็จ” ของธุรกิจ SMEs อาจแยกออกได้เป็น 3 ประเด็นที่เกี่ยวข้องกัน ดังนี้

1. ปัจจัยพื้นฐาน ได้แก่ ปัจจัยที่จำเป็นสำหรับการเริ่มต้นธุรกิจอย่างยั่งยืน
2. ความสามารถในการแข่งขัน ได้แก่ ปัจจัยที่จำเป็นในการอยู่รอดของธุรกิจ
3. การสร้างคุณค่าได้แก่ ปัจจัยที่จำเป็นในการสร้างคุณค่าเพิ่มให้แก่ผู้ซื้อและสร้างกำไร

คํอกิจการ

สำหรับปัจจัยหลัก ๆ ที่มีบทบาทต่อความสำเร็จอย่างยั่งยืนของธุรกิจSMEs ในประเทศไทย อาจสรุปได้ตามแผนภูมิ ดังนี้

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

ภาพที่ 6 เส้นทางการวิจัยนักศึกษาระดับปริญญาตรี

ที่มา : ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน). สู่สุดยอด SMEs เส้นทางแห่งความสำเร็จ. (กรุงเทพมหานคร : ซีเอ็ดยูเคชั่น, 2548)

1. ปัจจัยพื้นฐาน

ปัจจัยพื้นฐานในการดำเนินธุรกิจที่ยั่งยืนประการแรก ได้แก่ ธรรมเนียมหรือความซื่อสัตย์ ความเป็นธรรม และความโปร่งใสของผู้ประกอบการ แม้ความเข้าใจโดยทั่วไปจะให้น้ำหนักความสำคัญแก่ปัจจัยทางธุรกิจอื่น ๆ เช่นเงินทุน เทคโนโลยี การจัดการ ฯลฯ แต่จากตัวอย่างจำนวนมากของกิจการธุรกิจ SMEs ในประเทศไทยพบว่า ธรรมเนียมเป็นปัจจัยพื้นฐานที่ขาดไม่ได้สำหรับความสำเร็จที่ยั่งยืน นอกจากนั้นในโลกปัจจุบันซึ่งการแข่งขันทางธุรกิจถูกตัดสินโดย

ผู้บริโภครวมก็ยังมีค่ามากขึ้น เนื่องจากผู้บริโภคจะลงโทษกิจการธุรกิจที่ไม่ซื่อสัตย์และไม่ให้ความสำคัญกับผู้บริโภค ดังนั้นความเชื่อมั่นของผู้บริโภคจึงเป็นปัจจัยหลักที่ขาดไม่ได้ของการดำเนินธุรกิจสมัยใหม่ และผู้บริโภคจะให้ความเชื่อมั่นต่อกิจการที่มีธรรมาภิบาลเท่านั้น

ปัจจัยพื้นฐานอีกประการหนึ่งที่สำคัญสำหรับความสำเร็จอย่างยั่งยืนได้แก่ “ความถนัด” ของผู้ประกอบการ คุณสมบัตย์ ส่งวัฒนา จากกิจการฟลายนาวให้ความเห็นว่า “การทำธุรกิจต้องรู้ว่าเรารักอะไร อะไรที่เรารักจริง ๆ จะทะนุถนอม” ความรักหรือความชอบจึงเป็นเหตุสำคัญที่ทำให้เกิดความสนใจและการเพียรพยายามใฝ่หาความรู้และประสบการณ์อันเป็นที่มาของ “ความถนัด” ซึ่งเป็นปัจจัยหลักต่อความสำเร็จอย่างยั่งยืนของธุรกิจ SMEs

เป็นความจริงที่ธุรกิจขนาดเล็กลงและขนาดกลางในประเทศไทยจำนวนมากที่ดำเนินการหลายด้านพร้อม ๆ กัน ไปแต่ใช้ปรากฏว่ากิจการที่มีความหลากหลายนั้นจะมีความ “เด่น” ที่ยั่งยืน นอกจากนั้น ความหลากหลายของกิจการที่เกิดขึ้นเนื่องจากแนวความคิดในการแสวงหากำไรระยะสั้นเป็นหลัก ซึ่งปรากฏว่าได้มีตัวอย่างเป็นจำนวนมากที่แสดงว่ากิจการที่กระจายออกไปอย่างหลากหลายนั้นต้องประสบความล้มเหลวดังเช่นกรณีของคุณวีรพันธ์ ดันติพงษ์ เจ้าของบริษัท บี โปรดักส์ อินดัสตรี ซึ่งเป็นกิจการขนาดเล็กและกลางที่เด่นประจำปี 2545 เล่าให้ฟังว่า “เคยทำกิจการหลายอย่าง แต่ได้รับคำแนะนำว่า “เชื่อมั่นคนด้านเดียว” ซึ่งทำให้เข้าใจได้ว่าคนเรานั้นมีความถนัดเฉพาะเรื่อง จึงตัดสินใจขายกิจการอื่น ๆ ออกไปเกือบทั้งหมด เหลือเพียงกิจการที่คนรักและถนัดที่สุดจนกระทั่งประสบความสำเร็จได้ในระดับหนึ่งในที่สุด” ในขณะที่วิกฤตเศรษฐกิจในประเทศไทยเมื่อปี 2540 แสดงให้เห็นว่าธุรกิจ SMEs จำนวนมากที่ขยายตัวออกนอกความถนัดต้องประสบความล้มเหลวจนกระทั่งธุรกิจหลักก็มีตัวอย่างให้เห็นเป็นจำนวนมาก

นอกจากจะมีตัวอย่างจำนวนมากที่ยืนยันความสำคัญของปัจจัยพื้นฐานทั้ง 2 ประการคือ ธรรมาภิบาลและคุณภาพแล้ว ในเชิงหลักการในยุคที่ผู้บริโภคเป็นผู้ชี้ชะตาความสำเร็จของธุรกิจ ผู้บริโภคก็ย่อมมองหาธุรกิจที่มี ธรรมาภิบาลและมีความถนัด ยิ่งในยุคข้อมูลข่าวสารที่เชื่อมโยงกันได้ด้วยความรวดเร็วเช่นในปัจจุบันแล้ว โอกาสที่ผู้ประกอบการที่มีคุณสมบัติพื้นฐานดังกล่าวจะประสบความสำเร็จก็มีมากขึ้นด้วย ดังนั้นแม้ธุรกิจจะเป็นเรื่องของการแสวงหากำไรซึ่งเป็นเรื่องการเงิน แต่ปัจจัยที่ไม่ใช่เรื่องการเงิน โดยเฉพาะธรรมาภิบาลและความถนัดนี้ เป็นเรื่องที่มีความสำคัญอย่างขาดไม่ได้สำหรับความสำเร็จอย่างยั่งยืนของกิจการธุรกิจขนาดเล็กและขนาดกลางในยุคนี้

2. ความสามารถในการแข่งขัน

เป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปว่า การแข่งขันในเชิงธุรกิจมีความรุนแรงเพิ่มขึ้นเป็นลำดับ จากการตอบแบบสอบถามผู้ประกอบการธุรกิจ SMEs จำนวน 2,470 ราย ปรากฏว่าร้อยละ 75 ตอบว่ากิจการของตนมีคู่แข่งมากขึ้น มีเพียงร้อยละ 4 เท่านั้น ตอบว่ามีคู่แข่งลดลง ซึ่งแสดงว่ากิจการธุรกิจขนาดเล็กและขนาดกลางนั้นมีปัญหาในเรื่องการอยู่รอดอย่างมาก หรืออาจจะกล่าวได้ว่าเป็นธุรกิจประเภทเกิดง่าย ตายง่าย ดังนั้นความอยู่รอดจึงเป็นเรื่องสำคัญในการกำหนดเส้นทางการดำเนินธุรกิจของ SMEs รากฐานสำคัญที่จะทำให้กิจการขนาดเล็กอยู่รอดนั้น เริ่มจากการที่ผู้ประกอบการมีความพร้อมในด้ายปัจจัยพื้นฐานดังกล่าวข้างต้นและมีความพร้อมในด้านการลงทุน ตลอดจนมีความสามารถในการบริหารและการจัดการ

ในด้านความสามารถในการบริหารและการจัดการนั้น นับเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญเพิ่มขึ้นอย่างมากดัง ได้กล่าวไว้แล้วว่า ความได้เปรียบจากทรัพยากรธรรมชาติและค่าแรงงานต่ำ ไม่ใช่ประเด็นสำคัญในการแข่งขันทางธุรกิจเช่น ในระยะก่อน การตัดสินใจธุรกิจขนาดเล็กจะอยู่รอดหรือไม่จึงขึ้นอยู่กับความสามารถในการจัดการเพื่อให้เกิดผลสำเร็จอย่างน้อยใน 3 ด้านคือ คุณภาพ ประสิทธิภาพในการผลิต และบริการ ดังจะกล่าวต่อไป

2.1 คุณภาพ

สำหรับผู้ประกอบการทั่วไป เมื่อพูดถึงการแข่งขันทางธุรกิจ ปัจจัยที่ได้รับ ความสำคัญอย่างมากคือ การควบคุมต้นทุน ซึ่งเป็นแนวความคิดหลักที่ใช้กันอยู่โดยทั่วไป ซึ่ง แนวความคิดเช่นนี้ในหลายกรณีนำไปสู่การใช้แรงงานที่มีค่าแรงต่ำและเครื่องจักรราคาถูก ซึ่งล้วน แต่มีผลทำให้สินค้าหรือบริการที่ผลิตขึ้นมามีคุณภาพต่ำและมีราคาขายที่ต่ำตามไปด้วย ในกรณี เช่นนี้ สภาพการแข่งขันจะเน้นการแข่งขันในด้านราคาเป็นหลัก ในขณะที่ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ มีความเข้าใจว่าสินค้าหรือบริการที่มีราคาถูกที่สุดจะสามารถแข่งขันได้ แต่ในความเป็นจริงแล้ว ปรากฏว่าไม่จำเป็นที่สินค้าราคาถูกที่สุดจะสามารถแข่งขัน ได้เสมอไป ในขณะที่การแข่งขันในด้าน ราคาอาจจะทำให้กำไรลดลงหรือเกิดการขาดทุนจนกระทั่งต้องประสบกับความล้มเหลวทางธุรกิจก็ เป็นได้

ปัจจัยที่นับว่ามีความสำคัญต่อการแข่งขันเพิ่มขึ้นอย่างมากในขณะนี้คือ ปัจจัย ด้านคุณภาพ ยิ่งประเทศที่มีระดับการพัฒนาที่สูงขึ้น การแข่งขันจะต้องอาศัยทั้งคุณภาพและราคา มากยิ่งขึ้น ในระยะหลังนี้ปรากฏว่าผู้ประกอบการบางส่วนเริ่มเข้าใจลักษณะของการแข่งขันมากขึ้น ความเข้าใจเช่นนี้มีผลทำให้การเลือกใช้เครื่องจักรและบุคลากรมีความสำคัญมากขึ้น เช่น การใช้ เครื่องจักรที่ราคาถูกอาจทำให้การควบคุมคุณภาพทำได้ไม่ดีพอ ด้วยเหตุนี้ ในอุตสาหกรรมหลาย ประเภทได้เน้นการพัฒนาความสามารถของพนักงานแทนการเน้นค่าจ้างราคาต่ำ เป็นต้น

นอกจากในด้านของเครื่องจักรและพนักงานแล้ว ในระยะหลัง ๆ นี้ระบบการจัดการได้ชื่อว่าเป็นหัวใจของการพัฒนาคุณภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านอุตสาหกรรมการผลิตซึ่งมีเครื่องมือหรือเครื่องจักรจำนวนมากที่ช่วยในการควบคุมคุณภาพ ดังเช่นวิวัฒนาการของการพัฒนาคุณภาพในโรงงานของบริษัท ดัชมิลล์ ซึ่งเริ่มตั้งแต่การทำกิจการ 5 ส ไปจนถึงการจัดระบบ TQM (Total Quality Management) นอกจากนั้นการผลิตหลายประเภทยังต้องการมาตรฐานที่เข้มงวดในหลายด้าน เช่น ด้านสุขอนามัยสิ่งแวดล้อม ฯลฯ อย่างไรก็ตามธุรกิจ SMEs ของประเทศไทยในปัจจุบันยังมีการให้น้ำหนักด้านมาตรฐานน้อยมาก ดังจะเห็นได้จากการตอบแบบสอบถามของผู้ประกอบการและผู้บริหารจำนวน 2,470 ราย ปรากฏว่ามีเพียงร้อยละ 11 เท่านั้นที่ได้การรับรองมาตรฐานในระดับสากล ในขณะที่ร้อยละ 61 ตอบว่าไม่ได้คิดที่จะได้รับการรับรองมาตรฐาน นอกเหนือจากคุณภาพในเชิงการบริหารและการจัดการแล้ว คุณภาพในด้านการสนองตอบความต้องการของลูกค้าก็เป็นประเด็นสำคัญในการแข่งขันอีกประการหนึ่ง ซึ่งจะกล่าวถึงต่อไป

2.2 ประสิทธิภาพ

ตัวอย่างที่เห็นได้ชัดในด้านของประสิทธิภาพการผลิต ได้แก่ ประสิทธิภาพของคุณภาพวิบูลย์ วิบูลย์ภัณฑ์ แห่งกลุ่มบริษัทตะวันออกไฟเบอร์ ในช่วงที่ประเทศไทยเผชิญกับวิกฤติเศรษฐกิจ ซึ่งคุณวิบูลย์บอกไว้ว่า “เราดำเนินธุรกิจโดยปรับปรุงการบริหารอย่างเร่งด่วน” โดยหลักการบริหารที่คุณวิบูลย์ใช้ปรับปรุงได้แก่ หลักที่ใช้ ๒ หน้า ๓ ประการคือ ประสิทธิภาพ ได้แก่ การทำให้เร็วขึ้น ดีขึ้น และต้นทุนถูกลง ประโยชน์ ได้แก่ การใช้ทรัพยากรทุกประเภทขององค์กรให้เต็มที่ และประหยัด ได้แก่ การวิเคราะห์การใช้งานภายใต้กรอบของความมีประสิทธิภาพ

จากตัวอย่างข้างต้นแสดงให้เห็นว่า ประสิทธิภาพเป็นประเด็นของการบริหารซึ่งจำเป็นจะต้องหมั่นปรับปรุงอยู่ตลอดเวลา การละเลยการยกระดับประสิทธิภาพจะเป็นการป้อน

ผลงานวิจัยที่ศึกษา ระดับประสิทธิภาพ

คุณวิบูลย์แล้ว ระบบบริหารสมัยใหม่ยังได้สร้างเครื่องมือและแนวคิดใหม่ ๆ ในการจัดการเพื่อประสิทธิภาพเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ในขณะเดียวกัน ระบบการบริหารบุคลากรหรือที่เรียกว่า “ทรัพยากรมนุษย์” ตลอดจนหลักการในการ “จัดองค์กร” ก็มีความหมายที่สำคัญต่อประสิทธิภาพการผลิตทั้งกิจการที่เป็นอุตสาหกรรมผลิตและกิจการอื่น ๆ สำหรับกิจการในประเทศไทย ผู้ประกอบการจำนวนมากได้อาศัยแนวคิดและหลักการเหล่านี้ ซึ่งมาจากความคิดและประสบการณ์จากต่างประเทศมาปรับใช้อย่างได้ผล

การใช้หลักการบริหารและการจัดการเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพนี้จำเป็นต้องอาศัยข้อมูลจำนวนมากขึ้นทุกที บทบาทของเทคโนโลยีสารสนเทศจึงมีความจำเป็นเพิ่มขึ้น ดังนั้นการลงทุนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพตามความหมายสมัยใหม่จึงไม่ได้เจาะจงเฉพาะแต่การลงทุนระยะยาวในเรื่องเครื่องจักรและสิ่งก่อสร้างเป็นการเฉพาะ แต่เป็นการลงทุนในระบบการบริหารต่าง ๆ ทั้งด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ควบคู่ไปด้วย การรักษาคุณภาพระหว่างการลงทุนทางด้านวัตถุดิบการลงทุนทางด้านอื่น ๆ ที่จำเป็นจึงเป็นสูตรที่มีความสำคัญต่อความสำเร็จในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตของกิจการธุรกิจในปัจจุบัน

ประสิทธิภาพที่มีความสำคัญมากขึ้นอีกประการหนึ่งในขณะนี้ ได้แก่ การพึ่งพากันระหว่างกิจการหรือที่เรียกว่า ไซเบอร์ดี ดังตัวอย่างเช่น คุณโชค บุณกุล จากบริษัทฟาร์มโชคชัย ซึ่งกำหนดการขยายธุรกิจของตนจากกิจกรรมที่เป็นฐานหลัก ได้แก่ การเกษตร ไปสู่กิจการที่เกี่ยวข้อง การขยายธุรกิจในลักษณะเช่นนี้เป็นการยกระดับประสิทธิภาพโดยอาศัยปัจจัยการผลิตที่มีอยู่แล้วไปสร้างรายได้เพิ่มขึ้นจากกิจการที่เกี่ยวข้อง เช่น แทนที่จะมีรายได้จากการขายน้ำนมอย่างเดียว ก็มีรายได้เพิ่มขึ้นจากการขายอาหารสัตว์ ร้านอาหาร และการท่องเที่ยว เป็นต้น

2.3 บริการ

การแข่งขันทางธุรกิจในปัจจุบันให้ความสำคัญกับการแข่งขันในด้านการบริการเพิ่มมากขึ้น และในด้านการบริการนี้ ธุรกิจที่มีขนาดเล็กหรือขนาดกลางจะอยู่ในวิสัยที่จะทำได้ดีเมื่อเทียบกับธุรกิจขนาดใหญ่ เนื่องจากธุรกิจขนาดเล็กสามารถให้ความเอาใจใส่ต่อผู้ซื้อได้อย่างใกล้ชิด ตัวอย่างจากกรณีของคุณฤทธิ ชีระ โกเมน แสดงให้เห็นถึงความสามารถในการแข่งขันที่เกิดจากการสร้างความพอใจให้แก่ลูกค้า โดยเฉพาะอย่างยิ่งความดีคุณฤทธิที่ว่า “บางที่ความคิดลูกค้าเพียงคนเดียวให้ความคิดเรา เราก็เอามาใช้ ก็สามารถตอบสนองลูกค้าที่เหลือได้” ความคิดเช่นนี้สามารถนำมาปรับใช้ได้ดีกับกิจการประเภทบริการได้เป็นอย่างดี

นอกจากความเอาใจใส่ต่อความต้องการของลูกค้าแล้ว สำหรับกิจการประเภทการผลิต ความรวดเร็วในการส่งมอบสินค้าก็เป็นประเด็นที่มีความสำคัญอย่างมากต่อความสามารถในการแข่งขัน ซึ่งความรวดเร็วดังกล่าวนี้ต้องการการจัดการที่เป็นระบบและระบบสารสนเทศที่มีประสิทธิภาพ และนอกจากความรวดเร็วในด้านการส่งมอบแล้ว ในหลายกรณีคุณภาพของการบริการทั้งก่อนและหลังการขายก็มีส่วนในการสร้างความนิยม ตลอดจนความจงรักภักดีที่ลูกค้ามีต่อกิจการอันเป็นผลทำให้กิจการมีความมั่นคงยิ่งขึ้น

2.4 แผนธุรกิจ

แผนธุรกิจเป็นเครื่องมือสำคัญในการประกอบธุรกิจ ในต่างประเทศ ผู้ที่ต้องการเริ่มประกอบกิจการธุรกิจจะได้รับการแนะนำให้เข้าอบรมหลักสูตรการทำแผนธุรกิจ ในหลายประเทศ แผนธุรกิจจึงเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งในการยื่นคำขอสินเชื่อจากสถาบันทางการเงิน หรือแสวงหาทุนจากกองทุนร่วมทุน แต่ในประเทศไทยมักจะปรากฏอยู่เสมอว่าธุรกิจส่วนใหญ่เป็นกิจการครอบครัว หรือผู้ที่จัดตั้งธุรกิจขึ้นใหม่จำนวนมากเคยเป็นลูกจ้างในกิจการที่เกี่ยวข้องมาก่อน จากการตอบแบบสอบถามของผู้ประกอบการจำนวน 2,470 ราย ในช่วงปี 2545- 2546 ปรากฏว่าร้อยละ 47 ตอบว่าเป็นกิจการของครอบครัว ในขณะที่ร้อยละ 18 พัฒนาตนเองจากการเป็นลูกจ้าง ดังนั้นแผนธุรกิจจึงยังไม่ใช่วิธีที่ได้รับความนิยมมากในอดีต แต่เมื่อสังคมเริ่มเห็นความจำเป็นในการสร้างผู้ประกอบการธุรกิจใหม่ ๆ และให้เจ้าหน้าที่ในการบริหารความเสี่ยงในการพิจารณาสินเชื่อของสถาบันการเงินมากขึ้นตามลำดับ แผนธุรกิจจึงเริ่มที่จะได้รับความนิยมในประเทศไทย โดยขณะนี้มีสถาบันจำนวนมากที่ให้การอบรมในหลักสูตร “แผนธุรกิจ”

ในหลักการ แผนธุรกิจก็คือแบบฝึกหัดที่จะนำเอาความคิดทางธุรกิจมาจัดระบบเพื่อจะตอบคำถามหลัก ๆ ได้แก่ ลักษณะความต้องการของผู้ซื้อ สถานการณ์แข่งขันในตลาด ขั้นตอนและกระบวนการผลิต และการขาย ฯลฯ โดยนำคำตอบที่ได้ขึ้นมาแปลงให้เห็นเป็นตัวเลขทางการเงินว่ามีผู้ซื้อเท่าไร รายได้เท่าไร ต้นทุนการผลิตเท่าไร ต้นทุนการขายเท่าไร ต้องการเงินทุนเท่าไร สัดส่วนการเงินเป็นอย่างไร และผลลัพธ์จะมีกำไรหรือขาดทุนอย่างไร นอกจากนั้นความคิดทางธุรกิจที่มีความสำคัญเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ได้แก่ ความคิดในประเด็นการปรับปรุงความสามารถในการแข่งขันทั้งที่เกี่ยวกับคุณภาพ ประสิทธิภาพ และบริการ ในกรณีเช่นนี้แผนธุรกิจก็จะแปลแนวความคิดเหล่านี้ออกมาเป็นขั้นตอนและวิธีการปฏิบัติ ตลอดจนผลกระทบทางการเงิน ดังนั้นในขั้นตอนที่ธุรกิจต้องเผชิญกับการแข่งขันและต้องการปรับปรุงความสามารถในการแข่งขันให้สูงขึ้น การวางแผนธุรกิจจึงเป็นเครื่องมือที่เป็นประโยชน์และจำเป็นในการตัดสินใจลงทุนเพื่อปรับปรุงหรือขยายกิจการดังกล่าว นอกจากนั้นหากความคิดในทางธุรกิจก้าวหน้าต่อไปจนถึงขั้นการพัฒนาผลิตภัณฑ์ การจัดทำแผนที่ชัดเจนจะเป็นเครื่องมือสำคัญอย่างยิ่งในการบริหารกิจการที่มีประสิทธิภาพ

3. การสร้างคุณค่า

ความเข้มข้นของระบบโลกาภิวัตน์ทำให้การแข่งขันในทางธุรกิจรุนแรงยิ่งขึ้นตามลำดับ แม้การดำเนินการทางธุรกิจจะสามารถแข่งขันได้ในตลาด แต่เนื่องจากสภาพการแข่งขันที่รุนแรงขึ้น อำนาจของธุรกิจที่จะกำหนดราคาจึงมีน้อยลงอย่างมาก ด้วยเหตุนี้ธุรกิจจำนวนมากจึงถูกกดดันไม่ให้สามารถเพิ่มราคาได้ทั้ง ๆ ที่ต้นทุนการผลิตสูงขึ้น โดยร้อยละ 69 ของผู้ตอบ

แบบสอบถามตอบว่าต้นทุนการผลิตของดอนสูงขึ้นในขณะที่ราคาคงเดิม สภาพเช่นนี้ทำให้กำไรที่ได้มาจะต้องอาศัยความพยายามในการปรับตัวเพิ่มมากขึ้น ธุรกิจใดที่ปรับตัวได้ไม่ทันกับคู่แข่งก็จะประสบภาวะขาดทุน ภายใต้สิ่งแวดล้อมเช่นนี้ ความคิดทางธุรกิจของผู้ประกอบการที่ต้องการจะเจริญเติบโตอย่างมีกำไรต่อไปเนื่องจึงต้องมุ่งไปที่การสร้างความแตกต่างที่คู่แข่งไม่สามารถคาดได้ทัน ในขณะที่เป็นความแตกต่างที่สร้างคุณค่าให้แก่ผู้ซื้อได้มากกว่าคู่แข่ง โดยการสร้างคุณค่าดังกล่าวสามารถทำได้โดยการพัฒนาผลิตภัณฑ์ การพัฒนาแบรนด์ และการสร้างเครือข่ายธุรกิจดังจะได้อธิบายต่อไป

3.1 การพัฒนาผลิตภัณฑ์

ประสบการณ์จากธุรกิจขนาดเล็กและขนาดกลาง แสดงให้เห็นว่าธุรกิจในประเทศไทยจำนวนมากอาศัยการพัฒนาผลิตภัณฑ์ เป็นวิธีการสร้างคุณค่าเพิ่ม ให้แก่กิจการ จากการสัมภาษณ์และการตอบแบบสอบถามจากนักธุรกิจขนาดเล็กและขนาดกลางจำนวน 2,470 ราย ทั้งใน กทม. และต่างจังหวัด ที่สำคัญพบจรรยาวัชระ 64 ของนักธุรกิจตอบว่ามีการปรับปรุงคุณภาพ รูปแบบ และการใช้ประโยชน์สินค้าและบริการของตนให้ต่างจากคู่แข่ง ในขณะที่อีกจรรยาวัชระ 29 ของผู้ตอบบอกว่า มีความสนใจที่จะปรับปรุงแต่ไม่ทราบว่าจะเริ่มต้นอย่างไร

การปรับปรุงสินค้าและบริการที่พบส่วนใหญ่ในประเทศไทยเป็นการปรับปรุงที่มาจากความต้องการของผู้ซื้อ โดยกิจการหลายประเภท เป็นการปรับปรุงที่ไม่ต้องอาศัยเทคนิคพิเศษ ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน ตลอดจนการวิจัยและพัฒนาแต่อย่างใด ในกรณีเช่นนี้ผู้ประกอบการจะต้องมีความเอาใจใส่ต่อความเห็นหรือความต้องการของผู้ซื้อ ซึ่งธุรกิจอาจสนองความต้องการดังกล่าวได้โดยอาศัยวิธีการบริหารจัดการหรือเครื่องจักรที่มีประสิทธิภาพ หรือการออกแบบ ฯลฯ ความแตกต่างที่เกิดจากปัจจัยดังกล่าวนี้มีผลทำให้ธุรกิจที่สามารถปรับปรุงผลผลิตได้มีอำนาจในการกำหนดราคาสูงขึ้นบ้าง หรือมีโอกาสที่จะได้ส่วนแบ่งการตลาดที่สูงขึ้นเมื่อเทียบกับคู่แข่ง

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

นอกเหนือจากการปรับปรุงสินค้าและบริการดังกล่าวข้างต้นแล้ว การพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่สามารถยกระดับอำนาจในการกำหนดราคาขึ้นได้อีกระดับหนึ่ง ได้แก่ การพัฒนาผลิตภัณฑ์ในลักษณะที่ต้องอาศัยความรู้ เทคนิคพิเศษ หรือความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน การพัฒนาผลิตภัณฑ์ในระดับนี้ธุรกิจส่วนใหญ่ยังต้องพึ่งการเรียนรู้จากความต้องการของผู้ซื้อ และส่วนมากมักจะมีทีมงานในด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์ของตนเอง ซึ่งทีมงานดังกล่าวไม่จำเป็นจะต้องประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้ที่จบการศึกษาขั้นปริญญาเอก แต่อาจจะอาศัยผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก เช่น จากมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ได้ สำหรับทีมงานภายในองค์กรดังกล่าวมักจะมีประสบการณ์ในการผลิตสินค้าและบริการนั้น ๆ เป็นอย่างดี มีคุณสมบัติในทางที่เป็นผู้สนใจใฝ่รู้ และมีจิตวิญญาณใน

การศึกษาค้นคว้าและทดลอง กิจการหลายแห่งในประเทศไทย ผู้ประกอบการหรือเจ้าของกิจการ มักจะเป็นผู้ที่ดูแลการพัฒนาผลิตภัณฑ์ด้วยตนเอง และมักจะมีปัญหาสำคัญคือการสูญเสียบุคลากรที่มีความชำนาญให้แก่คู่แข่ง

การพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่จัดอยู่ในขั้นซับซ้อนที่สุดได้แก่การพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ ๆ ที่ต้องอาศัยการวิจัยและการพัฒนาในระดับสูง ซึ่งการวิจัยและพัฒนาขั้นสูงเหล่านี้ในกรณีที่ต้องการความรู้สูง หลากหลายสาขา และการลงทุนสูง กิจการขนาดเล็กและขนาดกลางจะไม่สามารถทำได้ นอกจากนั้นการพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ในขั้นนี้ยังมีความเสี่ยงที่สูงมาก กล่าวคือ โอกาสที่ผลิตภัณฑ์ใหม่ ๆ จะประสบความสำเร็จในเชิงการตลาดมีไม่มากนัก ดังนั้นสำหรับการพัฒนาผลิตภัณฑ์ในระดับนี้ ธุรกิจขนาดเล็กและขนาดกลางที่พอจะดำเนินการได้บ้างก็เฉพาะแต่ในกรณีที่ไม่มีความซับซ้อนมากนัก และใช้ทุนไม่มากเกินไป โคนที่การพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่จะมีความเสี่ยงสูง ธุรกิจที่ประสบความสำเร็จในด้านนี้จึงย่อมมีอำนาจในการกำหนดราคาที่สูงเช่นกัน ในขณะที่ความความสำเร็จในด้านนี้จำเป็นต้องได้รับความคุ้มครองในลักษณะของทรัพย์สินทางปัญญา ซึ่งจะมีผลทำให้คู่แข่งลดน้อยลงความก่อกวนมาด้วยการพัฒนาผลิตภัณฑ์ในขั้นตอนนี้จึงมักจะถือเป็นเครื่องชี้วัดความก้าวหน้าของกิจการขนาดเล็กและขนาดกลางประเทศใดก็ตามที่สามารถพัฒนาผู้ประกอบการไปได้จนถึงขั้นการพัฒนาผลิตภัณฑ์ในระดับนี้ได้มากเท่าใด ถือได้ว่าระดับการพัฒนาของประเทศนั้นก็สูงเท่านั้น

3.2 การพัฒนาแบรนด์

สำหรับกิจการที่มีความสัมพันธ์โดยตรงกับผู้ซื้อ กล่าวคือ ไม่ใช่กิจการประเภทรับจ้างผลิตหรือประเภทรับช่วงการผลิต หรือเป็นผู้ผลิตวัตถุดิบหรือกึ่งสำเร็จรูป ตราสินค้าหรือที่เรียกกันว่า แแบรนด์ เป็นหัวใจสำคัญที่เชื่อมโยงระหว่างผู้ผลิตกับผู้ซื้อ คุณฉัตร ธีระ โภมน จาก MK สุกี้ ให้ความเห็นว่า "การที่องค์กรธุรกิจประสงค์ต้องการให้ลูกค้าจดจำแบรนด์มาหาเราถ้าเราถ้าราคาไม่มากที่สุดก็ใช้ไม่ได้ และถ้าลูกค้าราคาต่ำกลับมาหาเราเขาจะจำชื่อเราได้ไหม"

ความเห็นดังกล่าวแสดงให้เห็นถึงความสำคัญของชื่อหรือแบรนด์ที่จะใช้แทนตัวกิจการ การพัฒนาแบรนด์ก็คือการสร้างชื่อให้เป็นที่จดจำให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ยิ่งผู้ซื้อจำชื่อของเราได้ก่อนคู่แข่งคนอื่นก็ยิ่งจะได้เปรียบมากกว่านั้น ดังนั้นกิจการขนาดใหญ่จึงอาศัยโฆษณาและการส่งเสริมการขายเป็นเรื่องสำคัญ แต่การโฆษณาเป็นเรื่องที่จะต้องอาศัยงบประมาณเป็นจำนวนมาก ธุรกิจขนาดเล็กและขนาดกลางไม่มีงบประมาณมากพอที่จะต่อสู้กับกิจการขนาดใหญ่ได้ ดังนั้นการพัฒนาแบรนด์ของธุรกิจขนาดเล็กและขนาดกลางจึงไม่สามารถพึ่งพาการใช้จ่ายในเชิงโฆษณาหรือการส่งเสริมการขายได้ในระดับเดียวกับธุรกิจขนาดใหญ่ โดยเฉพาะในระยะ

เริ่มแรก แต่เมื่อการพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ได้รับความสำเร็จในระดับหนึ่งแล้ว กิจการขนาดเล็กและขนาดกลางก็เริ่มที่จะมีความสามารถในด้านการโฆษณาและกาส่งเสริมการขายได้

เมื่อไม่สามารถสู้กับกิจการขนาดใหญ่ได้ในเรื่องงบประมาณโฆษณาและงบการส่งเสริมการขายได้ แนวทางที่เสนอโดยคุณฤทธิที่ว่า “จะต้องพยายามทำให้ลูกค้าเก่ากลับมาให้ได้” จึงเป็นเรื่องสำคัญ วิธีการที่จะทำให้ลูกค้ารายเก่ากลับมาหาเราให้ได้นั้นจะต้องอาศัยคุณภาพสินค้าและบริการที่ผู้ซื้อพึงพอใจ ซึ่งความพอใจดังกล่าวนี้จะต้องมีการพัฒนาให้กว้างขวางขึ้น โดยพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้เป็นที่ยอมรับ โดยผู้ที่มีความเห็นและรสนิยมต่างกัน ในกรณีเช่นนี้ ชื่อหรือแบรนด์ก็จะค่อย ๆ ขยายตัวจนกระทั่งมีฐานลูกค้าจึงเป็นเรื่องที่มีความสัมพันธ์กันเป็นอย่างมาก ด้วยเหตุนี้กิจการหนึ่งซึ่งอาจมีหลายแบรนด์เพื่อสร้างความพอใจให้แก่ลูกค้าต่างวัย ต่างรสนิยม หรือต่างฐานะทางเศรษฐกิจ ซึ่งแต่ละแบรนด์ก็จะมีผลิตภัณฑ์ที่มีคุณลักษณะเฉพาะตัวที่ช่วยให้เกิดความทรงจำที่คึงจนกระทั่งผู้ซื้อแสวงหาและบอกต่อกันไป

3.3 การสร้างเครือข่าย

กิจการขนาดเล็กมีขนาดกลางย่อมมีข้อจำกัดโดยขนาดของกิจการ ซึ่งทำให้ไม่สามารถที่จะดำเนินกิจกรรมได้มากนัก เนื่องจากความจำกัดทั้งในด้านทรัพยากร คน และเงินลงทุน ด้วยเหตุนี้กิจการขนาดเล็กและขนาดกลางจึงไม่สามารถที่จะอยู่คนเดียวโดยไม่พึ่งพากิจการอื่น ๆ ได้ ความคิดในเรื่องเครือข่ายจึงเป็นความคิดสำคัญที่จะก่อให้เกิดกำลัง ทำให้ข้อจำกัดในด้านขนาดดังกล่าวลดลง นอกจากนี้โดยที่กิจการขนาดเล็กและขนาดกลางไม่สามารถที่จะดำเนินการทุกอย่างตั้งแต่ต้นน้ำจนถึงปลายน้ำด้วยตนเองได้ ธุรกิจขนาดเล็ก ๆ ที่อยู่ในห่วงโซ่อุปทานเดียวกันจึงจำเป็นจะต้องมีความสัมพันธ์กันอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ หากความสัมพันธ์ดังกล่าวอยู่ในลักษณะที่

เสริมสร้างซึ่งกันและกัน ที่เรียกว่า “เครือข่ายธุรกิจ” กิจการทุกกิจการ ในห่วงโซ่นั้นก็จะเข้มแข็งขึ้น ในทำนองเดียวกัน หากกิจการในห่วงโซ่นั้นต่างคนต่างอยู่หรือไปก็อยู่คนเดียวกันและกัน ผลลัพธ์ก็คือความอ่อนแอของห่วงโซ่นั้น ประเทศที่มีกิจการ SMEs เข้มแข็งจึงต้องอาศัย “เครือข่ายธุรกิจ”

เป็นแนวทางการทำงาน ในกรณีที่เครือข่ายเข้มแข็งเหล่านี้มีที่ตั้งอยู่ในบริเวณใกล้เคียงกันก็จะเรียกว่าได้ว่าเป็นการรวมกลุ่มแบบคลัสเตอร์ ซึ่งถือเป็นจุดเด่นในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของพื้นที่หรือประเทศนั้น

ในกรณีของประเทศไทย การสร้างเครือข่ายธุรกิจยังเป็นแนวความคิดค่อนข้างใหม่ เท่าที่พบอยู่ในประเทศไทย “เครือข่าย” มักจะมีลักษณะที่เชื่อมโยงธุรกิจกันเฉพาะด้าน หรือร่วมมือกันทำกิจกรรมเฉพาะในลักษณะเป็น “พันธมิตร” กัน จากแบบสอบถามนักธุรกิจจำนวน 2,470 ราย ของธนาคารกรุงเทพทั้งในเขต กทม. และต่างจังหวัด พบว่ามีกิจการเพียงร้อยละ 36

เท่านั้นที่ตอบว่ามีพันธมิตรทางธุรกิจ อีกร้อยละ 41 ตอบว่ากำลังเริ่มหาพันธมิตร ส่วนที่เหลือถึงร้อยละ 23 ตอบว่าไม่มีพันธมิตร ทั้ง ๆ ที่แนวคิดเรื่องพันธมิตรนั้นเป็นเพียงจุดเริ่มต้นของการสร้าง “เครือข่าย” เนื่องจากพันธมิตรเป็นเรื่องของกิจการบางส่วนที่ร่วมมือหรือเชื่อมโยงกันในบางเรื่อง ในขณะที่ “เครือข่าย” จะต้องมีความครบถ้วนจากต้นน้ำถึงปลายน้ำ และมีขอบเขตความเชื่อมโยงที่กว้างขวางจนเกิดผลในการเสริมสร้างพลังซึ่งกันและกันดังกล่าว

พันธมิตรธุรกิจที่พบในประเทศไทยมีหลายแบบ แต่โดยทั่วไปมักจะเน้นความเชื่อมโยงหรือความร่วมมือเฉพาะด้าน เช่น ความร่วมมือในด้านความรู้โดยแลกเปลี่ยนประสบการณ์ ข้อมูล ตลอดจนเทคนิคต่าง ๆ ภายในกลุ่ม ความร่วมมือในด้านอุปทาน เช่น ร่วมกันลดค่าใช้จ่ายด้วยวิธีต่าง ๆ เช่น ซื้อวัตถุดิบกัน ร่วมกันเพิ่มคุณภาพ ฯลฯ ความร่วมมือในด้านอุปสงค์ เช่น ร่วมมือกันหาตลาด ฯลฯ ความร่วมมือหรือเชื่อมโยงในลักษณะเหล่านี้พอจะมีให้เห็นบ้าง แต่ก็มีจำนวนน้อยมาก

สำหรับความร่วมมือในเชิง “เครือข่าย” เท่าที่พบในประเทศไทยอยู่ในลักษณะเริ่มต้นและมักจะต้นกำเนิดของสินค้าเกษตรเพื่อส่งออก ซึ่งมีความจำเป็นที่จะต้องสร้าง “เครือข่าย” เพื่อปรับคุณภาพและมาตรฐานให้เข้ากับความต้องการของตลาดต่างประเทศ ดังตัวอย่างเครือข่ายผักภาคตะวันตก ซึ่งกำลังอยู่ในแบบทดสอบได้ในระยะต่อไป

กล่าวโดยสรุป จากประสบการณ์ความสำเร็จที่ยั่งยืนของธุรกิจขนาดเล็กลงและขนาดกลางในประเทศไทยพอจะสรุปได้ว่า ปัจจัยนำไปสู่ความสำเร็จของ SMEs ประกอบด้วยปัจจัยพื้นฐาน 2 ประการคือ ธรรมชาติและความถนัดของผู้ประกอบการ ปัจจัยด้านความสามารถในการแข่งขันทางธุรกิจ 4 ประการประกอบด้วย ความสามารถด้านคุณภาพ ประสิทธิภาพ ความสามารถด้านบริการ และการมีแผนธุรกิจ และปัจจัยสร้างคุณค่าเพิ่ม 3 ประการคือ การพัฒนาผลิตภัณฑ์ การพัฒนาแบรนด์ และการสร้างเครือข่ายธุรกิจ ปัจจัยทั้งหลายที่ระบุในบทความนี้เป็นปัจจัยขั้นต่ำที่จำเป็น แต่ในทางปฏิบัติอาจมีปัจจัยอื่นเข้ามาเสริมด้วยก็ได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากการสังเกตธุรกิจในกรณีของประเทศไทย ประเด็นที่ควรให้ความสำคัญเพิ่มเติม ได้แก่ ความสามารถในการบริหารมีความสัมพันธ์กับรูปแบบในการประกอบธุรกิจอย่างไรหรือไม่ เช่น การบริหารโดยระบบครอบครัวหรือการบริหารโดยระบบมืออาชีพจะมีผลต่อการพัฒนาประสิทธิภาพของกิจการอย่างไรหรือไม่ แต่ความจริงที่พบบ่อยครั้งคือ มีการเปลี่ยนแปลงระบบบริหารจากแบบครอบครัวไปเป็นมืออาชีพมากขึ้น โดยเฉพาะเมื่อกิจการเติบโตขึ้นถึงระดับหนึ่ง หรือมีทายาทรุ่นใหม่เข้ามารับช่วงดำเนินธุรกิจอย่างไรก็ดี ข้อเสนอที่ชัดเจนประการหนึ่งก็คือ ความสามารถในการบริหารเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อความสามารถในการแข่งขันและสร้างคุณค่าเพิ่ม

ประเด็นที่น่าสนใจอีกประการหนึ่งได้แก่ประเด็นที่ว่า ธุรกิจจำเป็นจะต้องเริ่มจากการมีรากฐานที่ดีและพัฒนาขึ้นตามลำดับจนถึงขั้นสุดยอดคือ การมี “เครือข่ายธุรกิจ” ที่เข้มแข็งหรือไม่ โดยปกติแล้วขั้นตอนใหญ่ ๆ จะมีลักษณะเป็นลำดับไป เช่น เมื่อเริ่มต้นก็ต้องมีพื้นฐานดี หลังจากนั้นต้องแข่งขันได้เสียก่อนแล้วจึงค่อยสร้างคุณค่าเพิ่ม แต่ก็มีตัวอย่างบางกรณีที่ขั้นตอนของการแข่งขันได้กับขั้นตอนการสร้างมูลค่าเพิ่มสามารถดำเนินการไปได้พร้อม ๆ กันจนทำให้กิจการเจริญเติบโตอย่างมั่นคงด้วยความรวดเร็ว ในกรณีนี้แผนธุรกิจจะเป็นเครื่องมือสำคัญในการตรวจสอบความเป็นไปได้และการกำหนดทิศทางของธุรกิจที่มีประสิทธิภาพ

เนตรวิมล ญาริราช (2550) กล่าวว่า รูปแบบทางการบริหารที่มีคุณค่าสำหรับการบริหารในยุคปัจจุบันพบว่า ผู้บริหารควรมีความเข้าใจในความสำคัญของการบริหารระดับโลก (Global management), จริยธรรมของธุรกิจ (Business or corporate ethics), ความแตกต่างและหลากหลายภายในองค์กร (Diversity in organizations), คุณภาพขององค์กรและบุคลากรภายในองค์กร (Quality in organization and people in organizations) ผู้บริหารควรเน้นการให้ความสำคัญกับรูปแบบทางการบริหารที่ช่วยให้้องค์การประสบความสำเร็จ ในยุคปัจจุบันต่อไปนี้ด้วย คือ

1. จุดเน้นด้านธุรกิจระหว่างประเทศ (Global spotlight) ผู้บริหารสมัยใหม่เผชิญความท้าทายทางการบริหารในยุคปัจจุบัน บางองค์กรเผชิญกับความท้าทายทางการบริหารในการสร้างองค์กรในประเทศที่กำลังพัฒนาและต่อสู้กับการแข่งขันทางธุรกิจต่างประเทศ มีการนำธุรกิจก้าวไปสู่ธุรกิจระดับโลก การพัฒนาทางด้านความร่วมมือกับกิจการต่างประเทศและการสร้างผลผลิตที่มีคุณภาพไปยังประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก แนวคิดนี้เป็นแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับ ความท้าทายทางธุรกิจระหว่างประเทศ (International challenges)

2. จุดเน้นด้านจริยธรรมทางธุรกิจ (Ethics spotlight) ผู้บริหารสมัยใหม่เผชิญความรับผิดชอบต่อสังคมและการบริหารจัดการอย่างมีจริยธรรม ความท้าทายทางการบริหารเกี่ยวข้องกับ การดำเนินกิจกรรมที่รับผิดชอบต่อสังคมและการกำหนดบทบาทขององค์กรอย่างมีจริยธรรมในการดำเนินธุรกิจจะช่วยให้้องค์การสามารถดำเนินอยู่ได้ในสภาพแวดล้อมในปัจจุบัน

3. จุดเน้นด้านการจัดการความแตกต่างของบุคคล (Diversity spotlight) ผู้บริหารสมัยใหม่เผชิญกับความรับผิดชอบต่อความหลากหลายขององค์กร ความแตกต่างหลากหลายดังกล่าวเกี่ยวกับความแตกต่างของบุคคลต่าง ๆ ในองค์กรเช่น ความแตกต่างทางด้านอายุ เพศ เชื้อชาติ ศาสนาและความสามารถ สมาชิกในองค์กรแต่ละคนควรได้รับการปฏิบัติที่เสมอภาคและเท่าเทียมกับฝ่ายบริหารที่มีการคละเคล้ากันระหว่างความแตกต่างของบุคคลในสถานที่ทำงานเช่น พนักงานชายและหญิง พนักงานที่ต่างเชื้อชาติศาสนาสามารถทำงานร่วมกันได้อย่างไม่มีปัญหา โดยไม่มีการแบ่งแยกเชื้อชาติศาสนา (Management and Diversity) ดังรายละเอียดที่จะกล่าวถึงต่อไป

4. จุดเน้นด้านการจัดการคุณภาพ (Quality spotlight) ผู้บริหารสมัยใหม่เผชิญกับการพัฒนาและการรักษาคุณภาพของผลิตภัณฑ์และบริการให้มีคุณภาพสูงอันเป็นที่น่าพอใจสูงสุดต่อผู้บริโภคทฤษฎีทางการบริหารสมัยใหม่ได้ให้ความสำคัญกับการเพิ่มคุณภาพของสินค้าและบริการอยู่อย่างสม่ำเสมอโดยการปฏิบัติตามกลยุทธ์ต่าง ๆ ทางธุรกิจ การออกแบบโครงสร้างองค์กร การพัฒนาฝึกอบรมพนักงานให้มีทักษะและความสามารถในการผลิตและการให้บริการที่เป็นที่น่าพอใจแก่ลูกค้า

5. จุดเน้นด้านบุคลากร (People spotlight) ผู้บริหารเน้นความสำคัญของบุคลากรหรือทรัพยากรอันมีค่าในองค์กรเป็นอย่างดี โดยการให้อิสระแก่พนักงานในการทำงาน การจัดการรูปแบบของการอุทิศใจต่าง ๆ และการให้ประโยชน์แก่ลูกแก้วพนักงาน การบริหารทรัพยากรมนุษย์ และการจูงใจพนักงาน การมีส่วนร่วมทางการบริหาร การพัฒนาบุคลากร

เนตรวิมล ขาววิชา (2550) กล่าวว่า สิ่งสำคัญ 8 ประการที่ทำให้องค์กรประสบความสำเร็จอย่างยั่งยืนประกอบด้วยสิ่งต่อไปนี้

1. การจัดการอย่างมีคุณภาพ (Quality of management) หมายถึง การจัดการอย่างมีคุณภาพที่ผู้บริหารมีความรู้และประสบการณ์ทางการบริหารอย่างมืออาชีพสามารถทำงานให้บรรลุผลสำเร็จได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. ผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพ (Quality of products) หมายถึง การผลิตสินค้าที่มีคุณภาพ อาจกระทำได้โดยการใช้เทคนิคต่าง ๆ เริ่มตั้งแต่การใช้วัตถุดิบ กระบวนการผลิต การตรวจสอบคุณภาพสินค้าก่อนส่งมอบให้แก่ลูกค้า

3. ผลิตภัณฑ์ที่ทันสมัยด้วยนวัตกรรมใหม่ (Innovativeness) หมายถึง การใช้เทคโนโลยีนวัตกรรมในการดำเนินการผลิตหรือให้บริการที่ทันสมัยและรวดเร็วโดยใช้เทคโนโลยี

ต่าง ๆ เข้าช่วย เช่นการใช้ RFID (Radio Frequency Identification) มาใช้งานบาร์โค้ด การใช้ระบบ NANO เทคโนโลยีในการผลิตสินค้า เป็นต้น

4. การลงทุนระยะยาวอย่างมีคุณค่า (Long-term Investment Value) หมายถึง การวางแผน การลงทุน จัดซื้ออุปกรณ์ระยะยาวและการเก็บเกี่ยวผลประโยชน์อย่างคุ้มค่าในระยะยาว เช่น โรงพยาบาลลงทุนจัดซื้ออุปกรณ์ทางการแพทย์ที่ทันสมัย แม้มีราคาสูงแต่สามารถใช้งานได้ระยะยาว

5. สถานภาพทางการเงินมั่นคง (Financial Soundness) หมายถึง การมีสถานภาพทางการเงินที่ดี มีการหมุนเวียนของเงินและการบริหารทางการเงินอย่างมีประสิทธิภาพ

6. มีความสามารถในการดึงดูดใจลูกค้าให้สนใจผลิตภัณฑ์ (Ability of attract, develop, and keep talented people) หมายถึง มีความสามารถในการดึงดูดลูกค้าและสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์หรือบริการต่าง ๆ ที่ทำให้ลูกค้าสนใจทำให้ลูกค้าตื่นตัวในการใช้สินค้านั้นอยู่เสมอ

7. กำเนิดถึงความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม (Community and Environmental Responsibility) หมายถึง ความมีจริยธรรมทางธุรกิจ มีความรับผิดชอบต่อสังคมตามหลักแห่งจรรยาบรรณของผู้ประกอบการ

8. การใช้ทรัพย์สินอย่างคุ้มค่า (Use of corporate assets) หมายถึง การใช้ทรัพย์สินขององค์กรอย่างมีประสิทธิภาพก่อให้เกิดประโยชน์มากที่สุด ไม่ให้เกิดการสูญเปล่า

จากการศึกษาเรื่องปัจจัยความสำเร็จ ผู้ศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จประกอบด้วยปัจจัยต่าง ๆ อย่างหลากหลาย ซึ่งในการศึกษารครั้งนี้ ผู้ศึกษาจึงได้เลือกปัจจัยด้านความสามารถและวิสัยทัศน์ของผู้นำ ด้านคุณภาพขององค์กรและบุคลากรด้านทีมงาน และการมีส่วนร่วม ด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์และการตลาด ด้านสภาพภาพทางการเงินมั่นคง ด้านประสิทธิภาพการผลิต ด้านจริยธรรมทางธุรกิจและความรับผิดชอบต่อสังคม ในการศึกษาถึงปัจจัยที่มีความสัมพันธ์คือความสำเร็จของอุตสาหกรรมฟอซโซม พืช และคกแลงสิ่งทอ เนื่องจากปัจจัยต่าง ๆ เหล่านี้จะเป็ประโยชน์ต่อการทำธุรกิจให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพ ตอบสนองต่อความต้องการของลูกค้า สร้างความพอใจให้แก่ลูกค้า สามารถตอบสนองต่อการแข่งขัน และนำไปสู่การประสบความสำเร็จทางธุรกิจอย่างยั่งยืนได้ในที่สุด

แนวคิดทฤษฎีความสำเร็จ

ความสำเร็จทางธุรกิจ คือ การที่องค์กรธุรกิจสามารถทำงานได้ บรรลุเป้าหมายตามที่ตั้งไว้ และเติบโตเป็นงานที่มีผลกำไร และมีคุณภาพสูงเทียบ กันคือในปี 2549) ตามแนวคิด Balanced scorecard ของ Kaplan and Norton (สำนักงบประมาณ 2545) โดยในยุคอุตสาหกรรม ผู้บริหารองค์กรนิยมใช้ตัวชี้วัดผลการปฏิบัติงานที่เป็นมาตรวัดเชิงตัวเงิน (Financial measures) เช่น กำไรสุทธิ (Net Income) อัตราผลตอบแทนต่อเงินลงทุน กำไรสุทธิต่อหุ้น เป็นต้น แต่ในสถานการณ์ปัจจุบัน ตัวชี้วัดผลการดำเนินงานเหล่านี้ถือว่ามีความจำกัดมากเนื่องจากมิได้สะท้อนถึงการปรับปรุงความสามารถและทักษะความชำนาญของพนักงานต่อการพัฒนากิจกรรมต่าง ๆ ขององค์กรอย่างค่อเนื่อง ตลอดจนสร้างผลิตภัณฑ์หรือบริการใหม่ ๆ ซึ่งล้วนแต่จำเป็นอย่างยิ่งต่อการอยู่รอดของกิจการในสภาพแวดล้อมที่มีการแข่งขันสูง

Balanced scorecard เป็นการประเมินผลการปฏิบัติงานอย่างรอบด้านในองค์กรโดยแนวคิด Balanced scorecard ประกอบด้วยการพิจารณามุมมอง 4 ประการสำคัญซึ่งเป็นที่ยอมรับและตีพิมพ์ในวารสาร Harvard Business Review ในปี 1992 โดยบุคคลที่มีชื่อว่า Professor Robert Kaplan และ Dr. David Norton ได้ทำการศึกษาวิจัยในประเทศสหรัฐอเมริกาว่าควรพิจารณาตัวชี้วัดในมุมมองต่าง ๆ ที่ไม่มุ่งพิจารณาตัวชี้วัดทางการเงินแต่เพียงอย่างเดียวรายละเอียดในการพิจารณามุมมองสำคัญ 4 ประการ (เนตร์พัฒนา ยาวีราช 2550) มีดังนี้

1. มุมมองด้านการเงิน (Financial Perspective) ประกอบด้วยวัตถุประสงค์ที่สำคัญ 2 ด้าน ได้แก่ ด้านการเพิ่มขึ้นของรายได้ (Revenue Growth) และด้านการลดลงของต้นทุน (Cost Reduction) หรือการเพิ่มขึ้นของผลิตผล (Productivity Improvement) ซึ่งประกอบด้วยการใช้สินทรัพย์ให้เป็นประโยชน์มากขึ้น องค์กรจะต้องกำหนดวัตถุประสงค์เกี่ยวกับการเพิ่มขึ้นของรายได้ว่าองค์กรมีแนวทางในการเพิ่มรายได้ได้อย่างไร ตัวชี้วัดที่สำคัญ ได้แก่ รายได้จากสินค้าหรือบริการตัวใหม่ หรือรายได้จากลูกค้ากลุ่มใหม่หรือการเพิ่มขึ้นของรายได้จากลูกค้ากลุ่มเดิม หรือการเพิ่มขึ้นของรายได้จากการเปลี่ยนแปลงราคา ส่วนแนวทางในการลดต้นทุนลง องค์กรจะต้องกำหนดวัตถุประสงค์ที่เกี่ยวข้องกับการลดต้นทุน ตัวชี้วัดที่สำคัญ ได้แก่ การลดลงของต้นทุนต่อหน่วย การลดลงของต้นทุนในการดำเนินงาน การเพิ่มผลิตภาพในการดำเนินงาน การใช้สินทรัพย์ที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์อย่างเต็มที่ (Asset Utilization) เช่นการใช้เครื่องจักรอย่างได้ประโยชน์เต็มที่ (Machine Utilization)

2. มุมมองด้านลูกค้า (Customer Perspective) ประกอบด้วย วัตถุประสงค์หลักสำคัญ 5 ประการ คือ

2.1 ส่วนแบ่งทางการตลาด (Market Share) ตัวชี้วัดที่สำคัญคือส่วนแบ่งตลาดเปรียบเทียบกับคู่แข่ง

ผลงานวิจัยนิตศึกษา ระดับปริญญาตรี

2.2 การรักษาลูกค้าเก่า (Customer Retention) เป็นการรักษากรฐานลูกค้าเดิมไว้

2.3 การเพิ่มขึ้นของลูกค้าใหม่ (Customer Acquisition) เป็นการวัดความสามารถในการแสวงหาลูกค้าใหม่ตัวชี้วัดที่สำคัญคือ จำนวนลูกค้าใหม่ที่เพิ่มขึ้นจากเดิม

2.4 ความพึงพอใจของลูกค้า (Customer Satisfaction) เป็นการวัดความพึงพอใจของลูกค้าที่มีต่อสินค้าและบริการขององค์กร ตัวชี้วัดคือการสำรวจความพึงพอใจของลูกค้า หรือจำนวนข้อร้องเรียนของลูกค้า เป็นต้น

2.5 กำไรต่อลูกค้า (Customer Profitability) ตัวชี้วัดที่สำคัญคือกำไรที่ได้รับต่อลูกค้า 1 ราย

วัตถุประสงค์หลักทั้ง 5 ประการนั้น องค์กรจะต้องมีการกำหนดกลุ่มของลูกค้าที่ตนเองจะมุ่งตอบสนองให้ชัดเจน (Which customer segments to penetrate?) องค์กรจะต้องแสวงหาคุณค่า (Value Proposition) ให้กับลูกค้าใน 3 ด้านคือด้านการเป็นผู้นำด้านสินค้าและบริการ (Product/Service Leadership) ด้านการดำเนินงานที่เป็นเลิศ (Operation Efficiency) และด้านความใกล้ชิดกับลูกค้า (Customer Intimacy)

3. มุมมองด้านกระบวนการภายใน (Internal Business Process Perspective) มุมมองนี้ให้ความสำคัญกับกระบวนการภายในขององค์กรจากแนวคิดด้านลูกโซ่แห่งคุณค่า (Value Chain) ของ Michael E.Porter ที่ระบุว่าองค์กรประกอบด้วยกิจกรรมหลักและกิจกรรมสนับสนุนดังนี้

กิจกรรมหลัก ได้แก่ กิจกรรมเกี่ยวกับการขนส่ง การจัดเก็บ การแจกจ่าย วัตถุดิบ (Inbound Logistics) กิจกรรมเกี่ยวกับการแปรรูปวัตถุดิบออกมาเป็นสินค้า (Operations) กิจกรรมเกี่ยวกับการจัดเก็บรวบรวมและจำหน่ายสินค้าบริการ ไปยังผู้บริโภค (Outbound Logistics) กิจกรรมเกี่ยวกับการตลาดและการขาย (Marketing and Sales) และกิจกรรมในการให้บริการลูกค้าหลังการขาย (Customer Service)

กิจกรรมสนับสนุน ได้แก่ กิจกรรมในการจัดหาหรือจัดซื้อเพื่อเข้ามาใช้ในกิจกรรมหลัก (Procurement) กิจกรรมด้านการวิจัยและพัฒนา (Technology Development) กิจกรรมด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์ (Human Resources Management) และกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานทั่วไปในองค์กร การวางแผน การบัญชีและการเงิน เป็นต้น

4. มุมมองด้านการเรียนรู้และการพัฒนา (Learning and Growth Perspective) เป็นมุมมอง สุดท้ายภายใต้ Balanced Scorecard และเป็นมุมมองที่สำคัญมากเพราะเป็นมุมมองการพัฒนาในอนาคต วัตถุประสงค์ของมุมมองด้านนี้ประกอบด้วย ด้านทรัพยากรมนุษย์ในองค์กร ได้แก่ วัตถุประสงค์ในด้านการพัฒนาทักษะ ความสามารถของพนักงานที่เพียงพอ (Skill) ด้านทัศนคติและความพึงพอใจของพนักงาน (Attitude and Employee Satisfaction) อัตราการลาออกของพนักงาน (Turnover) ส่วนด้านระบบข้อมูลสารสนเทศ มีตัวชี้วัดคือความถูกต้องของข้อมูล ความสมบูรณ์ของข้อมูล ด้านวัฒนธรรมองค์กร การจงใจ และโครงสร้างองค์กร มีวัตถุประสงค์เกี่ยวกับการจงใจพนักงาน ตัวชี้วัดคือจำนวนข้อเสนอที่พนักงานเสนอแนะ

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้น จึงพอสรุปนิยามของความสำเร็จได้ว่า ความสำเร็จ หมายถึงความสามารถในการดำเนินธุรกิจให้บรรลุถึงเป้าหมาย หรือได้ผลเป็นที่พึงพอใจ เป็นงานที่มีคุณค่าและมีคุณภาพสูง ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้มุ่งศึกษาตัวชี้วัดความสำเร็จ 4 ด้าน ตามแนวคิด Balanced scorecard ได้แก่ ด้านการเงิน (Financial), ด้านลูกค้า (Customer), ด้านกระบวนการภายใน

(Internal Business Process) และด้านการเรียนรู้และการพัฒนา (Learning and Growth) เพื่อเป็นการประเมินผลการปฏิบัติงานอย่างรอบด้านขององค์กร ว่าสามารถปฏิบัติงานได้สำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้หรือไม่

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

หทัยรัตน์ นิ่มนวล (2550) ได้ศึกษาเรื่อง กลยุทธ์ในการบริหารจัดการ โรงงานอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม ในอำเภอแม่สอด จังหวัดตาก พบว่า กลยุทธ์ในการบริหารจัดการ โรงงานอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม ในอำเภอแม่สอด จังหวัดตาก สรุปได้ดังนี้

1. ด้านการวางแผน ได้แก่ การประชุมในระดับบริหาร เพื่อ กำหนดเป้าหมายในการประกอบกิจการทั้งในระยะสั้นและระยะยาว การประชุมระดับหัวหน้างานเพื่อระดมความคิดเห็นและกำหนดเป้าหมายในการดำเนินงานร่วมกัน การวิเคราะห์สถานการณ์ ปัจจัยที่เกี่ยวข้องและประเมินผลประกอบการที่ผ่านมา จัดทำเป็นแผนบริหารจัดการ

2. ด้านการจัดโครงสร้างองค์กร ได้แก่ การกำหนด โครงสร้างองค์กร ในระดับต่าง ๆ จากฝ่ายบริหาร ผู้ระดับปฏิบัติงาน การกำหนดบทบาท หน้าที่ความรับผิดชอบของแต่ละบุคคลให้ชัดเจนการกำหนดบทบาท หน้าที่ความรับผิดชอบของแต่ละบุคคลให้สัมพันธ์กับแผนกหรือส่วนที่รับผิดชอบและการกระจายอำนาจในการปฏิบัติงาน ตาม โครงสร้างขององค์กร

สมเกียรติ แสหนวีรสุน (2550) ได้ศึกษาเรื่อง การสำรวจความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของธุรกิจรับเหมาก่อสร้างของผู้ประกอบการธุรกิจรับเหมาก่อสร้างในจังหวัดเชียงใหม่ ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความคิดเห็น มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากเรียงลำดับความสำคัญ

ได้แก่ ด้านคุณลักษณะของผู้ประกอบการ ด้านการบริหารการเงิน ด้านการพัฒนาความเป็นผู้ประกอบการ ด้านการติดต่อสัมพันธ์กับลูกค้า และด้านบริการลูกค้า

ผลงานวิจัยนักศึกษาระดับปริญญาตรี

ด้านคุณลักษณะของผู้ประกอบการ มีความคิดเห็นต่อปัจจัยย่อยที่มีผลต่อความสำเร็จในระดับมากลำดับแรกคือ มีความกระตือรือร้นและไม่อยู่นิ่ง

ด้านการบริหารการเงิน มีความคิดเห็นต่อปัจจัยย่อยที่มีผลต่อความสำเร็จในระดับมากลำดับแรกคือ การวางแผนเกี่ยวกับการเงิน ด้านรายรับ รายจ่าย แสดงให้เห็นถึงกลยุทธ์การดำเนินงานในอนาคต

ด้านการพัฒนาความเป็นผู้ประกอบการมีความคิดเห็นต่อปัจจัยย่อยที่มีผลต่อความสำเร็จในระดับมากลำดับแรกคือ การวิเคราะห์จุดอ่อน จุดแข็ง โอกาส อุปสรรคและสภาพแวดล้อมเพื่อเป็นเครื่องมือในการวางแผนธุรกิจก่อสร้าง

ด้านการผลิตมีความคิดเห็นต่อปัจจัยย่อยที่มีผลต่อความสำเร็จในระดับมากลำดับแรก คือ มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์หรือออกแบบผลิตภัณฑ์ การจัดลำดับและการวางแผนควบคุมงานก่อสร้างและขั้นตอนการจัดทำแผนงานการก่อสร้าง

ด้านการบริหารองค์การและการจัดการมีความคิดเห็นต่อปัจจัยย่อยที่มีผลต่อความสำเร็จของธุรกิจในระดับมากลำดับแรก คือ การจัดระเบียบและดำรงไว้ซึ่งพนักงานหรือบุคลากรวัสดุอุปกรณ์เงินทุน และเครื่องจักร เพื่อให้สามารถทำงานจนบรรลุวัตถุประสงค์

ด้านการตลาด มีความคิดเห็นต่อปัจจัยย่อยที่มีผลต่อความสำเร็จในระดับมากลำดับแรก คือ มีการส่งมอบงานก่อสร้างที่ลูกค้าหรือผู้บริโภค มีความพึงพอใจอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล โดยคำนึงถึงการรักษาหรือส่งเสริมสวัสดิภาพของสังคม

คนสันต์ บุญโต (2549) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มในจังหวัดสมุทรปราการ พบว่า ในด้านการตลาดต้องมีสินค้าที่มีคุณภาพได้มาตรฐาน มีการวางแผนกลยุทธ์ทางการตลาดที่ดี มีการวิเคราะห์จุดคุ้มทุน ในด้านการจัดการต้องมีการควบคุมคุณภาพ มีการจัดการด้านกำลังแรงงาน ในด้านการผลิตต้องมีการวางแผนการผลิต มีทักษะการบริหารกระบวนการผลิตที่ดี ในด้านการเงิน ต้องมีความรู้ในการวิเคราะห์ข้อขายและค่าใช้จ่ายรวมทั้งการประมาณงบกำไร-ขาดทุนด้วย ซึ่งปัจจัยดังกล่าวเหล่านี้จะเป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อความสำเร็จของธุรกิจ และนำพาองค์กรไปสู่ความสำเร็จ

สินอัปสร กิ่งแพงทอง (2548) ได้ศึกษาเรื่อง มาตรการและความต้องการในการปรับตัวของอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มไทยเพื่อเตรียมพร้อมกรณีเปิดตลาดเสรีสิ่งทอ ปี 2548 ตามทัศนคติ

ของผู้ประกอบการ พบว่า งานขั้นแรกในการเตรียมความพร้อมสำหรับการปรับตัวของกิจการคือ

ศึกษาแนวทางการสร้างมูลค่าเพิ่มของผลิตภัณฑ์ มาตรการในการปรับตัวต่อการผลิตคือการเพิ่ม

ประสิทธิภาพการผลิต และในส่วนของเครื่องจักรได้แก่การปรับปรุงเทคโนโลยีให้ทันสมัย โดย

ผลิตตามขนาดการผลิตที่มีประสิทธิภาพ (beonomy of Scale) เพื่อลดต้นทุนการผลิต ผูกอบรม

พัฒนาบุคลากรโดยผู้เชี่ยวชาญภายในกิจการเงินลงทุนในการเตรียมความพร้อมสำหรับ การปรับตัว

ของกิจการที่เหมาะสมคือ 10-15 ล้านบาท และแหล่งเงินทุนได้แก่ สถาบันการเงินของเอกชน

นโยบายการพัฒนาผลิตภัณฑ์คือการพัฒนารูปแบบ ผลิตภัณฑ์ให้มีความหลากหลายสอดคล้องกับ

ความต้องการของตลาด ส่วนนโยบายการพัฒนาช่องทางจำหน่ายคือการสร้างเครือข่ายและ

ตัวแทนจำหน่ายในต่างประเทศ ในส่วนที่เกี่ยวกับภาครัฐผู้ประกอบการต้องการให้ภาครัฐสนับสนุน

ความช่วยเหลือด้านเครื่องจักรในการผลิต โดยการยกเว้นภาษีนำเข้าเครื่องจักรและสร้างตลาด

สำหรับเครื่องนุ่งห่มส่งออกโดยพัฒนาตลาดและขยายการส่งออกไปตลาดใหม่ ให้ความส่งเสริมด้านการตลาดโดยการสร้างความเชื่อมั่นในมาตรฐานการผลิตของไทย สนับสนุนอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มด้วยการพัฒนาระบบ Supply Chain Management โดยเชื่อมโยงอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง ปรับปรุงวิธีการปฏิบัติเกี่ยวกับการส่งออกโดยการปรับลดภาษี อัตราค่าขนส่งและค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ในการส่งออก

สืบพงษ์ พึ่งวัชรกร (2546) ได้ศึกษาเรื่อง การวิเคราะห์ปัจจัยความสำเร็จของธุรกิจหัตถกรรมไม้ในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ธุรกิจหัตถกรรมไม้ในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ ส่วนมากมีการจัดตั้งธุรกิจในรูปแบบห้างหุ้นส่วนจำกัด เปิดการค้าเนินธุรกิจหัตถกรรมไม้มานานกว่า 9 ปี โดยมีจำนวนพนักงานทั้งหมดน้อยกว่า 100 คน ทุกกิจการมีการส่งออกไปต่างประเทศ มีประเทศคู่ค้าที่สำคัญคือประเทศสหรัฐอเมริกาผลการดำเนินงานในปี 2545 มียอดขายอยู่ระหว่าง 4-6 ล้านบาท ร้อยละ 28.36

ปัจจัยความสำเร็จของธุรกิจหัตถกรรมไม้ในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ เมื่อพิจารณาตามกรอบแนวคิดของ “แมคคีนซี 7 เอส” สามารถสรุปว่า ธุรกิจหัตถกรรมไม้ในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ ได้ให้ความสำคัญเรียงตามลำดับดังนี้

ทักษะ ในธุรกิจหัตถกรรมไม้ทักษะสำคัญที่นำมาใช้ ได้แก่ ทักษะด้านการผลิตสินค้าคุณภาพดี ทักษะด้านความสามารถในการขายของพนักงานขายเน้นทักษะด้านความเป็นกันเองกับลูกค้า ทักษะด้านความสามารถในการขายของพนักงานขาย เน้นทักษะด้านความเป็นกันเองกับลูกค้า ทักษะด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์ใหม่ โดยเน้นการมีนักออกแบบผลิตภัณฑ์ใหม่ ได้ดีเป็นต้น

กลยุทธ์ ในธุรกิจหัตถกรรมไม้มีการวางกลยุทธ์ทั้ง 3 ระดับดังนี้

ผลงานวิจัยนักศึกษาระดับปริญญาตรี

มีบางสถานประกอบการ ใช้กลยุทธ์การเติบโต และกลยุทธ์การหดตัว

2. กลยุทธ์ระดับธุรกิจ ในธุรกิจหัตถกรรมไม้ส่วนใหญ่ใช้กลยุทธ์สร้างความแตกต่าง มีบางสถานประกอบการใช้กลยุทธ์ผู้นำด้านต้นทุน และกลยุทธ์การมุ่งเน้นเฉพาะลูกค้าต่างประเทศ

3. กลยุทธ์ระดับปฏิบัติการ ในธุรกิจหัตถกรรมไม้ส่วนใหญ่ ได้ให้อันดับความสำคัญเรียงตามลำดับดังนี้ กลยุทธ์ด้านการตลาด กลยุทธ์ด้านการดำเนินงาน (ผลิต) กลยุทธ์ด้านการเงิน และด้านการจัดการทรัพยากรมนุษย์

บุคลากร ในธุรกิจหัตถกรรมไม้ ได้ให้ความสำคัญเรียงตามลำดับดังนี้ ด้านการสรรหา และการคัดเลือกบุคคล ด้านการฝึกอบรมพนักงาน ด้านการพัฒนาความสามารถของพนักงาน ใช้วิธีการคัดเลือกบุคลากรเข้าทำงาน ส่วนใหญ่พิจารณาถึงด้านประสิทธิภาพการทำงาน ด้านบุคลิกภาพและภูมิสำเนา ด้านการปฏิบัติต่อพนักงานในธุรกิจหัตถกรรมไม้ ส่วนใหญ่คำนึงถึง ด้านการเพิ่มค่าตอบแทนพนักงาน การให้โอกาสพนักงานมีการศึกษาเพิ่ม ในด้านการฝึกอบรมพนักงาน ในธุรกิจหัตถกรรมไม้ส่วนมาก ไม่มีการฝึกอบรมพนักงานเลย หลักเกณฑ์ที่ใช้การกำหนดอัตราจ้างแรงงานในธุรกิจหัตถกรรมไม้ส่วนใหญ่พิจารณาถึง ด้านฐานะการเงินของกิจการ ด้านประสิทธิภาพ ความสามารถในการทำงานและใช้กฎหมายแรงงานตามลำดับ

ระบบในธุรกิจหัตถกรรมไม้ได้ให้ความสำคัญ ระบบที่ใช้ในการบริหารงานภายใน ได้แก่ ระบบการสรรหาและคัดเลือกพนักงาน ระบบการควบคุมคุณภาพ และระบบงบประมาณเป็นต้น รูปแบบ ในธุรกิจหัตถกรรมไม้ มีรูปแบบการทำงานส่วนใหญ่ ใช้การผลิตแบบทำด้วยมือรูปแบบการสั่งงาน ผู้ประกอบธุรกิจหัตถกรรมไม้ส่วนใหญ่ มีรูปแบบการสั่งงานจาก ผู้นำเพียงคนเดียว

โครงสร้าง ในธุรกิจหัตถกรรมไม้ ส่วนใหญ่มีโครงสร้างองค์กรแบบง่าย ดำเนินงานแบบครอบครัวมีการปกครองเหมือนญาติพี่น้องหรือพ่อลูก โดยที่พนักงานส่วนใหญ่ระหว่าง 10-50 คน ประกอบด้วยพนักงานเพศหญิงกว่าผู้ชาย

การสร้างคุณค่าร่วมกัน ในธุรกิจหัตถกรรมไม้ส่วนใหญ่ ได้ให้ความสำคัญเรียงตามลำดับดังนี้ ด้านร่วมมือกันควบคุมรักษาคุณภาพของสินค้าและลดการร้องเรียนของลูกค้า ด้านการร่วมมือกันลดต้นทุนการผลิตด้านการให้แรงจูงใจเพื่อให้พนักงานมีส่วนร่วมในการทำงาน โดยในธุรกิจหัตถกรรมไม้ส่วนใหญ่พิจารณา ถึงการเพิ่มค่าตอบแทนพนักงาน

ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานของธุรกิจหัตถกรรมไม้ส่วนใหญ่ประสบ

ปัญหาการขาดแคลนบุคลากรด้านช่างฝีมือที่มีคุณภาพ ปัญหาพนักงานหยุดบ่อยในช่วงเทศกาลด้านผู้บริหาร ไม่มีประสิทธิภาพและด้านสถานะเศรษฐกิจของประเทศคู่ค้าตกต่ำ

วิชัย ดิชชุอุดม (2541) ได้ศึกษาเรื่อง การแข่งขันและการปรับ โครงสร้างของอุตสาหกรรมสิ่งทอ พบว่า ผลการศึกษาอุตสาหกรรมสิ่งทอทั้งระบบซึ่งแบ่งเป็น 3 ขั้นตอน คือการผลิตขั้นต้น ขั้นกลาง และขั้นปลาย โดยการผลิตขั้นปลายมีการพัฒนาไปอย่างรวดเร็ว จนทำให้ปัจจัยการผลิตจากขั้นต้นและขั้นกลางไม่สามารถตอบสนองอุตสาหกรรมขั้นปลายได้ ทั้งในปริมาณและคุณภาพของสินค้าทำให้ต้องมีการนำเข้าวัตถุดิบ ในแต่ละขั้นเป็นจำนวนมาก นอกจากนี้ อุตสาหกรรมสิ่งทอยังมีปัญหาการปรับ โครงสร้าง การปรับเปลี่ยนเครื่องจักร การปรับปรุง

เทคโนโลยีการผลิต ตลอดจนปัญหาการขาดสภาพคล่อง ทำให้แต่ละสถานประกอบการขาดเงินทุนหมุนเวียนส่งผลให้การบริหารการผลิตติดขัดหรือล่าช้า ไม่สามารถส่งมอบสินค้าตามกำหนดได้ การแก้ไขปัญหาจะต้องอาศัยความร่วมมือจกภาครัฐบาลและภาคเอกชนเพื่อส่งเสริมการพัฒนา ระบบการผลิตให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดทั้งภายในและภายนอกประเทศ

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษานี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จของธุรกิจอุตสาหกรรมฟอกย้อม พิมพ์และตกแต่งสิ่งทอ กรณีศึกษาอำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร ดังนั้น เพื่อให้การได้มาซึ่งข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นไปด้วยความถูกต้องและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการศึกษา ผู้ศึกษาจึงได้กำหนดระเบียบวิธีวิจัยไว้เป็นขั้นตอนตามลำดับดังนี้

การออกแบบงานวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ผู้ศึกษาใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ซึ่งเป็นการหาความสัมพันธ์ของตัวแปรต่างๆ โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล และใช้การวัดผลครั้งเดียว (One-shot Descriptive study) ประมวลผลข้อมูลโดยคอมพิวเตอร์ โปรแกรม SPSS

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การศึกษานี้ได้กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เป็นดังนี้

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษานี้ คือ ผู้ประกอบการที่ประกอบธุรกิจอุตสาหกรรมฟอกย้อม พิมพ์และตกแต่งสิ่งทอ ในอำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร ตามรายชื่อสถานประกอบการที่สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสมุทรสาคร รวบรวมไว้ล่าสุดในปี พ.ศ. 2552 จำนวน 67 แห่ง

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษานี้ คือ ผู้บริหารหรือผู้ที่มีอำนาจในการตัดสินใจของสถานประกอบการ ที่ประกอบธุรกิจอุตสาหกรรมฟอกย้อม พิมพ์และตกแต่งสิ่งทอ ในอำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร ตามรายชื่อที่สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสมุทรสาคร รวบรวมไว้ล่าสุดในปี พ.ศ. 2552 จำนวน 67 แห่ง

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

ผู้ศึกษาได้กำหนดลักษณะของเครื่องมือในการศึกษา และการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ดังนี้

ลักษณะของเครื่องมือในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) สร้างขึ้นตามวัตถุประสงค์ของการศึกษา โดยจัดลำดับเนื้อหาออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นการสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษาสูงสุด และประสบการณ์ในการทำงาน ลักษณะคำถามเป็นแบบปลายปิด มีคำถามทั้งหมด 5 คำถาม ในข้อที่ 1 มีลักษณะคำถามเป็นคำถามแบบ 2 ทางเลือก (Dichotomous Questions) และในข้อที่ 2 ถึง 5 มีลักษณะคำถามเป็นแบบหลายคำตอบให้เลือก (Multiple Choice Questions) โดยให้เลือกตอบได้เพียงคำตอบเดียว

- 1.1 เพศเป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ
- 1.2 อายุเป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ
- 1.3 สถานภาพสมรสเป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ
- 1.4 ระดับการศึกษาสูงสุดเป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ
- 1.5 ประสบการณ์ในการทำงานเป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ

ส่วนที่ 2 เป็นการสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จของธุรกิจอุตสาหกรรมฟอกย้อม พิมพ์และตกแต่งสิ่งทอ จำนวน 35 ข้อ โดยแบ่งเป็น ส่วนของด้านความสามารถและวิสัยทัศน์ของผู้นำ 5 ข้อ ส่วนของด้านคุณภาพขององค์กรและบุคลากร 5 ข้อ ส่วนของด้านทีมงานและการมีส่วนร่วม 5 ข้อ ส่วนของด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์และการตลาด 5 ข้อ ส่วนของด้านสถานภาพทางการเงินมั่นคง 5 ข้อ ส่วนของด้านประสิทธิภาพการผลิต 5 ข้อ และส่วนของด้านจริยธรรมทางธุรกิจและความรับผิดชอบต่อสังคม 5 ข้อ ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่าตอบ (Likert Scale) โดยใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ (Ordinal Scale) เป็นคำถามแบบปลายปิด โดยได้กำหนดเกณฑ์การให้ค่าคะแนนของแต่ละข้อคำถาม ดังนี้คือ (ชานินทร์ ศิลป์จารุ 2551 : 77)

มากที่สุด	กำหนดให้คะแนนเป็น	5	คะแนน
มาก	กำหนดให้คะแนนเป็น	4	คะแนน
ปานกลาง	กำหนดให้คะแนนเป็น	3	คะแนน
น้อย	กำหนดให้คะแนนเป็น	2	คะแนน
น้อยที่สุด	กำหนดให้คะแนนเป็น	1	คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมาย เพื่อจัดลำดับคะแนนเฉลี่ยระดับความสำคัญปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จของธุรกิจอุตสาหกรรมฟอกย้อม พิมพ์และตกแต่งสิ่งทอ ภูมิศึกษา อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร ในช่วงคะแนนดังต่อไปนี้ (ชานินทร์ ศิลป์จารุ 2551 : 77)

ค่าเฉลี่ย	4.50 – 5.00	กำหนดให้อยู่ในเกณฑ์มากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	3.50 – 4.49	กำหนดให้อยู่ในเกณฑ์มาก
ค่าเฉลี่ย	2.50 – 3.49	กำหนดให้อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	1.50 – 2.49	กำหนดให้อยู่ในเกณฑ์น้อย
ค่าเฉลี่ย	1.00 – 1.49	กำหนดให้อยู่ในเกณฑ์น้อยที่สุด

ส่วนที่ 3 เป็นการสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับความสำเร็จของธุรกิจอุตสาหกรรม ฟอกย้อม พิมพ์และตกแต่งสิ่งทอ จำนวน 15 ข้อ โดยแบ่งเป็น ส่วนของด้านการเงิน 3 ข้อ ส่วนของด้านลูกค้า 3 ข้อ ส่วนของด้านกระบวนการภายใน 4 ข้อ และส่วนของการเรียนรู้และการพัฒนา 5 ข้อ ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่าตอบ (Likert Scale) โดยใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ (Ordinal Scale) เป็นคำถามแบบปลายปิด โดยได้กำหนดเกณฑ์การให้ค่าคะแนนของแต่ละข้อคำถาม ดังนี้คือ

มากที่สุด	กำหนดให้คะแนนเป็น	5	คะแนน
มาก	กำหนดให้คะแนนเป็น	4	คะแนน
ปานกลาง	กำหนดให้คะแนนเป็น	3	คะแนน
น้อย	กำหนดให้คะแนนเป็น	2	คะแนน
น้อยที่สุด	กำหนดให้คะแนนเป็น	1	คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมาย เพื่อจัดลำดับคะแนนเฉลี่ยระดับความสำคัญความสำเร็จของธุรกิจอุตสาหกรรมฟอกย้อม พิมพ์และตกแต่งสิ่งทอ ภูมิศึกษา อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร ในช่วงคะแนนดังต่อไปนี้

ค่าเฉลี่ย	4.50 – 5.00	กำหนดให้อยู่ในเกณฑ์มากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	3.50 – 4.49	กำหนดให้อยู่ในเกณฑ์มาก
ค่าเฉลี่ย	2.50 – 3.49	กำหนดให้อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	1.50 – 2.49	กำหนดให้อยู่ในเกณฑ์น้อย
ค่าเฉลี่ย	1.00 – 1.49	กำหนดให้อยู่ในเกณฑ์น้อยที่สุด

ส่วนที่ 4 เป็นการสอบถามปัญหา และแนวทางแก้ไขปัญหาของธุรกิจอุตสาหกรรมฟอกย้อม พิมพ์และตกแต่งสิ่งทอ พร้อมข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะคำถาม เป็นแบบปลายเปิด จำนวน 3 ข้อ ในข้อ 1 มีลักษณะคำถามเป็นแบบที่ผู้ตอบเลือกได้หลายคำตอบ (Checklist Questions) ในข้อ 2 และข้อ 3 จะเป็นส่วนของความคิดเห็นเพิ่มเติมให้ผู้ตอบแบบสอบถามสามารถแสดงความคิดเห็นในเรื่องปัญหาที่ประสบ รวมถึงแนวทางแก้ไขและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับธุรกิจอุตสาหกรรมฟอกย้อม พิมพ์และตกแต่งสิ่งทอ

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ทำการสร้างเป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) แบ่งเป็น 8 ขั้นตอนตามลำดับ ดังนี้

1. ศึกษาหลักการสร้างแบบสอบถาม
2. ศึกษาข้อมูลจากหนังสือ เอกสาร บทความ และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างข้อคำถาม (Item) ของแบบสอบถาม
3. กำหนดประเด็นและขอบเขตของคำถามให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ และผลที่คาดว่าจะได้รับจากการศึกษา
4. ดำเนินการสร้างแบบสอบถามฉบับร่าง
5. ผู้ศึกษานำแบบสอบถามฉบับร่างที่สร้างขึ้น ไปเสนออาจารย์ที่ปรึกษา ซึ่งมีความรู้และประสบการณ์พิจารณาแบบสอบถาม เพื่อเป็นการทดสอบความเที่ยงตรง (Content Validity) ความครอบคลุมเนื้อหา และความถูกต้องในสำนวนภาษา (Wording) เมื่ออาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณาตรวจสอบแล้ว ผู้ศึกษาจึงได้นำแบบสอบถามฉบับร่างไปทำการคำนวณหาความเที่ยงตรงของแบบสอบถามค่าความเหมาะสมของเนื้อหา และความถูกต้องในสำนวนภาษา ผลที่ได้จากการคำนวณผู้ศึกษาได้นำค่าดังกล่าวมาใช้เป็นแนวทางสำหรับการปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถาม
6. ผู้ศึกษานำแบบสอบถามฉบับร่างที่ได้ผ่านการแก้ไขจากผู้เชี่ยวชาญแล้ว ไปทดสอบก่อนลองนำไปใช้จริง (Pre-Test) กับกลุ่มผู้ประกอบการและพนักงานที่อยู่ในธุรกิจอุตสาหกรรมฟอกย้อม พิมพ์และตกแต่งสิ่งทอ ในอำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสาคร จำนวน 40 คน เพื่อวิเคราะห์หาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม
7. คำนวณหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) ด้วยวิธีวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา ใช้สูตรของครอนบาค (Cronbach 's alpha) (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2546 : 144) โดยค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาที่ได้เท่ากับ 0.08

8. ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามผลจากการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามก่อนนำไปใช้จริง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บข้อมูลให้ได้ตามวัตถุประสงค์ในงานชิ้นนี้ ข้อมูลและแหล่งข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา ประกอบด้วย 2 ส่วน ได้แก่

1. ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) เป็นข้อมูลที่อยู่ในรูปของการตอบแบบสอบถามโดยกลุ่มตัวอย่าง ทั้งนี้เป็นข้อมูลที่รวบรวมได้จากการเก็บข้อมูลภาคสนามในพื้นที่การศึกษา
2. ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) เป็นข้อมูลที่อยู่ในรูปของเอกสาร บทความทางวิชาการ สถิติ ข้อมูลของหน่วยงานทั้งจากภาครัฐและภาคเอกชน วรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา ซึ่งรวบรวมได้จากหนังสือและรายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้ศึกษาเก็บรวบรวมแบบสอบถามและนำแบบสอบถามมาตรวจสอบความสมบูรณ์ (Completeness) ของแบบสอบถาม จากนั้นจึงนำมาวิเคราะห์ประมวลผลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ SPSS และเมื่อวิเคราะห์ข้อมูลแล้ว ผู้ศึกษาจะนำเสนอผลการศึกษาโดยใช้ข้อมูลเชิงพรรณนาประกอบตารางอธิบายข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาในครั้งนี้ใช้สถิติเพื่อวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ การใช้ตารางแจกแจงความถี่ (Frequency) การใช้ตารางแสดงค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
2. การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงอนุมาน (Statistical Inference) ใช้ในการทดสอบสมมติฐานการวิจัยที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปร
 - 2.1 ใช้สถิติการวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) เพื่อทราบถึงความสัมพันธ์ของตัวแปร

บทที่ 4

ผลการศึกษา

การศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จของธุรกิจอุตสาหกรรมฟอกย้อม พิมพ์ และตกแต่งสิ่งทอ กรณีศึกษาอำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร ผู้ศึกษาได้เก็บตัวอย่างจำนวน 67 คน เป็นการเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม แล้วนำมาวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรม SPSS for Windows โดยการวิเคราะห์ครั้งนี้ ผู้ศึกษาขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 3 ตอน ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลลักษณะส่วนบุคคล ซึ่งประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงานธุรกิจฟอกย้อม พิมพ์และตกแต่งสิ่งทอ

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จและความสำเร็จของธุรกิจอุตสาหกรรมฟอกย้อม-พิมพ์และตกแต่งสิ่งทอ ปัญหา แนวทางแก้ไขปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจอุตสาหกรรมฟอกย้อม พิมพ์และตกแต่งสิ่งทอ อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน

ผลงานวิทยานิพนธ์ศึกษา ระดับปริญญาตรี

ส่วนที่ 1 ข้อมูลลักษณะส่วนบุคคล ซึ่งประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา และ ประสบการณ์ในการทำงานธุรกิจฟอกย้อม พิมพ์และตกแต่งสิ่งทอ

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของธุรกิจอุตสาหกรรมฟอกย้อม พิมพ์และตกแต่งสิ่งทอ อำเภอ กระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร จำแนกตามเพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา และ ประสบการณ์ในการทำงาน

ลักษณะส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	54	80.6
หญิง	13	14.4
อายุ		
น้อยกว่า 30 ปี	7	14.0
30-40 ปี	27	40.3
40-50 ปี	28	34.3
50 ปีขึ้นไป	10	14.9
สภาพนภาพ		
โสด	22	32.8
สมรสแล้ว	45	67.2
หย่าร้าง	0	0
ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	10	10.4
ปริญญาตรี	50	74.6
สูงกว่าปริญญาตรี	10	14.9
ประสบการณ์ในการทำงานธุรกิจฟอกย้อมฯ		
น้อยกว่า 5 ปี	8	11.9
5-10 ปี	23	34.3
11-20 ปี	29	28.4
มากกว่า 20 ปี	17	25.4

จากตารางที่ 3 พบว่า ลักษณะส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง มีลักษณะต่าง ๆ ดังต่อไปนี้
เพศ กลุ่มตัวอย่างเป็นเพศชาย จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 80.6 และเพศหญิง จำนวน
13 คน คิดเป็นร้อยละ 14.4

อายุ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุอยู่ในช่วง 30-40 ปี คิดเป็น ร้อยละ 40.3 รองลงมา คือ
ช่วงอายุ 40-50 ปี ร้อยละ 34.3 อายุ 50 ปีขึ้นไป ร้อยละ 14.9 และน้อยกว่า 30 ปี ร้อยละ 10.4

สถานภาพ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่สมรสแล้ว คิดเป็นร้อยละ 67.2 และ โสด ร้อยละ 32.8
ระดับการศึกษา กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการศึกษาในระดับปริญญาตรี ร้อยละ 74.6
รองลงมาคือสูงกว่าปริญญาตรี ร้อยละ 14.9 และต่ำกว่าปริญญาตรี ร้อยละ 10.4 ตามลำดับ

ประสบการณ์การทำงานธุรกิจฟอกย้อมฯ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีประสบการณ์การ
ทำงานอยู่ระหว่าง 5-10 ปี ร้อยละ 34.3 รองลงมาคือ 11-20 ปี ร้อยละ 28.4 มากกว่า 20 ปี ร้อยละ 25.4
และน้อยกว่า 5 ปี ร้อยละ 11.9 ตามลำดับ

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จและความสำเร็จของธุรกิจ
อุตสาหกรรมฟอกย้อม พิมพ์และตกแต่งสิ่งทอ และปัญหา แนวทางแก้ไข ปัญหาและข้อเสนอแนะ
เกี่ยวกับการประกอบธุรกิจอุตสาหกรรมฟอกย้อม พิมพ์และตกแต่งสิ่งทอ อำเภอกระทุ่มแบน
จังหวัดสมุทรสาคร

ผู้ศึกษาได้ทำการสร้างแบบสอบถามเพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จ
ของธุรกิจอุตสาหกรรมฟอกย้อม พิมพ์และตกแต่งสิ่งทอ อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร
โดยได้กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

1	หมายถึง	เห็นด้วยน้อยที่สุด
---	---------	--------------------

ผลงานวิจัยนักศึกษาระดับปริญญาตรี

2	หมายถึง	เห็นด้วยน้อย
---	---------	--------------

3	หมายถึง	ปานกลาง
---	---------	---------

4	หมายถึง	เห็นด้วยมาก
---	---------	-------------

5	หมายถึง	เห็นด้วยมากที่สุด
---	---------	-------------------

สำหรับเกณฑ์การแปลค่าเฉลี่ย ผู้ศึกษาได้กำหนดคะแนนจากการแบ่งช่วงชั้นออกเป็น 5 ช่วงชั้น โดยคำนวณจากค่าเฉลี่ยของคะแนนแต่ละข้อ และแปลผลคะแนน ดังนี้

1.00 – 1.80	หมายถึง	เห็นด้วยน้อยที่สุด
1.81 – 2.60	หมายถึง	เห็นด้วยน้อย
2.61 – 3.40	หมายถึง	ปานกลาง
3.41 – 4.20	หมายถึง	เห็นด้วยมาก
4.21 – 5.00	หมายถึง	เห็นด้วยมากที่สุด

1. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จของธุรกิจอุตสาหกรรมฟอกย้อม พิมพ์และ ตกแต่งสิ่งทอ อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร โดยแบ่งแบบสอบถามเป็นด้านต่าง ๆ ดังนี้

- 1.1 ด้านความสามารถและวิสัยทัศน์ของผู้นำ
- 1.2 ด้านคุณภาพขององค์กรและบุคลากร
- 1.3 ด้านทีมงานและการมีส่วนร่วม
- 1.4 ด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์และการตลาด
- 1.5 ด้านสภาพทางทางการเงินมั่นคง
- 1.6 ด้านประสิทธิภาพการผลิต
- 1.7 ด้านจริยธรรมทางธุรกิจและความรับผิดชอบต่อสังคม

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

ตารางที่ 4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จของธุรกิจอุตสาหกรรม
ฟอกย้อม พิมพ์และตกแต่งสิ่งทอ อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร

ความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อ ความสำเร็จของอุตสาหกรรมฟอกย้อมฯ	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ระดับ ความคิดเห็น
1. ด้านความสามารถและวิสัยทัศน์ของผู้นำ	4.23	0.60	มากที่สุด
2. ด้านคุณภาพขององค์กรและบุคลากร	4.01	0.73	มาก
3. ด้านทีมงานและการมีส่วนร่วม	3.92	0.64	มาก
4. ด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์และการตลาด	4.11	0.63	มาก
5. ด้านสถานภาพทางการเงินมั่นคง	4.07	0.61	มาก
6. ด้านประสิทธิภาพการผลิต	4.13	0.52	มาก
7. ด้านจริยธรรมทางธุรกิจและความรับผิดชอบต่อสังคม	3.99	0.61	มาก

จากผลการศึกษาพบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จของธุรกิจอุตสาหกรรมฟอกย้อม พิมพ์และตกแต่งสิ่งทอ อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร โดยภาพรวมพบว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จของธุรกิจอุตสาหกรรมฟอกย้อม พิมพ์และตกแต่งสิ่งทอ อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร อยู่ในระดับที่เห็นด้วยมาก โดยในด้านความสามารถและวิสัยทัศน์ของผู้นำมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.23 ด้านคุณภาพขององค์กรและบุคลากรมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.01 ด้านทีมงานและการมีส่วนร่วม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.92 ด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์และการตลาด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.11 ด้านสถานภาพทางการเงินมั่นคง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.0746 ด้านประสิทธิภาพการผลิต มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.13 และในด้านจริยธรรมทางธุรกิจและความรับผิดชอบต่อสังคม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.99

1.1 ด้านความสามารถและวิสัยทัศน์ของผู้นำ

ตารางที่ 5 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จของธุรกิจอุตสาหกรรม ฟอกย้อม พิมพ์และตกแต่งสิ่งทอ อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร ด้านความสามารถและวิสัยทัศน์ของผู้นำ

ความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จของอุตสาหกรรมฟอกย้อมฯ	ระดับความคิดเห็น					รวม	ค่าเฉลี่ย (X̄)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	ระดับความคิดเห็น
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด				
1. มีทักษะและความชำนาญในอุตสาหกรรมด้านสิ่งทอ	26 (38.8)	29 (43.3)	11 (16.4)	1 (1.5)	0 (0)	67 (100)	4.19	0.76	มาก
2. มีนโยบายการทำงานที่ชัดเจน	31 (46.3)	27 (40.3)	9 (13.4)	0 (0)	0 (0)	67 (100)	4.33	0.70	มากที่สุด
3. มีบุคลิกลักษณะของผู้นำ เช่น มีความรับผิดชอบ มีความกระตือรือร้น ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค	27 (40.3)	33 (49.3)	7 (10.4)	0 (0)	0 (0)	67 (100)	4.30	0.65	มากที่สุด
4. มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	25 (37.3)	28 (41.8)	13 (19.4)	0 (0)	1 (1.5)	67 (100)	4.13	0.83	มาก
5. มีการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ	29 (43.3)	27 (40.3)	8 (11.9)	3 (4.5)	0 (0)	67 (100)	4.22	0.83	มากที่สุด

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

จากผลการศึกษาพบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหาร เกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จของธุรกิจอุตสาหกรรมฟอกย้อม พิมพ์และตกแต่งสิ่งทอ อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร ในด้านความสามารถและวิสัยทัศน์ของผู้นำ โดยภาพรวมพบว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จของธุรกิจ อยู่ในระดับที่เห็นด้วยมากที่สุด ส่วนในเรื่องของการมีนโยบายการทำงานที่ชัดเจนมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดถึง 4.33 ระดับของความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด

1.2 ด้านคุณภาพขององค์กรและบุคลากร

ตารางที่ 6 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จของธุรกิจอุตสาหกรรมฟอกย้อม พิมพ์และตกแต่งสิ่งทอ อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร ด้านคุณภาพขององค์กรและบุคลากร

ความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จของอุตสาหกรรมฟอกย้อมฯ	ระดับความคิดเห็น					รวม	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	ระดับความคิดเห็น
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด				
1. มีระบบการสรรหาและคัดเลือกพนักงานที่ดี	16 (23.9)	35 (52.2)	12 (17.9)	4 (6.0)	0 (0)	67 (100)	3.94	0.81	มาก
2. มีการฝึกอบรมและเพิ่มทักษะให้แก่พนักงาน	24 (35.8)	31 (46.3)	8 (11.9)	3 (4.5)	1 (1.5)	67 (100)	4.10	0.89	มาก
3. มีการติดตามและประเมินผล การปฏิบัติงาน	15 (22.4)	37 (55.2)	13 (19.4)	2 (3.0)	0 (0)	67 (100)	3.97	0.73	มาก
4. มีระบบการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์	24 (35.8)	29 (43.3)	10 (14.9)	3 (4.5)	1 (1.5)	67 (100)	4.07	0.91	มาก
5. มีการจ่ายค่าตอบแทนและสวัสดิการตามความสามารถในการทำงาน	23 (34.3)	25 (37.3)	16 (23.9)	1 (1.5)	2 (3.0)	67 (100)	3.99	0.96	มาก

ผลการศึกษาค้นคว้าความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อ

ความสำเร็จของธุรกิจอุตสาหกรรมฟอกย้อม พิมพ์และตกแต่งสิ่งทอ อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร ในด้านคุณภาพขององค์กรและบุคลากร โดยภาพรวมพบว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จของธุรกิจ อยู่ในระดับที่เห็นด้วยมาก ส่วนในเรื่องของการมีการฝึกอบรมและเพิ่มทักษะให้แก่พนักงานมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดถึง 4.10 ระดับของความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

1.3 ด้านทีมงานและการมีส่วนร่วม

ตารางที่ 7 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จของธุรกิจอุตสาหกรรมฟอกย้อม พิมพ์และตกแต่งสิ่งทอ อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร ด้านทีมงานและการมีส่วนร่วม

ความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มี ความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จของ อุตสาหกรรมฟอกย้อมฯ	ระดับความคิดเห็น					รวม	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ระดับ ความ คิดเห็น
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด				
1. พนักงานมีส่วนร่วมใน กิจกรรมต่าง ๆ ขององค์กร	19 (28.4)	31 (46.3)	15 (22.4)	2 (3.0)	0 (0)	67 (100)	4.00	0.79	มาก
2. มีระบบการติดต่อสื่อสารที่ดี ในองค์กร	16 (23.9)	37 (55.2)	11 (16.4)	3 (4.5)	0 (0)	67 (100)	3.99	0.76	มาก
3. มีความเชื่อถือไว้วางใจกัน ระหว่างสมาชิกในองค์กร	12 (17.9)	42 (62.7)	11 (16.4)	2 (3.0)	0 (0)	67 (100)	3.96	0.68	มาก
4. มีระบบการจัดการความ ขัดแย้งภายในองค์กรที่ เหมาะสม	12 (17.9)	36 (53.7)	12 (17.9)	7 (10.4)	0 (0)	67 (100)	3.79	0.86	มาก
5. มีการปลูกฝังให้พนักงานมี จิตสำนึกในวัฒนธรรมองค์กร	19 (28.4)	29 (43.3)	12 (17.9)	6 (9.0)	1 (1.5)	67 (100)	3.88	0.97	มาก
รวมกัน									

ผลงานวิทยานิพนธ์ ระดับปริญญาตรี

จากผลการศึกษาพบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จของธุรกิจอุตสาหกรรมฟอกย้อม พิมพ์และตกแต่งสิ่งทอ อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร ในด้านทีมงานและการมีส่วนร่วม โดยภาพรวมพบว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จของธุรกิจ อยู่ในระดับที่เห็นด้วยมาก ส่วนในเรื่องของการให้พนักงานมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ขององค์กรมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดถึง 4.00 ระดับของความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

1.4 ด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์และการตลาด

ตารางที่ 8 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จของธุรกิจอุตสาหกรรม ฟอกย้อม พิมพ์และตกแต่งสิ่งทอ อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร ด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์และการตลาด

ความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จของอุตสาหกรรมฟอกย้อมฯ	ระดับความคิดเห็น					รวม	ค่าเฉลี่ย (X)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	ระดับความคิดเห็น
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด				
1. มีการวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้ดีขึ้นอยู่เสมอ	24 (35.8)	34 (50.7)	7 (10.4)	1 (1.5)	1 (1.5)	67 (100)	4.18	0.79	มาก
2. มีการออกแบบผลิตภัณฑ์ให้มีลักษณะเด่นแตกต่างจากคู่แข่ง	26 (38.8)	28 (41.8)	11 (16.4)	2 (3.0)	0 (0)	67 (100)	4.16	0.80	มาก
3. มีการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์	19 (28.4)	38 (56.7)	10 (14.9)	0 (0)	0 (0)	67 (100)	4.13	0.64	มาก
4. มีการกำหนดเป้าหมายและสำรวจตลาดเพื่อประเมินความต้องการของตลาดอยู่เสมอ	23 (34.3)	30 (44.8)	11 (16.4)	2 (3.0)	1 (1.5)	67 (100)	4.07	0.87	มาก
5. พนักงานขายมีความรู้ความเชี่ยวชาญเฉพาะทางในการให้ข้อมูลกับลูกค้า	15 (22.4)	39 (58.2)	12 (17.9)	1 (1.5)	0 (0)	67 (100)	4.01	0.68	มาก

ผลงานวิทยานิพนธ์ ระดับปริญญาตรี

จากผลการศึกษาพบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหาร เกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จของธุรกิจอุตสาหกรรมฟอกย้อม พิมพ์และตกแต่งสิ่งทอ อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร ในด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์และการตลาด โดยภาพรวมพบว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จของธุรกิจ อยู่ในระดับที่เห็นด้วยมาก ส่วนในเรื่องของการให้มีการวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้ดีขึ้นอยู่เสมอมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดถึง 4.18 ระดับของความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

1.5 ด้านสถานภาพทางการเงินมั่นคง

ตารางที่ 9 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จของธุรกิจอุตสาหกรรมฟอกย้อม พิมพ์และตกแต่งสิ่งทอ อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร ด้านสถานภาพทางการเงินมั่นคง

ความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จของอุตสาหกรรมฟอกย้อม	ระดับความคิดเห็น					รวม	ค่าเฉลี่ย (X)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	ระดับความคิดเห็น
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด				
1. มีการวางแผนหรือคาดการณ์ถึงความต้องการของเงินทุนในระยะยาว	20 (29.9)	33 (49.3)	14 (20.8)	0 (0)	0 (0)	67 (100)	4.09	0.71	มาก
2. ผู้บริหารมีความสามารถในการจัดหาเงินทุน	13 (19.4)	40 (59.7)	13 (19.4)	0 (0)	1 (1.5)	67 (100)	3.96	0.72	มาก
3. มีการวิเคราะห์ความเป็นไปได้ในการลงทุนอย่างมีประสิทธิภาพ	20 (29.9)	37 (55.2)	9 (13.4)	0 (0)	1 (1.5)	67 (100)	4.12	0.74	มาก
4. มีการหมุนเวียนทางการเงินอย่างมีประสิทธิภาพ	22 (32.8)	36 (53.7)	7 (10.4)	1 (1.5)	1 (1.5)	67 (100)	4.15	0.78	มาก
5. มีการบริหารเงินรายรับรายจ่ายของกิจการอย่างมีประสิทธิภาพ	18 (26.9)	36 (53.7)	12 (17.9)	1 (1.5)	0 (0)	67 (100)	4.06	0.71	มาก

จากผลการศึกษาพบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหาร เกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จของธุรกิจอุตสาหกรรมฟอกย้อม พิมพ์และตกแต่งสิ่งทอ อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร ในด้านสถานภาพทางการเงินมั่นคง โดยภาพรวมพบว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จของธุรกิจ อยู่ในระดับที่เห็นด้วยมาก ส่วนในเรื่องของการให้มีการหมุนเวียนทางการเงินอย่างมีประสิทธิภาพมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดถึง 4.15 และระดับของความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

1.6 ด้านประสิทธิภาพการผลิต

ตารางที่ 10 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จของธุรกิจอุตสาหกรรมฟอกย้อม พิมพ์และตกแต่งสิ่งทอ อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร ด้านประสิทธิภาพการผลิต

ความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จของอุตสาหกรรมฟอกย้อมฯ	ระดับความคิดเห็น					รวม	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	ระดับความคิดเห็น
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด				
1. มีการนำเอาระบบการจัดการสมัยใหม่มาใช้ในการทำงาน เช่น ระบบ ISO ต่าง ๆ	15 (22.4)	43 (64.2)	7 (10.4)	0 (0)	2 (3.0)	67 (100)	4.03	0.77	มาก
2. มีความคุ้มค่า และไม่ให้เกิดอุบัติเหตุขึ้นบ่อยครั้ง	19 (28.4)	32 (47.8)	13 (19.4)	0 (0)	3 (4.5)	67 (100)	3.96	0.94	มาก
3. มีการควบคุม การตรวจสอบ การประกันคุณภาพ เพื่อให้สินค้ามีคุณภาพได้มาตรฐาน	26 (38.8)	38 (56.7)	3 (4.5)	0 (0)	0 (0)	67 (100)	4.34	0.56	มากที่สุด
4. มีการวางแผน และกำหนดระยะเวลาในการผลิต เพื่อผลิตสินค้าให้ทันเวลาตามที่ต้องการ	29 (43.3)	33 (49.3)	4 (6.0)	1 (1.5)	0 (0)	67 (100)	4.34	0.66	มากที่สุด
5. มีการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการผลิต	16 (23.9)	38 (56.7)	11 (16.4)	1 (1.5)	1 (1.5)	67 (100)	4.00	0.77	มาก

จากผลการศึกษาพบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหาร เกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จของธุรกิจอุตสาหกรรมฟอกย้อม พิมพ์และตกแต่งสิ่งทอ อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร ในด้านประสิทธิภาพการผลิต โดยภาพรวมพบว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จของธุรกิจ อยู่ในระดับที่เห็นด้วยมาก ส่วนในเรื่องของการให้การควบคุม การตรวจสอบ การประกันคุณภาพ เพื่อให้สินค้ามีคุณภาพได้มาตรฐาน และในเรื่องของการมีการวางแผนและกำหนดระยะเวลาในการผลิตเพื่อผลิตสินค้าให้ทันเวลาตามที่ต้องการ มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดถึง 4.34 ระดับของความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด

1.7 ด้านจริยธรรมทางธุรกิจและความรับผิดชอบต่อสังคม

ตารางที่ 11 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จของธุรกิจอุตสาหกรรมฟอกย้อม พิมพ์และตกแต่งสิ่งทอ อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร ด้านจริยธรรมทางธุรกิจและความรับผิดชอบต่อสังคม

ความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มี ความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จของ อุตสาหกรรมฟอกย้อมฯ	ระดับความคิดเห็น					รวม	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ระดับ ความ คิดเห็น
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด				
1. มีความซื่อสัตย์และประพฤติ อย่างตรงไปตรงมาต่อลูกค้า	12 (17.9)	40 (59.7)	14 (20.9)	1 (1.5)	0 (0)	67 (100)	3.94	0.67	มาก
2. มีการเปิดเผยข้อมูลในการ ดำเนินงานอย่างโปร่งใสแก่ ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย	9 (13.4)	31 (46.3)	20 (29.9)	6 (9.0)	1 (1.5)	67 (100)	3.61	0.88	มาก
3. ปฏิบัติตามกฎหมาย ข้อกำหนด และมาตรฐานสากลที่เกี่ยวข้อง	19 (28.4)	35 (53.7)	11 (16.4)	1 (1.5)	0 (0)	67 (100)	4.09	0.71	มาก
4. มีสภาพแวดล้อมในการทำงาน ที่ปลอดภัย และส่งเสริมให้มี การปฏิบัติงานอย่างปลอดภัย	27 (40.3)	28 (41.8)	9 (13.4)	3 (4.5)	0 (0)	67 (100)	4.18	0.83	มาก
5. มีความรับผิดชอบต่อ สิ่งแวดล้อม เช่น ไม่ปล่อย สารพิษหรือน้ำเสียลงแม่น้ำลำ คลองเพื่อการบำบัดน้ำเสีย	26 (38.8)	30 (44.8)	8 (11.9)	2 (3.0)	1 (1.5)	67 (100)	4.16	0.86	มาก

จากผลการศึกษาพบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหาร เกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จของธุรกิจอุตสาหกรรมฟอกย้อม พิมพ์และตกแต่งสิ่งทอ อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร ในด้านจริยธรรมทางธุรกิจและความรับผิดชอบต่อสังคม โดยภาพรวมพบว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จของธุรกิจ อยู่ในระดับที่เห็นด้วยมาก ส่วนในเรื่องของการมีสภาพแวดล้อมในการทำงานที่ปลอดภัยและส่งเสริมให้มีการปฏิบัติงานอย่างปลอดภัยมีค่าเฉลี่ยสูงสุดถึง 4.18 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.833 และระดับของความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

2. ความสำคัญของความสำเร็จของธุรกิจอุตสาหกรรมฟอกย้อม พิมพ์และตกแต่งสิ่งทอ อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร โดยแบ่งแบบสอบถามเป็นด้านต่าง ๆ ดังนี้

- 2.1 ด้านการเงิน
- 2.2 ด้านลูกค้า
- 2.3 ด้านกระบวนการภายใน
- 2.4 ด้านการเรียนรู้การพัฒนา

ตารางที่ 12 ความคิดเห็นต่อความสำคัญของความสำเร็จธุรกิจอุตสาหกรรมฟอกย้อม พิมพ์และตกแต่งสิ่งทอ อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร

ความคิดเห็นต่อความสำเร็จของอุตสาหกรรมฟอกย้อม	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	ระดับ ความคิดเห็น
1. ด้านการเงิน	4.20	0.57	มากที่สุด
2. ด้านลูกค้า	4.28	0.56	มากที่สุด
3. ด้านกระบวนการภายใน	4.16	0.62	มาก
4. ด้านการเรียนรู้และการพัฒนา	3.97	0.68	มาก

จากผลการศึกษาพบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารต่อความสำคัญของความสำเร็จธุรกิจอุตสาหกรรมฟอกย้อม พิมพ์และตกแต่งสิ่งทอ อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร โดยภาพรวมพบว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อความสำคัญของความสำเร็จธุรกิจอุตสาหกรรมฟอกย้อม พิมพ์และตกแต่งสิ่งทอ อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร อยู่ในระดับที่เห็นด้วยมาก โดยในด้านการเงินมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.2040 ด้านลูกค้ามีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.2836 ด้านกระบวนการภายใน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.1604 และด้านการเรียนรู้และพัฒนา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.9761

2.1 ด้านการเงิน

ตารางที่ 13 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของความสำเร็จของธุรกิจอุตสาหกรรมฟอกย้อม
พิมพ์และตกแต่งสิ่งทอ อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร ด้านการเงิน

ความคิดเห็นต่อความสำเร็จของ อุตสาหกรรมฟอกย้อมฯ	ระดับความคิดเห็น					รวม	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ระดับ ความ คิดเห็น
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด				
1. การเพิ่มขึ้นของผล ประกอบการ	24 (35.8)	37 (55.2)	4 (6.0)	2 (3.0)	0 (0)	67 (100)	4.24	0.69	มาก ที่สุด
2. การลดลงของต้นทุนในการ ดำเนินงาน	27 (40.3)	25 (37.3)	13 (19.4)	2 (3.0)	0 (0)	67 (100)	4.15	0.83	มาก
3. การใช้เครื่องจักรได้เต็ม ประโยชน์เต็มที่	21 (31.3)	40 (59.7)	6 (9.0)	0 (0)	0 (0)	67 (100)	4.22	0.59	มาก ที่สุด

จากผลการศึกษาพบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหาร ต่อความสำคัญของความสำเร็จธุรกิจ
อุตสาหกรรมฟอกย้อม พิมพ์และตกแต่งสิ่งทอ อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร ในด้าน
การเงิน โดยภาพรวมพบว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อความสำคัญของความสำเร็จของ
ธุรกิจ อยู่ในระดับที่เห็นด้วยมากที่สุด ส่วนในเรื่องของการเพิ่มขึ้นของผลประกอบการมีค่าเฉลี่ยสูง
ที่สุดถึง 4.24 ระดับของความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

2.2 ด้านลูกค้า

ตารางที่ 14 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของความสำเร็จของธุรกิจอุตสาหกรรมฟอกย้อม
พิมพ์และตกแต่งสิ่งทอ อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร ด้านลูกค้า

ความคิดเห็นต่อความสำเร็จของ อุตสาหกรรมฟอกย้อมฯ	ระดับความคิดเห็น					รวม	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ระดับ ความ คิดเห็น
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด				
1. การเพิ่มขึ้นของส่วนแบ่งทาง การตลาด	19 (28.4)	36 (53.7)	11 (16.4)	1 (1.5)	0 (0)	67 (100)	4.09	0.71	มาก
2. การรักษารากฐานลูกค้าเก่าและ การเพิ่มขึ้นของลูกค้าใหม่	29 (43.3)	32 (47.8)	6 (9.0)	0 (0)	0 (0)	67 (100)	4.34	0.64	มาก ที่สุด
3. ความพึงพอใจของลูกค้า	35 (52.2)	25 (37.3)	7 (10.4)	0 (0)	0 (0)	67 (100)	4.42	0.67	มาก ที่สุด

จากผลการศึกษาพบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหาร ต่อความสำคัญของการประสบความสำเร็จของธุรกิจอุตสาหกรรมฟอกย้อม พิมพ์และตกแต่งสิ่งทอ อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร ในด้านลูกค้า โดยภาพรวมพบว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อความสำคัญของความสำเร็จของธุรกิจ อยู่ในระดับที่เห็นด้วยมากที่สุด ส่วนในเรื่องของความพึงพอใจของลูกค้ามีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดถึง 4.42 ระดับของความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

2.3 ด้านกระบวนการภายใน

ตารางที่ 15 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของความสำเร็จของธุรกิจอุตสาหกรรมฟอกย้อม ฟิมพ์และตกแต่งสิ่งทอ อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร ด้านกระบวนการภายใน

ความคิดเห็นต่อความสำเร็จของอุตสาหกรรมฟอกย้อมฯ	ระดับความคิดเห็น					รวม	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	ระดับความคิดเห็น
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด				
1. การเพิ่มขึ้นของประสิทธิภาพและประสิทธิภาพของการผลิต	27 (40.3)	33 (49.3)	6 (9.0)	1 (1.5)	0 (0)	67 (100)	4.28	0.69	มากที่สุด
2. มีสินค้ารูปแบบใหม่ ๆ ออกสู่ท้องตลาด	18 (26.9)	36 (53.7)	11 (16.4)	1 (1.5)	1 (1.5)	67 (100)	4.03	0.79	มาก
3. มีการจัดส่งสินค้าทันตามกำหนดตรงตามความต้องการของลูกค้า	31 (46.3)	27 (40.3)	8 (11.9)	1 (1.5)	0 (0)	67 (100)	4.31	0.74	มากที่สุด
4. มีความถูกต้องของระบบข้อมูลสารสนเทศ	15 (22.4)	38 (56.7)	14 (20.9)	0 (0)	0 (0)	67 (100)	4.01	0.66	มาก

จากผลการศึกษาพบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหาร ต่อความสำคัญของความสำเร็จของธุรกิจอุตสาหกรรมฟอกย้อม ฟิมพ์และตกแต่งสิ่งทอ อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร ในด้านกระบวนการภายใน โดยภาพรวมพบว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อความสำคัญของความสำเร็จของธุรกิจ อยู่ในระดับที่เห็นด้วยมาก ส่วนในเรื่องของการมีการจัดส่งสินค้าทันตามกำหนดตรงตามความต้องการของลูกค้ามีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดถึง 4.31 ระดับของความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด

2.4 ด้านการเรียนรู้และการพัฒนา

ตารางที่ 16 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของความสำเร็จของธุรกิจอุตสาหกรรมฟอกย้อม พิมพ์และตกแต่งสิ่งทอ อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร ด้านการเรียนรู้และการพัฒนา

ความคิดเห็นต่อความสำเร็จของ อุตสาหกรรมฟอกย้อมฯ	ระดับความคิดเห็น					รวม	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ระดับ ความ คิดเห็น
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด				
1. พนักงานมีทักษะ ความสามารถเพิ่มขึ้น	22 (32.8)	37 (55.2)	6 (9.0)	2 (3.0)	0 (0)	67 (100)	4.18	0.71	มาก
2. มีอัตราการลาออกของ พนักงานลดลง	9 (13.4)	32 (47.8)	20 (29.9)	5 (7.5)	1 (1.5)	67 (100)	3.64	0.86	มาก
3. พนักงานมีความสุขและความ พอใจในการทำงาน	23 (34.3)	27 (40.3)	15 (22.4)	2 (3.0)	0 (0)	67 (100)	4.06	0.83	มาก
4. พนักงานมีความก้าวหน้าใน การทำงาน	17 (25.4)	30 (44.8)	16 (23.9)	2 (3.0)	2 (3.0)	67 (100)	3.87	0.93	มาก
5. พนักงานมีความมั่นคงในชีวิต การทำงาน	24 (35.8)	30 (44.8)	11 (16.4)	2 (3.0)	0 (0)	67 (100)	4.13	0.79	มาก

จากผลการศึกษาพบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหาร คือความสำคัญของความสำเร็จธุรกิจ อุตสาหกรรมฟอกย้อม พิมพ์และตกแต่งสิ่งทอ อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร ในด้านการ เรียนรู้และการพัฒนา โดยภาพรวมพบว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อความสำคัญของ ความสำเร็จของธุรกิจ อยู่ในระดับที่เห็นด้วยมาก ส่วนในเรื่องของการที่พนักงานมีทักษะ ความสามารถเพิ่มขึ้นมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดถึง 4.18 ระดับของความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

3. ปัญหาแนวทางแก้ไขปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจอุตสาหกรรม
ฟอกย้อม พิมพ์และตกแต่งสิ่งทอ อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร

3.1 ปัญหาที่ประสบในการประกอบธุรกิจอุตสาหกรรมฟอกย้อม พิมพ์และตกแต่ง
สิ่งทอ อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร

ตารางที่ 17 จำนวนร้อยละของปัญหาเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจอุตสาหกรรมฟอกย้อม พิมพ์และ
ตกแต่งสิ่งทอ อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร

ปัญหาเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจ อุตสาหกรรมฟอกย้อมฯ	ประสบปัญหา	ไม่ประสบปัญหา
ด้านความสามารถและวิสัยทัศน์ของผู้นำ	9 (13.4)	58 (86.6)
ด้านคุณภาพขององค์กรและบุคลากร	30 (44.8)	37 (55.2)
ด้านทีมงานและการมีส่วนร่วม	32 (47.8)	35 (52.2)
ด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์และการตลาด	10 (14.9)	57 (85.1)
ด้านสถานภาพทางการเงินมั่นคง	18 (26.9)	49 (73.1)
ด้านประสิทธิภาพการผลิต	27 (40.3)	40 (59.7)
ด้านจริยธรรมทางธุรกิจและความรับผิดชอบต่อ สังคม	6 (9.0)	61 (91.0)
ด้านอื่น ๆ	2 (3.0)	65 (97.0)

จากตารางที่ 15 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ประสบปัญหาเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจ
อุตสาหกรรมฟอกย้อม พิมพ์และตกแต่งสิ่งทอ ในด้านทีมงานและการมีส่วนร่วมมากที่สุด คิดเป็น
ร้อยละ 47.8 รองลงมาคือ ด้านคุณภาพขององค์กรและบุคลากร ร้อยละ 44.8 ด้านประสิทธิภาพการ

ผลิต ร้อยละ 40.3 ด้านสถานภาพทางการเงินมั่นคง ร้อยละ 26.9 ด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์และการตลาด ร้อยละ 14.9 ด้านความสามารถและวิสัยทัศน์ของผู้นำ ร้อยละ 13.4 ด้านจริยธรรมทางธุรกิจและความรับผิดชอบต่อสังคม ร้อยละ 9.0 และด้านอื่น ๆ ร้อยละ 3.0 ตามลำดับ ซึ่งจากการสอบถามกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับลักษณะของปัญหาแนวทางแก้ไขปัญหาและข้อเสนอแนะ โดยภาพรวมพบว่า

ด้านความสามารถและวิสัยทัศน์ของผู้นำ ปัญหาคือ ผู้นำมีวิสัยทัศน์คับแคบ มุ่งเน้นแต่แสวงหาผลกำไรแต่ไม่นำกำไรที่ได้มาพัฒนาองค์กรให้ดีขึ้น นโยบายการบริหารคลุมเครือ ไม่มีความชัดเจนในการตัดสินใจ ให้ความสำคัญกับบุคลากรไม่เท่ากันทุกระดับ แนวทางแก้ไขและข้อเสนอแนะ คือ ควรมีจุดยืนในการทำงานที่ชัดเจน มองปัญหาในมุมกว้าง ให้ความสนใจบุคลากรในทุกระดับ

ด้านคุณภาพขององค์กรและบุคลากร ปัญหาคือ พนักงานไม่รักในตัวเองค์กรเพราะไม่มีการฝึกอบรมหรือปลูกฝังให้พนักงานเล็งเห็นถึงความจำเป็นที่เหมือนกันในการทำงาน บุคลากรมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อองค์กร ทำให้เกิดความขัดแย้งทางด้านความคิด อีกทั้งบุคลากรยังขาดความรู้ความสามารถ และทักษะในการแก้ปัญหาต่าง ๆ แนวทางแก้ไขและข้อเสนอแนะ คือ ควรมีการปลูกฝังให้พนักงานมีความรักในตัวเองค์กร เพราะจะทำให้พนักงานมีความซื่อสัตย์ และตั้งใจทำงาน ส่งผลต่อทั้งตัวบุคลากรและคุณภาพขององค์กรด้วย และควรใช้มืออาชีพในการบริหารร่วมกับบุคลากรเก่าของบริษัท

ด้านทีมงานและการมีส่วนร่วม ปัญหาคือ การมีส่วนร่วมน้อยมาก ขาดความสามัคคีปรองดอง ต่างคนต่างทำงาน เนื่องจากเห็นว่าไม่ใช่หน้าที่ของตนเองที่ต้องรับผิดชอบ มักทำงานตามคำสั่งไปวัน ๆ มากกว่าร่วมมือกันทำ ทำให้งานเกิดปัญหาบ่อยและเป็นเหตุผลให้องค์กรไม่เกิดการพัฒนา แนวทางแก้ไขและข้อเสนอแนะ คือ ควรจัดให้มีกิจกรรมที่นำไปสู่การเชื่อมความสัมพันธ์จากต่างคนต่างทำมาให้เป็นร่วมมือกันทำ เช่น การมีกิจกรรมเพื่อสถานที่ เพื่อให้ทีมงานได้มีโอกาสพบปะกันมากขึ้นในบรรยากาศที่คลายความเครียด

ด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์และการตลาด ปัญหาคือ ขาดกระบวนการวางแผนการกำหนดราคาและการจัดจำหน่ายสินค้า มีการออกแบบผลิตภัณฑ์ที่ไม่แตกต่าง ไม่ตรงตามเป้าหมายของตลาด แนวทางแก้ไขและข้อเสนอแนะ คือ เพิ่มการวิจัยตลาดหรือหาแนวทางการตอบสนองความต้องการของผู้บริโภค และจัดสรรวัตถุดิบที่มีคุณภาพเพื่อใช้ในการผลิต

ด้านสถานภาพทางการเงินมั่นคง ปัญหาคือ การขาดเงินลงทุน ขาดสภาพคล่อง รายรับน้อยกว่ารายจ่าย ระบบเงินหมุนเวียนไม่ทันกำหนด ทำให้องค์กรไม่ได้รับความเชื่อถือจากหน่วยงานต่าง ๆ แนวทางแก้ไขและข้อเสนอแนะ คือ ควรจัดการวางแผนด้านการเงินอย่างมี

ประสิทธิภาพและชัดเจน เพื่อให้เห็นตัวเลขทางบัญชีที่แท้จริง และควรตัดค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็นออกบ้างเพื่อเป็นการประหยัดและนำไปใช้ประโยชน์ในส่วนอื่น

ด้านประสิทธิภาพการผลิต ปัญหาคือ การผลิตสินค้าไม่ได้ตามความต้องการของลูกค้า เนื่องจากการไม่นำเทคโนโลยีใหม่ ๆ เข้ามาใช้ ทำให้เกิดการขาดทุนเพราะประสิทธิภาพในการผลิตลดลง แนวทางแก้ไขและข้อเสนอแนะ คือ ความคุมการทำงานให้เป็นระบบ ถูกต้อง แม่นยำ ได้มาตรฐาน นำเทคโนโลยีและเครื่องจักรใหม่ ๆ เข้ามาใช้

ด้านจริยธรรมทางธุรกิจและความรับผิดชอบต่อสังคม ปัญหาคือ การมุ่งหวังแต่ผลประโยชน์ในกิจการของตนจนลืมนึกถึงความถูกต้องในบางเรื่อง เช่น การใช้แรงงานพนักงานจนเกินความเหมาะสม โดยที่ให้ค่าแรงต่ำ ในขณะที่ผลกำไรของกิจการดีขึ้น แนวทางแก้ไขและข้อเสนอแนะ คือ ควรคำนึงถึงความถูกต้อง โดยยึดหลัก “อกเขา อกเรา”

ด้านอื่น ๆ ปัญหาเช่น ในต่างประเทศคือ การปลอมแปลงสถานะที่เป็นอันตรายต่อสิ่งแวดล้อม การใช้วัตถุดิบที่อาจส่งผลกระทบต่อภาวะโลกร้อน หรือจะเป็นในด้านของการขาดความรู้ด้านสิ่งทอของบุคลากร แนวทางแก้ไขและข้อเสนอแนะ คือ ควรตระหนักถึงปัญหาของสิ่งแวดล้อมที่กำลังเป็นปัญหาใหญ่ของโลกในปัจจุบัน และ ควรมีตำแหน่งงานด้านที่ใช้ผู้มีความรู้ในด้านสิ่งทอโดยตรง

ตอนที่ 3 ทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐาน ปัจจัยทางด้านความสามารถและวิสัยทัศน์ของผู้นำ ด้านคุณภาพขององค์กรและบุคลากรด้านทีมงานและการมีส่วนร่วม ด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์และการตลาด ด้านสถานภาพทางการเงินมั่นคง ด้านประสิทธิภาพการผลิต ด้านจริยธรรมทางธุรกิจและความรับผิดชอบต่อสังคม มีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จของธุรกิจอุตสาหกรรมฟอกย้อม พิมพ์และตกแต่งสิ่งทอ กรณีศึกษา อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร

ผลงานวิจัยนี้ศึกษา ระดับปริญญาตรี

ตารางที่ 18 การวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างปัจจัยทางด้านความสามารถ และวิสัยทัศน์ของผู้นำ ด้านคุณภาพขององค์กรและบุคลากร ด้านทีมงานและการมีส่วนร่วม ด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์และการตลาด ด้านสถานภาพทางการเงินมั่นคง ด้านประสิทธิภาพการผลิต และด้านจริยธรรมทางธุรกิจและความรับผิดชอบต่อสังคม ต่อความสำเร็จของธุรกิจอุตสาหกรรมฟอกย้อม พิมพ์และตกแต่งสิ่งทอ กรณีศึกษา อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จของธุรกิจอุตสาหกรรมฟอกย้อมพิมพ์และตกแต่งสิ่งทอ	ความสำเร็จของธุรกิจอุตสาหกรรมฟอกย้อม พิมพ์และตกแต่งสิ่งทอ
ด้านความสามารถและวิสัยทัศน์ของผู้นำ Pearson Correlation Sig (2-tailed)	0.533 0.000
ด้านคุณภาพขององค์กรและบุคลากร Pearson Correlation Sig (2-tailed)	0.711 0.000
ด้านทีมงานและการมีส่วนร่วม Pearson Correlation Sig (2-tailed)	0.696 0.000
ด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์และการตลาด Pearson Correlation Sig (2-tailed)	0.690 0.000
ด้านสถานภาพทางการเงินมั่นคง Pearson Correlation Sig (2-tailed)	0.532 0.000
ด้านประสิทธิภาพการผลิต Pearson Correlation Sig (2-tailed)	0.629 0.000
ด้านจริยธรรมทางธุรกิจ Pearson Correlation Sig (2-tailed)	0.650 0.000

จากผลการทดสอบด้วยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน พบว่า ค่า Sig (2-tailed) ในทุกด้านมีค่าเท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า ปัจจัยทางด้านความสามารถและวิสัยทัศน์ของผู้นำ ด้านคุณภาพขององค์กรและบุคลากรด้านทีมงานและการมีส่วนร่วม ด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์และการตลาด ด้านสถานภาพทางการเงินมั่นคง ด้าน

ประสิทธิภาพการผลิต และด้านจริยธรรมทางธุรกิจและความรับผิดชอบต่อสังคม มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของธุรกิจอุตสาหกรรมฟอกย้อม พิมพ์และตกแต่งสิ่งทอ อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั่นคือ ปัจจัยทางด้านความสามารถและวิสัยทัศน์ของผู้นำ ด้านคุณภาพขององค์กรและบุคลากรด้านทีมงานและการมีส่วนร่วม ด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์และการตลาด ด้านสถานภาพทางการเงินมั่นคง ด้านประสิทธิภาพการผลิต และด้านจริยธรรมทางธุรกิจและความรับผิดชอบต่อสังคม มีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จของธุรกิจอุตสาหกรรมฟอกย้อม พิมพ์และตกแต่งสิ่งทอ อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล ข้อเสนอแนะ

การศึกษาครั้งนี้ มุ่งศึกษาถึงปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จของธุรกิจอุตสาหกรรมฟอกย้อม พิมพ์และตกแต่งสิ่งทอ กรณีศึกษาอำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร โดยมีวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จของธุรกิจอุตสาหกรรมฟอกย้อม พิมพ์และตกแต่งสิ่งทอ กรณีศึกษาอำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร
2. ศึกษาปัญหาและแนวทางแก้ไขของธุรกิจอุตสาหกรรมฟอกย้อม พิมพ์และตกแต่งสิ่งทอ กรณีศึกษาอำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร

โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ ผู้บริหารหรือผู้ที่มีอำนาจในการตัดสินใจของสถานประกอบการ ที่ประกอบธุรกิจอุตสาหกรรมฟอกย้อม พิมพ์และตกแต่งสิ่งทอ ในอำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร ตามรายชื่อที่ตั้งงานอุตสาหกรรมจังหวัดสมุทรสาคร รวบรวมไว้ล่าสุดในปี พ.ศ. 2552 จำนวน 67 แห่ง

สำหรับเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม ซึ่งทำการแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้ ส่วนแรก คือข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพโดยทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนที่สอง คือการสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของธุรกิจ

อุตสาหกรรมฟอกย้อม พิมพ์และตกแต่งสิ่งทอ ส่วนที่สาม คือการสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับความสำเร็จของธุรกิจอุตสาหกรรมฟอกย้อม พิมพ์และตกแต่งสิ่งทอ และส่วนที่สี่ คือการสอบถามปัญหา และแนวทางแก้ไขปัญหาของธุรกิจอุตสาหกรรมฟอกย้อม พิมพ์และตกแต่งสิ่งทอ พร้อมข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถาม

สรุปผลการวิจัย

ผลการศึกษาวิจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จของธุรกิจอุตสาหกรรมฟอกย้อม พิมพ์และตกแต่งสิ่งทอ กรณีศึกษาอำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร สรุปผลได้ดังนี้

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์สถานการณ์ทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา เป็นเพศชายจำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 80.6 และเพศหญิงจำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 14.4 มีอายุอยู่ในช่วง 30-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 40.3 รองลงมาคือช่วงอายุ 40-50 ปี ร้อยละ 34.3 อายุ 50 ปี ขึ้นไป ร้อยละ 14.9 และน้อยกว่า 30 ปี ร้อยละ 10.4 มีสถานภาพสมรสแล้ว คิดเป็นร้อยละ 67.2 และโสด ร้อยละ 32.8 มีการศึกษาในระดับปริญญาตรี ร้อยละ 74.6 รองลงมาคือสูงกว่าปริญญาตรี ร้อยละ 14.9 และต่ำกว่าปริญญาตรี ร้อยละ 10.4 ตามลำดับ มีประสบการณ์การทำงานอยู่ระหว่าง 5-10 ปี ร้อยละ 34.3 รองลงมาคือ 11-20 ปี ร้อยละ 28.4 มากกว่า 20 ปี ร้อยละ 25.4 และน้อยกว่า 5 ปี ร้อยละ 11.9 ตามลำดับ

ส่วนที่ 2 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จของธุรกิจอุตสาหกรรมฟอกย้อม พิมพ์และตกแต่งสิ่งทอ

1. ด้านความสามารถและวิสัยทัศน์ของผู้นำ

จากการศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จของธุรกิจอุตสาหกรรมฟอกย้อม พิมพ์และตกแต่งสิ่งทอ อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร ในด้านความสามารถและวิสัยทัศน์ของผู้นำ โดยภาพรวมพบว่า การมีนโยบายการทำงานที่ชัดเจน บุคลิกลักษณะของผู้นำ เช่น มีความรับผิดชอบ มีความกระตือรือร้น ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค และการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ มีผลต่อความสำเร็จของธุรกิจ อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด

2. ด้านคุณภาพขององค์กรและบุคลากร

จากการศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จของธุรกิจอุตสาหกรรมฟอกย้อม พิมพ์และตกแต่งสิ่งทอ อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร ในด้านคุณภาพขององค์กรและบุคลากร โดยภาพรวมพบว่า การฝึกอบรมและเพิ่มทักษะให้แก่พนักงาน ระบบการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และการจ่ายค่าตอบแทนและสวัสดิการตามความสามารถในการทำงาน มีผลต่อความสำเร็จของธุรกิจอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

3. ด้านทีมงานและการมีส่วนร่วม

จากการศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จของธุรกิจอุตสาหกรรมฟอกย้อม พิมพ์และตกแต่งสิ่งทอ อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร ในด้านทีมงานและการมีส่วนร่วม โดยภาพรวมพบว่า การที่พนักงานมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ขององค์กร มีระบบการติดต่อสื่อสารที่ดีในองค์กร และการมีความเชื่อถือไว้วางใจกันระหว่างสมาชิกในองค์กร มีผลต่อความสำเร็จของธุรกิจ อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

4. ด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์และการตลาด

จากการศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จของธุรกิจอุตสาหกรรมฟอกย้อม พิมพ์และตกแต่งสิ่งทอ อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร ในด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์และการตลาด โดยภาพรวมพบว่า การวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้ดีขึ้นอยู่เสมอ การออกแบบผลิตภัณฑ์ให้มีลักษณะเด่นแตกต่างจากคู่แข่ง และการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์ มีผลต่อความสำเร็จของธุรกิจ อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

5. ด้านสถานภาพทางการเงินมั่นคง

จากการศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จของธุรกิจอุตสาหกรรมฟอกย้อม พิมพ์และตกแต่งสิ่งทอ อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร ในด้านสถานภาพทางการเงินมั่นคง โดยภาพรวมพบว่า การหมุนเวียนทางการเงินอย่างมีประสิทธิภาพ มีการวิเคราะห์ความเป็นไปได้ในการลงทุนอย่างมีประสิทธิภาพ และมีการวางแผนหรือคาดการณ์ถึงความต้องการของเงินทุนในระยะยาว มีผลต่อความสำเร็จของธุรกิจ อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

6. ด้านประสิทธิภาพการผลิต

จากการศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จของธุรกิจอุตสาหกรรมฟอกย้อม พิมพ์และตกแต่งสิ่งทอ อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร ในด้านประสิทธิภาพการผลิต โดยภาพรวมพบว่า การควบคุม การตรวจสอบ การประกันคุณภาพเพื่อให้สินค้ามีคุณภาพได้มาตรฐาน การวางแผนและกำหนดระยะเวลาในการผลิตเพื่อผลิตสินค้าให้ทันเวลาตามที่ลูกค้าต้องการ มีผลต่อความสำเร็จของธุรกิจ อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด

7. ด้านจริยธรรมทางธุรกิจและความรับผิดชอบต่อสังคม

จากการศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จของธุรกิจอุตสาหกรรมฟอกย้อม พิมพ์และตกแต่งสิ่งทอ อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร ในด้านจริยธรรมทางธุรกิจและความรับผิดชอบต่อสังคม โดยภาพรวมพบว่า การมี

สภาพแวดล้อมในการทำงานที่ปลอดภัย และส่งเสริมให้มีการปฏิบัติงานอย่างปลอดภัย การมีความรับผิดชอบด้านสิ่งแวดล้อม เช่น ไม่ปล่อยสารพิษหรือน้ำเสียลงแม่น้ำลำคลอง มีการบำบัดน้ำเสีย และการมีความซื่อสัตย์และประพฤติอย่างตรงไปตรงมาต่อลูกค้า มีผลต่อความสำเร็จของธุรกิจอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

สรุป จากการศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จของธุรกิจอุตสาหกรรมฟอกย้อม พิมพ์และตกแต่งสิ่งทอ อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร โดยภาพรวมพบว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

ส่วนที่ 3 ความสำคัญของความสำเร็จของธุรกิจอุตสาหกรรมฟอกย้อม พิมพ์และตกแต่งสิ่งทอ ด้านการเงิน

จากการศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับความสำคัญของความสำเร็จของธุรกิจอุตสาหกรรมฟอกย้อม พิมพ์และตกแต่งสิ่งทอ อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร ในด้านการเงิน โดยภาพรวมพบว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อการเพิ่มขึ้นของผลประกอบการและการใช้เครื่องจักร ได้เกิดประโยชน์เต็มที่ มีผลต่อความสำเร็จของธุรกิจอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด

1. ด้านลูกค้า

จากการศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารต่อความสำคัญของความสำเร็จของธุรกิจอุตสาหกรรมฟอกย้อม พิมพ์และตกแต่งสิ่งทอ อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร ในด้านลูกค้า โดยภาพรวมพบว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อความพึงพอใจของลูกค้า และการรักษารากฐานลูกค้าเก่าและการเพิ่มขึ้นของลูกค้าใหม่ มีผลต่อความสำเร็จของธุรกิจอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด

ผลทบทวนวิจัยนักศึกษาระดับปริญญาตรี

2. ด้านกระบวนการภายใน

จากการศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารต่อความสำคัญของความสำเร็จของธุรกิจอุตสาหกรรมฟอกย้อม พิมพ์และตกแต่งสิ่งทอ อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร ในด้านกระบวนการภายใน โดยภาพรวมพบว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อเรื่องการจัดส่งสินค้าทันตามกำหนดตรงตามความต้องการของลูกค้า และการเพิ่มขึ้นของประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการผลิต มีผลต่อความสำเร็จของธุรกิจอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด

3. ด้านการเรียนรู้และการพัฒนา

จากการศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารต่อความสำคัญของความสำเร็จของธุรกิจอุตสาหกรรมฟอกย้อม พิมพ์และตกแต่งสิ่งทอ อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร ในด้านการ

เรียนรู้และการพัฒนา โดยภาพรวมพบว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อการที่พนักงานมีทักษะ ความสามารถเพิ่มขึ้น พนักงานมีความมั่นคงในชีวิตการทำงาน และพนักงานมีความสุขและความพอใจในการทำงาน มีผลต่อความสำเร็จของธุรกิจอยู่ในระดับเห็นด้วย

สรุป จากการศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารต่อความสำคัญของความสำเร็จธุรกิจอุตสาหกรรมฟอกย้อม พิมพ์และตกแต่งสิ่งทอ อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร โดยภาพรวมพบว่า ผู้บริหาร ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับที่เห็นด้วยมาก

ส่วนที่ 4 ปัญหา แนวทางแก้ไข และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจอุตสาหกรรมฟอกย้อม พิมพ์และตกแต่งสิ่งทอ อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร

1. ด้านความสามารถและวิสัยทัศน์ของผู้นำ

ปัญหาคือ ผู้นำมีวิสัยทัศน์แคบ มุ่งเน้นแต่แสวงหาผลกำไรแต่ไม่นำกำไรที่ได้มาพัฒนาองค์กรให้ดีขึ้น นโยบายการบริหารคลุมเครือ ไม่มีความชัดเจนในการตัดสินใจ ให้ความสำคัญกับบุคลากรไม่เท่ากันทุกระดับ แนวทางแก้ไขและข้อเสนอแนะ คือ ควรมีความชัดเจนในการทำงานที่ชัดเจน มองปัญหาในมุมกว้าง ให้ความสำคัญกับบุคลากรในทุกระดับ

2. ด้านคุณภาพขององค์กรและบุคลากร

ปัญหาคือ พนักงานไม่รักในตัวเองก็เพราะไม่มีการฝึกอบรมหรือปลูกฝังให้พนักงานเล็งเห็นถึงความจำเป็นหนึ่งเดียวคือในการทำงาน บุคลากรมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อองค์กร ทำให้เกิดความขัดแย้งทางด้านความคิด อีกทั้งบุคลากรยังขาดความรู้ ความสามารถ และทักษะในการแก้ปัญหาต่าง ๆ แนวทางแก้ไขและข้อเสนอแนะ คือ ควรมีการปลูกฝังให้พนักงานมีความรักในตัวเองก็เพราะจะทำให้พนักงานมีความซื่อสัตย์ และตั้งใจทำงาน ส่งผลต่อทั้งตัวบุคลากรและคุณภาพขององค์กรด้วย และควรใช้มืออาชีพในการบริหารร่วมกับบุคลากรเก่าของบริษัท

3. ด้านทีมงานและการมีส่วนร่วม

ปัญหาคือ การมีส่วนร่วมน้อยมาก ขาดความสามัคคี ประองคอง ต่างคนต่างทำงาน เนื่องจากเห็นว่าไม่ใช่หน้าที่ของตนเองที่ต้องรับผิดชอบ มักทำงานตามคำสั่งไปวัน ๆ มากกว่าร่วมมือกันทำ ทำให้งานเกิดปัญหาบ่อยและเป็นเหตุผลให้องค์กรไม่เกิดการพัฒนา แนวทางแก้ไขและข้อเสนอแนะ คือ ควรจัดให้มีกิจกรรมที่นำไปสู่การเชื่อมความสัมพันธ์ จากต่างคนต่างทำหน้าที่เป็นร่วมมือกันทำ เช่น การจัดกิจกรรมนอกสถานที่ เพื่อให้ทีมงานได้มีโอกาสพบปะกันมากขึ้นในบรรยากาศที่คลายความเครียด

4. ด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์และการตลาด

ปัญหาคือ ขาดกระบวนการวางแผนการกำหนดราคาและการจัดจำหน่ายสินค้า มีการออกแบบผลิตภัณฑ์ที่ไม่แตกต่าง ไม่ตรงตามเป้าหมายของตลาด แนวทางแก้ไขและข้อเสนอแนะ คือ เพิ่มการวิจัยตลาดหรือหาแนวทางการตอบสนองความต้องการของผู้บริโภค และจัดสรรวัตถุดิบที่มีคุณภาพเพื่อใช้ในการผลิต

5. ด้านสถานภาพทางการเงินมั่นคง

ปัญหาคือ การขาดเงินลงทุน ขาดสภาพคล่อง รายรับน้อยกว่ารายจ่าย ระบบเงินหมุนเวียนไม่ทันกำหนด ทำให้องค์กรไม่ได้รับความเชื่อถือจากหน่วยงานต่าง ๆ แนวทางแก้ไขและข้อเสนอแนะ คือ ควรจัดการวางแผนด้านการเงินอย่างมีประสิทธิภาพและชัดเจน เพื่อให้เห็นตัวเลขทางบัญชีที่แท้จริง และควรคิดค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็นออกบ้างเพื่อเป็นการประหยัดและนำไปใช้ประโยชน์ในส่วนอื่น

6. ด้านประสิทธิภาพการผลิต

ปัญหาคือ การผลิตสินค้าไม่ได้ตามความต้องการของลูกค้าเนื่องจากการไม่นำเทคโนโลยีใหม่ ๆ เข้ามาใช้ ทำให้เกิดการขาดทุนเพราะประสิทธิภาพในการผลิตลดลง แนวทางแก้ไขและข้อเสนอแนะ คือ ควบคุมการทำงานให้เป็นระบบถูกต้องแม่นยำ ได้มาตรฐาน นำเทคโนโลยีและเครื่องจักรใหม่ ๆ เข้ามาใช้

7. ด้านจริยธรรมทางธุรกิจและความรับผิดชอบต่อสังคม

ปัญหาคือ การมุ่งหวังแต่ผลประโยชน์ในกิจการของตนจนลืมนึกถึงความถูกต้องในบางเรื่อง เช่น การใช้แรงงานพนักงานจนเกินความเหมาะสม โดยที่ให้ค่าแรงต่ำ ในขณะที่ผลกำไรของกิจการดีขึ้น แนวทางแก้ไขและข้อเสนอแนะ คือ ควรคำนึงถึงความถูกต้อง โดยยึดหลัก ” ออกเขากเรา ”

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

8. ด้านอื่นๆ

ปัญหาที่พบ เช่น ในด้านสิ่งแวดล้อม การปล่อยมลภาวะที่เป็นอันตรายต่อสิ่งแวดล้อม การใช้วัตถุดิบที่อาจส่งผลกระทบต่อภาวะโลกร้อน หรือจะเป็นในด้านของการขาดความรู้ด้านสิ่งทอของบุคลากร แนวทางแก้ไขและข้อเสนอแนะ คือ ควรตระหนักถึงปัญหาของสิ่งแวดล้อมที่กำลังเป็นปัญหาใหญ่ของโลกในปัจจุบัน และ ควรมีตำแหน่งงานด้านที่ใช้ผู้มีความรู้ในด้านสิ่งทอโดยตรง

ผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐาน ปัจจัยทางด้านความสามารถและวิสัยทัศน์ของผู้นำ ด้านคุณภาพขององค์กร และบุคลากรด้านทีมงานและการมีส่วนร่วม ด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์และการตลาด ด้านสถานภาพทางการเงินมั่นคง ด้านประสิทธิภาพการผลิต ด้านจริยธรรมทางธุรกิจและความรับผิดชอบต่อสังคม มีผลต่อความสำเร็จของธุรกิจอุตสาหกรรมฟอกย้อม พิมพ์และตกแต่งสิ่งทอ กรณีศึกษาอำเภอ กระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร

ปัจจัยทางด้านความสามารถและวิสัยทัศน์ของผู้นำ ด้านคุณภาพขององค์กรและบุคลากรด้านทีมงานและการมีส่วนร่วม ด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์และการตลาด ด้านสถานภาพทางการเงินมั่นคง ด้านประสิทธิภาพการผลิต และ ด้านจริยธรรมทางธุรกิจและความรับผิดชอบต่อสังคม มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของธุรกิจอุตสาหกรรมฟอกย้อม พิมพ์และตกแต่งสิ่งทอ อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั่นคือ ปัจจัยทางด้านความสามารถและวิสัยทัศน์ของผู้นำ ด้านคุณภาพขององค์กรและบุคลากรด้านทีมงานและการมีส่วนร่วม ด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์และการตลาด ด้านสถานภาพทางการเงินมั่นคง ด้านประสิทธิภาพการผลิต และด้านจริยธรรมทางธุรกิจและความรับผิดชอบต่อสังคม มีผลต่อความสำเร็จของธุรกิจอุตสาหกรรมฟอกย้อม พิมพ์และตกแต่งสิ่งทอ อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร

การอภิปรายผล

จากการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จของธุรกิจอุตสาหกรรมฟอกย้อม พิมพ์และตกแต่งสิ่งทอ กรณีศึกษาอำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาครในครั้งนี้ สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

ผลงานวิจัยนี้เกิดจากระดับปริญญาตรี

1. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จของธุรกิจอุตสาหกรรมฟอกย้อม พิมพ์และตกแต่งสิ่งทอในด้านต่าง ๆ

จากการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จของธุรกิจอุตสาหกรรมฟอกย้อม พิมพ์และตกแต่งสิ่งทอ ในด้านความสามารถและวิสัยทัศน์ของผู้นำ ด้านคุณภาพขององค์กรและบุคลากร ด้านทีมงานและการมีส่วนร่วม ด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์และการตลาด ด้านสถานภาพทางการเงินมั่นคง ด้านประสิทธิภาพการผลิต ด้านจริยธรรมทางธุรกิจและความรับผิดชอบต่อสังคม โดยภาพรวมพบว่า ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

1.1 ด้านความสามารถและวิสัยทัศน์ของผู้นำ

จากการศึกษาพบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด โดยผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับการมีนโยบายการทำงานที่ชัดเจน ซึ่งสอดคล้องกับ หทัยรัตน์ นิ่มนวล (2550) ที่ศึกษาเรื่อง “กลยุทธ์ในการบริหารจัดการโรงงานอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม ในอำเภอแม่สอด จังหวัดตาก” พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับเรื่องของ การประชุมในระดับบริหาร เพื่อกำหนดเป้าหมายในการประกอบกิจการทั้งในระยะสั้นและระยะยาว การประชุมระดับหัวหน้างานเพื่อระดมความคิดเห็น และกำหนดเป้าหมายในการดำเนินงานร่วมกัน การวิเคราะห์สถานการณ์ ปัจจัยที่เกี่ยวข้องและประเมินผลประกอบการที่ผ่านมาจัดทำเป็นแผนบริหารจัดการ

1.2 ด้านคุณภาพขององค์กรและบุคลากร

จากการศึกษาพบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก โดยผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับเรื่องของการฝึกอบรมและเพิ่มทักษะให้แก่พนักงาน ซึ่งสอดคล้องกับ สืบพงษ์ ฟูงวัชรกร (2546) ที่ศึกษาเรื่อง “การวิเคราะห์ปัจจัยความสำเร็จของธุรกิจหัตถกรรมไม้ในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่” พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับเรื่องของการพัฒนาบุคลากร ในด้านการฝึกอบรมพนักงาน ด้านการพัฒนาความสามารถของพนักงาน

1.3 ด้านทีมงานและการมีส่วนร่วม

จากการศึกษาพบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก โดยผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับเรื่องพนักงานมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ขององค์กร ซึ่งสอดคล้องกับ สืบพงษ์ ฟูงวัชรกร (2546) ที่ศึกษาเรื่อง “การวิเคราะห์ปัจจัยความสำเร็จของธุรกิจหัตถกรรมไม้ในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่” พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับเรื่องของการร่วมมือกันลดต้นทุนการผลิตด้านการให้แรงจูงใจเพื่อให้พนักงานมีส่วนร่วมในการทำงาน

1.4 ด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์และการตลาด

จากการศึกษาพบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก โดยผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับเรื่องการพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้ดีขึ้นอยู่เสมอ ซึ่งสอดคล้องกับ สีนอัปสร กำแพงทอง (2548) ที่ศึกษาเรื่อง “มาตรการและความต้องการในการปรับตัวของอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มไทยเพื่อเตรียมพร้อมกรณีปิดตลาดเสรีสิ่งทอ ปี 2548 ตามทัศนคติของผู้ประกอบการ” พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับเรื่องของการศึกษาแนวทางการสร้างมูลค่าเพิ่มของผลิตภัณฑ์

1.5 ด้านสถานภาพทางการเงินมั่นคง

จากการศึกษาพบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก โดยผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับเรื่องการเงินอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับ วิชัย ดิษฐอุดม (2541) ที่ศึกษาเรื่อง “การแข่งขันและการปรับโครงสร้างของอุตสาหกรรมสิ่งทอ” พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับเรื่องของปัญหาการขาดสภาพคล่อง โดยทำให้แต่ละสถานประกอบการขาดเงินทุนหมุนเวียนส่งผลให้การบริหารการผลิตติดขัดหรือล่าช้า

1.6 ด้านประสิทธิภาพการผลิต

จากการศึกษาพบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด โดยผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับเรื่องการควบคุม การตรวจสอบ การประกันคุณภาพเพื่อให้สินค้ามีคุณภาพ ได้มาตรฐาน และ การวางแผน กำหนดระยะเวลาในการผลิต เพื่อผลิตสินค้าให้ทันเวลาตามที่ถูกอ้างต้องการ ซึ่งสอดคล้องกับ กมสันต์ บุญโต (2549) ที่ศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการ ธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม ในจังหวัดสมุทรปราการ” พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับเรื่องของการตลาดต้องมีสินค้าที่มีคุณภาพ ได้มาตรฐาน การจัดการ ต้องมีการควบคุมคุณภาพ การผลิตต้องมีการวางแผนการผลิต มีทักษะการบริหารกระบวนการผลิตที่ดี

1.7 ด้านจริยธรรมทางธุรกิจและความรับผิดชอบต่อสังคม

จากการศึกษาพบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก โดยผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับเรื่องสภาพแวดล้อมในการทำงานที่ปลอดภัย และส่งเสริมให้มีการปฏิบัติงานอย่างปลอดภัย

ผลงานวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาตรี

2. ปัญหาแนวทางแก้ไข และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจอุตสาหกรรม

ฟอกย้อม พิมพ์และตกแต่งสิ่งทอ อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร

2.1 ด้านความสามารถและวิสัยทัศน์ของผู้นำ

จากการศึกษาพบว่า ปัญหา แนวทางการแก้ไขและข้อเสนอแนะส่วนใหญ่ที่ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญ ได้แก่

2.2 ด้านทีมงานและการมีส่วนร่วม

ปัญหาคือ การมีส่วนร่วมน้อยมาก ขาดความสามัคคีปรองดอง ต่างคนต่างทำงาน เนื่องจากเห็นว่าไม่ใช่หน้าที่ของตนเองที่ต้องรับผิดชอบ มักทำงานตามคำสั่งไปวัน ๆ มากกว่าร่วมมือกันทำ ทำให้งานเกิดปัญหาบ่อยและเป็นเหตุผลให้องค์กรไม่เกิดการพัฒนา แนว

ทางแก้ไขและข้อเสนอแนะ คือ ควรจัดให้มีกิจกรรมที่นำไปสู่การเชื่อมความสัมพันธ์ จากต่างคนต่างทำหน้าที่เป็นร่วมมือกันทำ เช่น การจัดกิจกรรมนอกสถานที่ เพื่อให้ทีมงานได้มีโอกาสพบปะกันมากขึ้นในบรรยากาศที่คลายความเครียด

2.3 ด้านคุณภาพขององค์กรและบุคลากร

ปัญหาคือ พนักงานไม่รักในตัวเองค์กรเพราะไม่มีการฝึกอบรมหรือปลูกฝังให้พนักงานเล็งเห็นถึงความเป็นหนึ่งเดียวกันในการทำงาน บุคลากรมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อองค์กร ทำให้เกิดความขัดแย้งทางด้านความคิด อีกทั้งบุคลากรยังขาดความรู้ ความสามารถ และทักษะในการแก้ปัญหาต่าง ๆ แนวทางแก้ไขและข้อเสนอแนะ คือ ควรมีการปลูกฝังให้พนักงานมีความรักในตัวเองค์กร เพราะจะทำให้พนักงานมีความซื่อสัตย์ และตั้งใจทำงาน ส่งผลต่อทั้งตัวบุคลากรและคุณภาพขององค์กรด้วย และควรใช้มีอาชีพในการบริหารร่วมกับบุคลากรเก่าของบริษัท

2.3 ด้านประสิทธิภาพการผลิต

ปัญหาคือ การผลิตสินค้าไม่ได้ตามความต้องการของลูกค้าเนื่องจากการไม่นำเทคโนโลยีใหม่ๆ เข้ามาใช้ ทำให้เกิดการขาดทุนเพราะประสิทธิภาพในการผลิตลดลง แนวทางแก้ไขและข้อเสนอแนะ คือ ควบคุมการทำงานให้เป็นระบบถูกต้อง มั่นยำ ได้มาตรฐาน นำเทคโนโลยีและเครื่องจักรใหม่ๆ เข้ามาใช้

ข้อเสนอแนะจากงานวิจัย

จากการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จของธุรกิจอุตสาหกรรมฟอกย้อม พิมพ์และตกแต่งสิ่งทอ กรณีศึกษาอำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร ในครั้งนี้ มีข้อเสนอแนะดังนี้

1. จากผลการศึกษาในด้านความสามารถและวิสัยทัศน์ของผู้นำ พบว่า การมีนโยบายการทำงานที่ชัดเจน บุคลิกลักษณะของผู้นำ เช่น มีความรับผิดชอบ มีความกระตือรือร้น ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค และการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ มีผลต่อความสำเร็จของธุรกิจอยู่ในระดับมากที่สุด ดังนั้น ผู้บริหารจึงควรต้องเป็นผู้มีวิสัยทัศน์ มีบุคลิกความเป็นผู้นำ สามารถเป็นนักบริหารและนักวางแผนที่ดี เช่น อาจมีการประชุมในระดับผู้บริหาร เพื่อกำหนดเป้าหมายและนโยบายที่ชัดเจนในการประกอบกิจการทั้งในระยะสั้นและระยะยาว ควรมีจุดยืนในการทำงานที่ชัดเจน มองปัญหาในมุมกว้าง ให้ความสนใจบุคลากรในทุกระดับ

2. จากผลการศึกษาในด้านคุณภาพขององค์กรและบุคลากร พบว่า การฝึกอบรมและเพิ่มทักษะให้แก่พนักงาน มีผลต่อความสำเร็จของธุรกิจอยู่ในระดับมาก ดังนั้นผู้บริหารในองค์กรจึงควรให้ความสำคัญกับระบบการฝึกอบรมและเพิ่มทักษะ ควรมีการเตรียมพนักงานให้พร้อมต่อการ

ปฏิบัติงาน เช่น มีการปฐมนิเทศพนักงาน ปลุกฝังให้พนักงานมีความรักในองค์กร มีการอบรมในหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงาน ควรมีการพัฒนาศักยภาพในการทำงานของพนักงาน เช่น มีการอบรมทั้งภายในภายนอกองค์กร

3. จากผลการศึกษาในด้านทีมงานและการมีส่วนร่วม พบว่า การที่พนักงานมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ขององค์กร มีผลต่อความสำเร็จของธุรกิจอยู่ในระดับมาก ดังนั้นผู้บริหารจึงควรมีการจัดการในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อทำให้พนักงานอยากมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ขององค์กร เช่น ควรจัดให้มีกิจกรรมที่นำไปสู่การเชื่อมความสัมพันธ์ที่ดีของคนในองค์กร ซึ่งจะช่วยให้พนักงานอยากมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ขององค์กรมากยิ่งขึ้น

4. จากผลการศึกษาในด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์และการตลาด พบว่า การวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้ดีขึ้นอยู่เสมอ การออกแบบผลิตภัณฑ์ให้มีลักษณะเด่นแตกต่างจากคู่แข่ง มีผลต่อความสำเร็จของธุรกิจอยู่ในระดับมาก ดังนั้นผู้บริหารจึงควรให้ความสำคัญกับระบบงานวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์ เช่น อาจเริ่มตั้งแต่การวิเคราะห์ตลาด การวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์ การพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้มีลักษณะเด่นแตกต่างจากคู่แข่ง เป็นต้น

5. จากผลการศึกษาในด้านสถานการณ์ทางการเงินเบื้องต้น โดยภาพรวมพบว่า การหมุนเวียนทางการเงินอย่างมีประสิทธิภาพ มีผลต่อความสำเร็จของธุรกิจอยู่ในระดับมาก ดังนั้นผู้บริหารจึงควรให้ความสำคัญในการจัดการวางแผนด้านการเงินอย่างมีประสิทธิภาพและชัดเจน เช่น ควรมีการวางแผนรายรับรายจ่าย ควรตัดสินใจเกี่ยวกับการจัดหาเงินทุนและจัดสรรเงินทุนที่เหมาะสม

6. จากการศึกษาในด้านประสิทธิภาพการผลิต พบว่า การควบคุม การตรวจสอบ การประกันคุณภาพเพื่อให้สินค้ามีคุณภาพได้มาตรฐาน การวางแผนและกำหนดระยะเวลาในการผลิต เพื่อผลิตสินค้าให้ทันเวลาตามที่ลูกค้าต้องการ มีผลต่อความสำเร็จของธุรกิจอยู่ในระดับมากที่สุด ดังนั้นผู้บริหารจึงควรมีการจัดการ ตั้งแต่การวางแผน การดำเนินการ และการควบคุมที่มีประสิทธิภาพ

7. จากผลการศึกษาในด้านจริยธรรมทางธุรกิจและความรับผิดชอบต่อสังคม โดยภาพรวมพบว่า การมีสภาพแวดล้อมในการทำงานที่ปลอดภัย และส่งเสริมให้มีการปฏิบัติงานที่ปลอดภัย มีผลต่อความสำเร็จของธุรกิจอยู่ในระดับมาก ดังนั้นผู้บริหารจึงควรให้ความสำคัญในเรื่องของความปลอดภัย เช่น อาจมีการจัดตั้งหน่วยงานด้านความปลอดภัยเพิ่มขึ้นในองค์กร มีการวางแผน ดำเนินการ ตรวจสอบในงานด้านความปลอดภัยอยู่เสมอ มีการจัดตั้งแวดล้อมในหน่วยงาน เพื่อสร้างบรรยากาศที่ดีในการทำงาน

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาถึงที่มีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จของธุรกิจอุตสาหกรรมฟอกย้อม พิมพ์และตกแต่งสิ่งทอ กรณีศึกษาอำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร เท่านั้น ดังนั้น จึงควรมีการศึกษาในจังหวัดอื่น ๆ ที่มีโรงงานอุตสาหกรรมฟอกย้อม พิมพ์และตกแต่งสิ่งทอตั้งอยู่เพิ่มเติม เพื่อนำผลการศึกษาที่ได้มาใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาให้ธุรกิจมีความสอดคล้อง ทันกับโลกและเศรษฐกิจในยุคปัจจุบัน

2. ควรมีการศึกษาถึงตัวแปรอื่น ๆ ที่คาดว่าจะมีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จของธุรกิจอุตสาหกรรมฟอกย้อม พิมพ์และตกแต่งสิ่งทอ เพิ่มเติม เช่น เรื่องการผลิต การจัดการ เป็นต้น

3. การศึกษาในครั้งนี้มุ่งเน้นศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้บริหาร ในโอกาสต่อไป จึงควรศึกษาโดยเน้นความสำคัญไปที่พนักงานฝ่ายผลิต หรือลูกค้าในอุตสาหกรรมฟอกย้อม พิมพ์และตกแต่งสิ่งทอบ้าง เพื่อให้ทราบถึงปัญหา หรือความต้องการ ได้อย่างรอบด้าน

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

คมสันต์ บุญโต. “ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลาง และขนาดย่อมประเภทสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มในจังหวัดสมุทรปราการ.”

สารนิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ สาขาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง,
2549.

ชัยยศ สันตวงษ์. องค์การและการบริหาร. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช,
2549.

ชูศักดิ์ เดชเกรียงไกรกุล. ปัจจัยแห่งความสำเร็จทางการตลาด. กรุงเทพมหานคร : รุ่งเรืองสาสน์
การพิมพ์, 2547.

ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน). สุดยอด SMEs เส้นทางแห่งความสำเร็จ. กรุงเทพมหานคร :
ซีเอ็ดยูเคชั่น, 2548.

ชานินทร์ ศิลป์จารุ. การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS. พิมพ์ครั้งที่ 9.
กรุงเทพมหานคร : บิโชนส์ฮาร์แอนด์ดี, 2551.

ธงชัย สันตวงษ์. องค์การและการบริหาร. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2543.

เนตร์พัฒนา ยาวีราช. การจัดการสมัยใหม่ (Modern Management). พิมพ์ครั้งที่ 6.
กรุงเทพมหานคร : ทริปเพ็ด กรุ๊ป, 2550.

นภาพร ณ เชียงใหม่. การบัญชีเพื่อการบริหาร. กรุงเทพมหานคร : บริษัทพัฒนาวิชาการ, 2548.

มหาวิทยาลัยราชสวนดุสิต, คณะวิทยาการจัดการ. ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจ.
พิมพ์ครั้งที่ 18. กรุงเทพมหานคร : ศูนย์หนังสือมหาวิทยาลัยสวนดุสิต, 2551.

วิชัย ดิษฐอุดม. “การแข่งขันและการปรับโครงสร้างของอุตสาหกรรมสิ่งทอ.” สารนิพนธ์
ปริญญาโทบริหารธุรกิจ คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2541.

วีรศักดิ์ อุดมกิจเดชา. อุตสาหกรรมสิ่งทอไทย. กรุงเทพมหานคร : สถาบันพัฒนาอุตสาหกรรม
สิ่งทอ, 2544.

สถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ. รายงานการศึกษาฉบับสมบูรณ์ (Final Report) โครงการ
พัฒนาฐานข้อมูลอุตสาหกรรมเชิงเปรียบเทียบเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน
(Competitive Benchmarking) สาขาสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม. กรุงเทพมหานคร :
สถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ, 2548.

สถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ. รายงานการศึกษาฉบับสมบูรณ์ ยุทธศาสตร์และแผนแม่บท เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันสำหรับอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม (2550-2554). กรุงเทพมหานคร : บริษัทอาร์ตแอนด์พาร์ท อีพเคท จำกัด, 2550.

สมเกียรติ แสนทวีสุข. “การสำรวจความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของธุรกิจรับเหมาก่อสร้างของผู้ประกอบการธุรกิจรับเหมาก่อสร้างในจังหวัดเชียงใหม่.” สารนิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2546.

สินอัปสร กำแพงทอง. “มาตรการและความต้องการในการปรับตัวของอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มไทยเพื่อเตรียมพร้อมกรณีเปิดตลาดเสรีสิ่งทอ ปี 2548 ตามทัศนคติของผู้ประกอบการ.” วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ธุรกิจอุตสาหกรรม) บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ, 2548.

สืบพงษ์ พึ่งวัชรกร. “การวิเคราะห์ปัจจัยความล้มเหลวของธุรกิจหัตถกรรมไม้ในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่.” สารนิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2546.

สุชาดา กิระนันท์พนละคณะ. หัตถศิลป์. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529.

สุธรรม รัตนโชติ. การวิจัยเชิงพฤติกรรมศาสตร์ (Behavioral Science Research). กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ท็อป จำกัด, 2551.

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสมุทรสาคร. ประมวลข้อมูลเกี่ยวกับโรงงานอุตสาหกรรม ฉบับ 2552. สมุทรสาคร : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสมุทรสาคร, 2552.

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดสมุทรสาคร [ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อ 20 มกราคม 2553. เข้าถึงได้จาก

ผลงานวิจัยนักศึกษาระดับปริญญาตรี
<http://www.samutsakhon.go.th/support41052/source/pdf>

. ประมวลผลข้อมูลเกี่ยวกับโรงงานอุตสาหกรรม ฉบับ 2552 [ออนไลน์].

เข้าถึงเมื่อ 20 มกราคม 2553. เข้าถึงได้จาก

<http://www.samutsakhon.go.th/support41052/source/pdf>.

หทัยรัตน์ นิ่มนวล. “กลยุทธ์ในการบริหารจัดการโรงงานอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มในอำเภอแม่สอด จังหวัดตาก.” วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร, 2550.

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จของธุรกิจอุตสาหกรรมฟอกย้อม พิมพ์และตกแต่งสิ่งทอ กรณีศึกษาอำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร

คำชี้แจง : แบบสอบถามชุดนี้เป็นส่วนหนึ่งในการศึกษาของนักศึกษาระดับปริญญาโท คณะวิทยาการจัดการ สาขาการจัดการภาครัฐและเอกชน มหาวิทยาลัยศิลปากร โดยได้จัดทำขึ้นเพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จของธุรกิจอุตสาหกรรมฟอกย้อม พิมพ์และตกแต่งสิ่งทอ กรณีศึกษาอำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร ข้อมูลที่ได้รับจากท่านทั้งหมด จะใช้เพื่อการศึกษาวิจัยเท่านั้น โดยนำเสนอในรูปแบบผลรวม มิใช่รายบุคคล จึงไม่กระทบกระเทือนต่อการประกอบอาชีพ ผู้วิจัยขอความอนุเคราะห์จากท่านได้โปรดใช้เวลาอันมีค่าของท่านตอบแบบสอบถามตามความจริงจนครบถ้วน เพื่อที่จะให้ได้ผลการวิจัยนี้ได้ผลสมบูรณ์ตามความมุ่งหมาย และขอขอบคุณที่ท่านได้ให้ความร่วมมือเป็นอย่างสูง

แบบสอบถามชุดนี้ประกอบด้วยข้อความถาม ดังนี้ ได้แก่

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพ โดยทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามสำหรับสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จของธุรกิจอุตสาหกรรมฟอกย้อม พิมพ์และตกแต่งสิ่งทอ

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามสำหรับสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับความสำเร็จของธุรกิจ

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามเพื่อสอบถามปัญหา แนวทางแก้ไขปัญหาของธุรกิจ

อุตสาหกรรมฟอกย้อม พิมพ์และตกแต่งสิ่งทอ พร้อมข้อเสนอแนะ

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพโดยทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง : กรุณาเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงใน () หน้าข้อความที่เป็นจริงเกี่ยวกับ
ตัวผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ

() ชาย () หญิง

2. อายุ

() น้อยกว่า 30 ปี () 30-40 ปี
() 40-50 ปี () 50 ปีขึ้นไป

3. สถานภาพ

() โสด () สมรสแล้ว
() หย่าร้าง

4. ระดับการศึกษา

() ต่ำกว่าปริญญาตรี () ปริญญาตรี
() สูงกว่าปริญญาตรี

5. ท่านมีประสบการณ์ในการทำงานธุรกิจอุตสาหกรรมฟอกย้อม พิมพ์และตกแต่งสิ่งทอ
ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี
มากี่ปี

() น้อยกว่า 5 ปี () 5-10 ปี
() 11-20 ปี () มากกว่า 20 ปี

ความเห็น	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์และการตลาด					
16. มีการวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้ดีขึ้นอยู่เสมอ					
17. มีการออกแบบผลิตภัณฑ์ให้มีลักษณะเด่นแตกต่างจากคู่แข่ง					
18. มีการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์					
19. มีการกำหนดเป้าหมาย และสำรวจตลาดเพื่อประเมินความต้องการของตลาดอยู่เสมอ					
20. พนักงานขายมีความรู้ความเชี่ยวชาญเฉพาะทางในการให้ข้อมูลกับลูกค้า					
ด้านสถานภาพทางการเงินมั่นคง					
21. มีการวางแผนหรือคาดการณ์ถึงความต้องการของเงินทุนในระยะยาว					
22. ผู้บริหารมีความสามารถในการจัดหาเงินทุน					
23. มีการวิเคราะห์ความเป็นไปได้ในการลงทุนอย่างมีประสิทธิภาพ					
24. มีการหมุนเวียนทางกระแสเงินอย่างมีประสิทธิภาพ					
25. มีการบริหารเงินรายรับรายจ่ายของกิจการอย่างมีประสิทธิภาพ					
ด้านประสิทธิภาพการผลิต					
26. มีการนำเอาระบบการจัดการสมัยใหม่มาใช้ในการทำงาน เช่น ระบบ ISO ต่างๆ					
27. มีควบคุมสินค้า และวัตถุดิบคงเหลือ ไม่ให้มีจำนวนมากเกินไป					
28. มีการควบคุม การตรวจสอบ การประกันคุณภาพ เพื่อให้สินค้ามีคุณภาพ ได้มาตรฐาน					
29. มีการวางแผน และกำหนดระยะเวลาในการผลิต เพื่อผลิตสินค้าให้ทันเวลาตามที่ลูกค้าต้องการ					
30. มีการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการผลิต					

ความเห็น	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านจริยธรรมทางธุรกิจและความรับผิดชอบต่อสังคม					
31. มีความซื่อสัตย์และประพฤติอย่างตรงไปตรงมาต่อลูกค้า					
32. มีการเปิดเผยข้อมูลในการดำเนินงานอย่างโปร่งใสแก่ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย					
33. ปฏิบัติตามกฎหมาย ข้อกำหนด และมาตรฐานสากลที่เกี่ยวข้อง					
34. มีสภาพแวดล้อมในการทำงานที่ปลอดภัยและส่งเสริมให้มีการปฏิบัติงานอย่างปลอดภัย					
35. มีความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม เช่น ไม่ปล่อยสารพิษหรือน้ำเสียลงแม่น้ำลำคลอง มีการบำบัดน้ำเสีย					

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีที่มมีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จของธุรกิจอุตสาหกรรม

ฟอกย้อม พิมพ์และตกแต่งสิ่งทอ ตรีศึกษา อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร

คำชี้แจง : กรุณาเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ความเห็น	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ในสถานประกอบการของท่านคิดว่า ปัจจัยต่อไปนี้ มีผลต่อความสำเร็จมากน้อยเพียงไร					
ด้านความสามารถและวิสัยทัศน์ของผู้นำ					
1. มีทักษะและความชำนาญในอุตสาหกรรมด้านสิ่งทอ					
2. มีนโยบายการทำงานที่ชัดเจน					
3. มีบุคลิกลักษณะของผู้นำ เช่น มีความรับผิดชอบ มีความกระตือรือร้น ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค					
4. มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์					
5. มีการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ					
ด้านคุณภาพขององค์กรและบุคลากร					
6. มีระบบการสรรหาและคัดเลือกพนักงานที่ดี					
7. มีการฝึกอบรมและเพิ่มทักษะให้แก่พนักงาน					
8. มีการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงาน					
9. มีระบบการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์					
10. มีการจ่ายค่าตอบแทนและสวัสดิการตาม ความสามารถในการทำงาน ด้านที่ทีมงานและการมีส่วนร่วม					
11. พนักงานมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆขององค์กร					
12. มีระบบการติดต่อสื่อสารที่ดีในองค์กร					
13. มีความเชื่อถือไว้วางใจกันระหว่างสมาชิกในองค์กร					
14. มีระบบการจัดการความขัดแย้งภายในองค์กรที่ เหมาะสม					
15. มีการปลูกฝังให้พนักงานมีจิตสำนึกในวัฒนธรรม องค์กรร่วมกัน					

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับความสำเร็จของธุรกิจอุตสาหกรรมฟอกย้อม พิมพ์และตกแต่งสิ่งทอ

กรณีศึกษา อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร

คำชี้แจง : กรุณาเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ความเห็น	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ความสำเร็จต่อไปนี้มีความสำคัญต่อสถานประกอบการของท่านมากน้อยเพียงไร					
ด้านการเงิน					
1. การเพิ่มขึ้นของผลประกอบการ					
2. การลดลงของต้นทุนในการดำเนินงาน					
3. การใช้เครื่องจักรได้เกิดประโยชน์เต็มที่					
ด้านลูกค้า					
4. การเพิ่มขึ้นของส่วนแบ่งทางการตลาด					
5. การรักษารฐานลูกค้าเก่า และการเพิ่มขึ้นของลูกค้าใหม่					
6. ความพึงพอใจของลูกค้า					
ด้านกระบวนการภายใน					
7. การเพิ่มขึ้นของประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการผลิต					
8. มีสินค้ารูปแบบใหม่ๆออกสู่ท้องตลาด					
9. มีการจัดส่งสินค้าทันตามกำหนดตรงตามความต้องการของลูกค้า					
10. มีความถูกต้องของระบบข้อมูลสารสนเทศ					
ด้านการเรียนรู้และการพัฒนา					
11. พนักงานมีทักษะ ความสามารถเพิ่มขึ้น					
12. มีอัตราการลาออกของพนักงานลดลง					
13. พนักงานมีความสุขและความพอใจในการทำงาน					
14. พนักงานมีความก้าวหน้าในการทำงาน					
15. พนักงานมีความมั่นคงในชีวิตการทำงาน					

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ - สกุล นายไตรภพ แจ่มจบ
 ที่อยู่ บ้านเลขที่ 589/1077 City Home Condominium ถ. จรัญสนิทวงศ์
 แขวงบางอ้อ เขตบางพลัด กรุงเทพฯ
 ที่ทำงาน บริษัท สัทธิพรแอสโซซิเอตส์ จำกัด

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2549 สำเร็จการศึกษาปริญญาตรี วิศวกรรมศาสตรบัณฑิต (เคมี-สิ่งทอ)
 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
 พ.ศ. 2551 ศึกษาต่อระดับปริญญาโทบริหารบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและ
 เอกชน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ประวัติการทำงาน

พ.ศ. 2547 - 2551 หจก. นิวเว็ลธ์อินเตอร์เนชันแนล
 พ.ศ. 2551 - ปัจจุบัน บริษัท สัทธิพรแอสโซซิเอตส์ จำกัด

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี